UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Dipòsit digital de documents de la UAB

This is the **published version** of the bachelor thesis:

Gil Chaves, Maria. *La lectura literària a 1r curs d'educació primària.* Treball de Final de Grau (Universitat Autònoma de Barcelona), 2026 (Educació Primària). 119 pàg.

This version is available at https://ddd.uab.cat/record/336898

under the terms of the license.

Facultat de Ciències de l'Educació
Departament de Didàctica de la Llengua i la Literatura i de les Ciències Socials

La lectura literària a 1r curs d'educació primària

Recerca sobre la conversa literària com a eina per a la construcció compartida de significat

Autora: Maria Gil Chaves

Tutor: Joan Portell Rifà

Data de lliurament: 1 de juny del 2026

Data de defensa: 23 de juny del 2026

TREBALL DE FINAL DE GRAU - GRAU EN EDUCACIÓ PRIMÀRIA

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Agraïments

M'agradaria començar aquest darrer treball del grau agraint al meu tutor tot l'esforç i dedicació que ha destinat a aquesta recerca, així com la seva predisposició per atendre tots els dubtes i revisar el text amb tot el detall necessari perquè aquest fos impecable.

També vull donar les gràcies a la meva família i a les meves amistats per haver-me escoltat parlar incansablement sobre com estava gaudint d'aquest procés i del tema escollit, però, sobretot, per animar-me en els moments en què sentia que no arribava a tot.

Vull agrair també, per descomptat, a l'escola Joan Coromines i, en especial, a la tutora, S., i els infants del grup "3 Dimensions"; gràcies per confiar en mi, per obrir-me les portes de la vostra classe i per acollir la meva proposta amb tant d'entusiasme. Vosaltres sou els i les veritables protagonistes d'aquestes pàgines.

I, finalment, vull fer un petit reconeixement a l'educació en si mateixa. Aquest treball no només posa punt final a la meva etapa universitària, sinó que reafirma la meva il·lusió pel que considero la professió més bonica del món. Viure aquesta recerca a l'aula m'ha demostrat, un cop més, la màgia que tots els infants amaguen a dins i l'enorme privilegi que suposa acompanyar-los en aquest procés de descoberta. Així, plena d'agraïment, tanco aquest capítol amb l'orgull de poder dir, per fi, que ja (quasi) soc mestra.

Resum

Català

Aquest Treball de Final de Grau té com a objectiu principal demostrar la capacitat dels infants de 1r curs d'educació primària per exercir una lectura literària. Per fer-ho, s'ha dut a terme una recerca mitjançant la implementació una situació d'aprenentatge basada en la lectura guiada de tres fragments d'*El Petit Príncep* i, a través de la conversa literària, s'ha fomentat una construcció compartida de significat. D'aquesta manera, els resultats demostren que l'alumnat és capaç d'establir connexions personals, deduir metàfores i empatitzar amb els personatges. Aquest fet evidencia la necessitat d'oferir espais de reflexió als infants de Cicle Inicial per tal de garantir-los una formació lectora autèntica i crítica.

Paraules clau: *lectura literària, construcció compartida, mediació, conversa literària*

Castellano

Este Trabajo de Fin de Grado tiene como objetivo principal demostrar la capacidad de los niños y niñas de 1.er curso de educación primaria para ejercer una lectura literaria. Para ello, se ha llevado a cabo una investigación mediante la implementación de una situación de aprendizaje basada en la lectura guiada de tres fragmentos de *El Principito* y, a través de la conversación literaria, se ha fomentado una construcción compartida de significado. De este modo, los resultados demuestran que el alumnado es capaz de establecer conexiones personales, deducir metáforas y empatizar con los personajes. Este hecho evidencia la necesidad de ofrecer espacios de reflexión a los niños y niñas de Ciclo Inicial con el fin de garantizarles una formación lectora auténtica y crítica.

Palabras clave: *lectura literaria, construcción compartida, mediación, conversación literaria*

English

The main objective of this Final Project is to demonstrate the capacity of 1st grade students to engage in literary reading. To this end, a research study has been carried out through the implementation of a learning situation based on the guided reading of three fragments from *The Little Prince* and, through literary conversation, a shared construction of meaning has been fostered. Consequently, the results demonstrate that students are capable of establishing personal connections, deducing metaphors and empathizing with the characters. This fact highlights the need to offer reflection spaces to early-cycle students in order to guarantee them an authentic and critical reading education.

Key words: *literary reading, shared construction, mediation, literary conversation*

ÍNDEX

1. Introducció **1**

2. Objectius **2**

3. MARC TEÒRIC **3**

3.1. L'educació literària a l'escola: la lectura funcional i la lectura literària **3**

3.1.1. El debat sobre l'edat 4

3.1.2. La mediació i les estratègies en la conversa literària 5

3.2. Nivells de profunditat en la lectura **7**

3.2.1. Llegir les línies: el significat literal 7

3.2.2. Llegir entre les línies: el significat implícit 8

3.2.3. Llegir rere les línies: la lectura crítica i els valors 8

3.3. El clàssic com a eina didàctica **8**

3.3.1. El valor del símbol i la metàfora 9

3.3.2. El Petit Príncep com a eina didàctica 10

3.4. La lectura literària i l'oralitat **11**

3.4.1. El paper de l'oralitat 11

3.4.2. La conversa dialògica i l'enfocament "Dime" (Chambers, 2014) 11

3.4.3. L'evolució de la resposta lectora a l'Educació Primària 13

4. MARC PRÀCTIC **14**

4.1. Contextualització de la recerca **14**

4.1.1. El centre educatiu i el seu entorn 14

4.1.2. Descripció del grup-classe 15

4.2. Caracterització general de la recerca **16**

4.2.1. Marc metodològic 16

4.2.2. Revisió de pràctiques i recursos existents 17

4.2.3. Organització de les sessions 18

4.3. Selecció de les escenes d'El Petit Príncep **18**

4.4. Instrument d'avaluació **21**

4.5. Disseny de les tres converses literàries **22**

5. Anàlisi i discussió dels resultats **24**

5.1. Sessió 1: El descobriment del símbol (Capítol II - El dibuix del be) 24

5.2. Sessió 2: L'evolució del pensament moral (Capítols VIII-IX - La rosa) 25

5.3. Sessió 3: La comprensió de l'abstracte (Capítol XXI - La guineu) 26

6. Conclusions **27**

7. Referències bibliogràfiques **29**

8. Annexos **31**

Annex I 31

Annex II 40

Annex III 40

Annex IV 40

Annex V 40

Annex VI 41

Annex VII 41

Annex VIII 41

Annex IX 41

Annex X 42

Annex XI 42

Annex XII 42

Annex XIII 42

Annex XIV 43

Annex XV 66

Annex XVI 89

Annex XVII 114

1. Introducció

Des de ben petita que sempre m'he sentit atreta per la lectura. La meva mare sempre em diu que "devoro els llibres". I raó no li falta. Si miro enrere, no sabria dir quin va ser el primer llibre que vaig llegir, ni quan em vaig començar a interessar per aquest hàbit. El que sí que recordo, és el munt de llibres que demanava per Reis o per l'aniversari, així com la quantitat de nits que passava en vetlla llegint i rellegint les històries que més m'apassionaven en aquell moment.

Amb el temps, he de confessar, però, que he perdut part d'aquesta constància (que no pas el gust per la lectura). La vida "adulta" i les obligacions acadèmiques, sovint se m'imposen i, actualment, em costa trobar un moment de calma per posar-me a llegir, perquè em dona la sensació que sempre tinc quelcom més urgent a fer, de manera que, la lectura sempre acaba quedant en segon pla. Precisament, aquesta consciència de la pèrdua de l'hàbit lector és el que m'ha fet reflexionar sobre la importància de l'escola en la construcció del/la lector/a. I és que, si jo, que era una lectora apassionada, he notat com costa mantenir l'hàbit, com podem esperar que els infants s'enganxin a la lectura si no els oferim experiències significatives i els transmetem aquesta passió pels llibres des de ben petits/es?

Aquesta inquietud personal, doncs, es va convertir en una oportunitat acadèmica gràcies a la realització del Treball de Final de Grau sobre l'aprenentatge lector. A més, aquesta idea de treball m'ha portat a reconnectar, de nou, amb l'escola Joan Coromines de Mataró, on l'any passat vaig tenir la sort de realitzar el Pràcticum II. Tot i que en aquell moment vaig estar convivint i formant part del dia a dia d'un dels grups de 3r, l'experiència va ser tan positiva -pel tracte del personal, la metodologia de l'escola i el seu ambient, entre molts altres aspectes- que vaig tenir clarissim que, si m'ho permetien, m'agradaria tornar-hi aquest any per dur a terme la part pràctica d'aquest treball. I així ha sigut.

Així doncs, ara, el meu focus d'atenció es desplaça cap als i les més petits/es de l'escola: els infants de 1r curs d'educació primària. Penso que aquesta és una etapa molt interessant, ja que és quan comencen a familiaritzar-se amb el codi i a aprendre a desxifrar les lletres i el significat de les paraules. I és aquí, doncs, on sorgeix la pregunta que actua com a eix vertebrador del meu TFG; i és que, sovint, donem per fet que, als sis o set anys, la tasca principal és només mecànica. Sembla que hi hagi una mena de mur invisible que ens digui que aquests/es petits/es lectors/es només poden "llegir les línies" (Cassany, 2006) i que, per tant, encara és massa d'hora per demanar-los que llegeixin "entre línies" (Cassany, 2006), com si la profunditat i la interpretació de la lectura fossin aspectes que s'haguessin de deixar per a més endavant.

Aquest treball, doncs, neix precisament de les ganes de posar en dubte aquesta idea. Personalment, penso que la capacitat d'entendre metàfores, símbols i valors no té tant a veure amb la capacitat de llegir ràpid, sinó amb tenir algú al costat que t'ajudi a descobrir-ho mitjançant el diàleg. Per

comprovar-ho, he dissenyat una recerca basada en una conversa dialògica al voltant de tres escenes d'*El Petit Príncep*. He escollit aquest clàssic perquè crec que es tracta d'una història molt màgica, significativa i plena de capes i que, personalment, cada cop que la rellegeixo em remou alguna cosa per dins. És per això que estic convençuda que pot ser el llibre perfecte per parlar de valors i moralines, fins i tot amb els/les qui tot just s'introdueixen al món de la lectura.

En definitiva, aquest Treball de Final de Grau no se centra únicament en una mera recerca teòrica, sinó que va més enllà; busco demostrar que, si donem espai als infants perquè s'expressin, perquè explorin i perquè comparteixin les seves idees relatives a la literatura, ens poden sorprendre. Estic convençuda, doncs, que l'alumnat de 1r curs d'educació primària pot anar més enllà de la descodificació i endinsar-se de ple en el món de la literatura, construint així, aquest amor pels llibres que jo tenia de petita i que tant m'agradaria ajudar a preservar en la mesura del possible.

2. Objectius

És possible que els/les més menuts/des de l'etapa d'Educació Primària, puguin accedir a la complexitat de la literatura si se'ls ofereix l'oportunitat i se'ls proporciona les eines adequades per fer-ho? Aquesta és doncs la qüestió principal d'aquest treball i, per, tant l'eix vertebrador de la tota la investigació que es durà a terme. Es vol veure, doncs, fins a on poden arribar els infants de 1r curs d'educació primària, en aquest cas, de l'escola Joan Coromines, si es deixen de banda els prejudicis i creences sobre la literatura relatius a la seva edat. Així doncs, d'una banda, l'objectiu general de la recerca és el següent:

- Avaluar la capacitat dels infants de 1r curs d'educació primària per exercir una lectura literària interpretativa a partir de l'anàlisi de fragments simbòlics de l'obra *El Petit Príncep* de Saint-Exupéry.

Ara bé, per poder assolir aquest objectiu principal i comprovar si realment és possible, s'han de plantejar uns passos previs. És per això que, a continuació, es detallen els objectius específics, els quals ajudaran a vertebrar, sobretot, el marc pràctic d'aquest treball:

1. Desenvolupar la competència interpretativa del sentit profund del text.
2. Fomentar el diàleg i la reflexió dels significats sobre els valors de l'obra escollida.
3. Despertar l'interès per la lectura literària.

3. MARC TEÒRIC

3.1. L'educació literària a l'escola: la lectura funcional i la lectura literària

Sovint, quan es pensa en la lectura a l'escola, s'imagina un infant desxifrant lletres per comprendre un enunciat. Aquesta, doncs, és la lectura funcional, la qual ens serveix per "sobreviure" al dia a dia. També és, però, la que ha ocupat gairebé tot l'espai i atenció a les aules, deixant, així, la lectura literària en un segon pla. Teresa Colomer (2005) explica que la tradició escolar ha prioritzat aquesta visió instrumental, fet que, sovint, porta a confondre el fet de "saber literatura" amb memoritzar noms d'autors/es i dades històries. Ara bé, s'ha de tenir clar que la literatura a l'escola no només s'ha de "transmetre", sinó que ha de servir per "formar" la mirada de l'infant. En aquest sentit, Colomer afirma fermament que "el que l'escola ha d'ensenyar, més que "literatura", és a "llegir literatura"", alhora que precisa un nou enfocament: "l'objectiu és desenvolupar la competència interpretativa i és necessari fer-ho a través de la lectura" (Colomer, 2005, p.37).

Aquest nou plantejament suposa un trencament total amb el model memorístic de tota la vida. Com afirma l'autora, a partir dels anys setanta es comença a reivindicar que el centre de tot ha de ser l'accés directe a les obres; ja no es tracta, doncs, d'aprendre dades merament teòriques, sinó de desenvolupar eines per interpretar allò que llegim. Segons Colomer:

> "Es va qüestionar la idea que saber literatura fos saber història literària i es va reivindicar la substitució del coneixement enciclopèdic pel desenvolupament de la competència literària dels alumnes a través de la lectura i de la formació d'instruments interpretatius" (Colomer, 2005, p. 29).[1]

Amb aquest gir en la visió i concepció de la literatura en el marc educatiu, el text literari deixa de ser un simple objecte d'estudi per convertir-se en una eina per pensar i reinterpretar la nostra pròpia experiència. De fet, Colomer descriu la literatura com un "gènere segon", capaç de transformar altres discursos i oferir-nos una visió més entenedora del món:

> "El text literari ostenta la capacitat de reconfigurar l'activitat humana i ofereix instruments per comprendre-la donat el fet que, en verbalitzar-la, configura un espai específic en què es construeixen i negocien els valors i el sistema estètic d'una cultura" (Colomer, 2005, p. 31).[2]

Aquesta capacitat que té a literatura per fer-nos rellegir el món és el que evoca a pensar que no es pot esperar que els infants siguin més grans per oferir-los aquestes experiències. Tot i que, a 1r curs d'educació primària, se centrin, sobretot, en la descodificació de textos, la lectura literària ja ha de ser-hi present també. Llegir literatura els permet compartir el que pensen, millorar el seu llenguatge i,

[1] Traducció pròpia, text traduït per Maria Gil
[2] Traducció pròpia, text traduït per Maria Gil

sobretot, ampliar el seu univers simbòlic. No podem, doncs, posposar la interpretació; hem d'introduir-la amb eines adequades com ho són la conversa o la lectura compartida.

Tot i que la recerca ens diu que treballar obres completes és fonamental, a primària, sovint, ens costa fixar objectius clars de desenvolupament, i això fa que no s'acabin de definir itineraris que ajudin l'alumnat a progressar. Com diu Colomer:

> "No s'entén molt bé quina relació pot tenir aquesta activitat amb la possibilitat de programar un itinerari creixen d'aprenentatges i, en conseqüència, els mestres no acostumen a establir objectius concrets de desenvolupament" (Colomer, 2005, p. 41).[3]

D'aquesta manera, el disseny d'itineraris lectors a 1r curs d'educació primària requereix una planificació on la selecció de fragments -en el meu cas, d'*El Petit Príncep*- i la mediació a través de la conversa literària sostinguin les primeres capacitats interpretatives dels infants. Cal destacar, doncs, que aquesta necessitat de temps per al diàleg literari es troba plenament alineada amb el Decret 175/2022, el qual vetlla per un enfocament competencial i garanteix un espai de lectura diari on la interacció sobre textos esdevingui protagonista.

En definitiva, la transició de la lectura funcional cap a la lectura literària es fonamenta tant en les aportacions teòriques de l'educació literària, com en el marc normatiu vigent. Així, la mediació docent i l'ús de suport visuals i orals permeten que l'infant no només desxifri el codi, sinó que accedeixi a la funció essencial de la literatura: utilitzar el text com una eina de pensament.

3.1.1. El debat sobre l'edat

Un dels debats més recurrents en l'educació literària ha estat, precisament, el de l'edat. Sovint s'ha partit d'una concepció evolutiva molt rígida que vincula la capacitat d'interpretar a l'edat cronològica de l'infant, com si calgués arribar a certs estadis de maduresa per poder endinsar-se i comprendre la complexitat d'un text. El resultat d'aquesta mirada ha estat, sovint, una simplificació del corpus que oferim a les primeres edats i el fet d'acabar ajornant les pràctiques interpretatives per a nivells superiors.

Ara bé, les línies actuals en didàctica de la literatura qüestionen totalment aquesta associació directa entre els anys que té l'infant i la seva competència. De fet, tal com s'indica al document de *La lectura literària a primària: orientacions per a l'educació literària a primària* (Juan Cantavella i Reyes, 2023), l'aprenentatge literari no es pot limitar a dominar el codi, sinó que des del principi hem de treballar la construcció del sentit. Vegem-ho:

[3] Traducció pròpia, text traduït per Maria Gil

> "L'educació literària és l'encarregada de treballar en la millora d'aquesta forma de lectura, que implica negociar deliberadament i conscientment sentits amagats més enllà d'allò que les paraules o imatges diuen" (Juan Cantavella i Reyes, 2023, p.6).

Aquesta idea, doncs, és fonamental perquè situa la interpretació com un aprenentatge que es pot -i que, de fet, s'ha de- iniciar des de les primeres etapes escolars. La clau rau en no esperar que l'infant creixi, sinó en oferir-li un context i una mediació que ho facin possible. És cert, però, que, tal com indiquen Juan Cantavella i Reyes (2023), acompanyar aquestes lectures no és una tasca senzilla, ja que demana un paper actiu als/les docents per equilibrar el gust dels infants amb l'exigència d'obres progressivament més riques i complexes.

Seguint aquesta línia, la tesi doctoral de Lara Reyes (2015) ofereix una base teòrica molt forta on defensa que la interpretació no és un procés "extra" o secundari. Així, Reyes s'oposa a la idea que primer s'hagi d'aprendre a comprendre literalment -el que anteriorment hem definit com a "lectura funcional"- per, més endavant, poder interpretar:

Així doncs, comprensió i interpretació es construeixen -o haurien de construir-se- alhora. Això fa que el paper del/la mestre/a sigui determinant: no s'ha, doncs, de ser mers/es transmissors/es d'un significat tancat, sinó mediadors/es que activin aquest procés en els infants. Tal com afirma Reyes, "el paper del mestre és el de mediador, no transmissor, de coneixements" (Reyes, 2015, p. 20).

Amb aquest enfocament, el debat al voltant de l'edat canvia totalment de sentit. Ja no es tracta, doncs, de si una obra és "per a nens/es de 1r" o no, sinó de quines situacions creem perquè la puguin fer seva i avançar en la seva competència literària. Al cap i a la fi, garantir experiències valuoses és un dels compromisos que l'escola ha d'assumir amb tot l'alumnat, independentment, del seu punt de partida, ja que tots els infants han de tenir accés a experiències literàries valuoses. (Juan Cantavella i Reyes, 2023).

En definitiva, l'escola ha d'oferir itineraris lectors planificats que permetin a tots els infants, des de Cicle Inicial fins a Cicle Superior, construir significat i créixer com a lectors/es. Per tant, el debat que es mencionava inicialment, deixa de ser una qüestió de límits cronològics per passar a ser una reflexió sobre la mediació i la qualitat de les pràctiques docents a l'aula.

3.1.2. La mediació i les estratègies en la conversa literària

Així doncs, d'una banda, reprenent la idea de la importància de la mediació comentada anteriorment, el paper del/la mestre/a mediador/a és clau. Colomer insisteix que hem de crear situacions que condueixin els infants a descobrir i a construir sentit per ells/es mateixos/es:

> "Es necessiten dispositius didàctics que portin a la relectura, el descobriment o la construcció d'un sentit que l'alumne ha de poder explicar fins a un cert punt i confrontar amb l'obtingut pels altres" (Colomer, 2005, p. 58).[4]

Ara bé, aquesta mediació per part del/la mestre/a no s'ha de limitar a explicar únicament el significat del llibre treballat, però tampoc a només animar els infants a llegir-lo. El que s'ha de fer és animar els infants a descobrir el significat per ells/es mateixos/es.

> ""Saber com es fa", o sigui, com s'estructura una obra o com es llegeix un text, no és un objectiu prioritari en si mateix, sinó un mitjà per participar més plenament en l'experiència literària, un instrument al servei de la construcció del sentit i de la ressonància personal de les lectures" (Colomer, 2005, p. 49).[5]

D'altra banda, la mediació d'una conversa literària, no és quelcom improvisat, sinó que requereix una planificació estratègica conscient per part de la persona mediadora, per tal de facilitar el pas de la lectura individual a la construcció compartida. Així, segons Alabart (2023), el/la mediador/a ha d'actuar com un/a guia que acompanyi els infants per tal que la lectura sigui "una experiència que val la pena i que va molt més enllà del que pensaven" (Alabart, 2023, p. 14). Per garantir això, a continuació, es presenten diverses estratègies que es poden aplicar en la conversa literària.

En primer lloc, segons Chambers (2014), el/la mediador/a ha de garantir una "comunicació honorable". Això vol dir que ha d'acceptar totes les aportacions dels infants, garantint-los que totes aquestes són vàlides i que no hi ha respostes "correctes" o "incorrectes". El/la mediador/a s'ha d'assegurar que durant la conversa no hi hagi por a l'error i, per fer-ho, ha d'eliminar els comentaris avaluatius que busquen una resposta correcta i substituir-los per una recepció d'idees honesta. D'aquesta manera, els infants se sentiran més còmodes i segurs fent les seves aportacions, ja que no tindran por al rebuig. Una manera de fer-los sentir escoltats/des i acceptats/des és apuntar les idees que van sorgint a la pissarra, ja que, d'aquesta manera, a part de facilitar la construcció d'un significat comú, els infants visualitzen les seves aportacions i se senten part d'aquest procés compartit.

En segon lloc, per tal d'evitar que la conversa es converteixi en un seguit d'opinions sense fonament, el/la mediador/a ha d'utilitzar una pregunta clau: "Com ho saps?". Això obliga l'infant a tornar a recordar el text per buscar-ne proves o justificacions, ja que, per donar sentit a una lectura i, posteriorment, a la conversa, "necessitem pensar en com arribem a saber les coses que se'ns ocorren" (Chambers, 2014, p. 66).

[4] Traducció pròpia, text traduït per Maria Gil
[5] Traducció pròpia, text traduït per Maria Gil

En tercer lloc, el/la mediador/a ha de ser capaç de crear una comunitat lectora, de manera que la mediació té també una funció social. Alabart (2023) destaca que una bona mediació és aquella que "fa sentir els infants i joves part d'una comunitat" (p. 14). Així, el/la mediador/a pot utilitzar, per exemple, la rotllana com a forma de disposició dels infants, ja que, d'aquesta manera, ell/a no està en una posició de poder, sinó que forma part del grup, fet que ajuda a garantir aquest sentiment de pertinença i comunitat.

En quart i darrer lloc, segons Alabart (2023), el/la mediador/a ha de ser un/a guia. És a dir, ha de permetre que els infants tinguin el temps necessari per processar la història, a través d'una bona gestió de les pauses i els silencis. La mediació ha de permetre als infants "créixer com a lectors" (Alabart, 2023, p. 14) i això s'aconsegueix donant-los el seu espai per ser els protagonistes del seu propi procés d'interpretació.

3.2. Nivells de profunditat en la lectura

Fins ara s'ha parlat de la importància de la literatura i de com l'edat no ha de ser un obstacle. Ara, doncs, cal fer-se la següent pregunta: "Com podem saber si els infants estan realment entenent l'obra?" per poder analitzar les converses que es generaran a l'aula sobre *El Petit Príncep*, necessitem una eina que ens permeti classificar les seves respostes. Per fer-ho, utilitzarem el model de lectura proposat per Daniel Cassany (2006 i 2009), el qual distingeix entre tres nivells de comprensió.

Així doncs, Cassany ens adverteix que llegir no és un procés únic i pla; no es tracta només de traduir lletres a sons, sinó de navegar per diferents dimensions de significat. A les seves obres *Tras las líneas: Sobre la lectura crítica* (2006) i *Leer para Sophia* (2009), l'autor estructura d'aquestes dimensions o capes en tres grans blocs: "llegir les línies", "llegir entre les línies" i "llegir rere les línies". S'analitzen a continuació.

3.2.1. Llegir les línies: el significat literal

"Llegir les línies" és el primer nivell que descriu Cassany (2006). Aquesta és la capa més bàsica i imprescindible: la comprensió literal. Es tracta, doncs, d'entendre què diu el text de manera explícita. En aquest estadi, el/la lector/a descodifica les paraules i en recupera el significat semàntic directe.

En el context d'un infant de 1r curs d'educació primària, estaríem parlant de la capacitat de comprendre l'argument superficial de la història. Per exemple, saber que el petit príncep demana que li dibuixin un xai o que té una rosa al seu planeta. Segons Cassany (2006), aquest nivell correspon a la "comprensió lingüística", és a dir, entendre el significat de la suma de les paraules i les frases.

Ara bé, tot i que aquest nivell és necessari, Cassany ens adverteix que no és suficient, si ens quedéssim només aquí, estaríem tornant a la lectura funcional que qüestionàvem anteriorment. "Llegir entre línies" és la porta d'entrada al món literari, però no és on volem que es quedin els/les "petits/es lectors/es".

3.2.2. Llegir entre les línies: el significat implícit

Continuem amb aquesta segona capa: "llegir entre línies" implica anar és enllà del que està escrit literalment amb l'objectiu de recuperar tot allò que l'autor/a ha deixat implícit en la seva obra. Cassany (2006) defineix aquest nivell com la capacitat de fer inferències: el/la lector/a ha d'aportar els seus coneixements previs per omplir els buits del text.

Tal com explica l'autor a *Tras las líneas: Sobre la lectura crítica* (2006), el significat no resideix únicament en el paper, sinó que es construeix a la ment de qui ho llegeix, quan aquest/a aconsegueix connectar les pistes que li ofereix el text. A *Leer para Sophia* (2009), Cassany insisteix que el text ho diu tot i que és el/la lector/a qui ha de deduir les intencions, les ironies i els dobles sentits.

Així doncs, en el cas de l'anàlisi de fragments d'*El Petit Príncep*, una obra plena de metàfores, aquesta dimensió és clau. Les deduccions i interpretacions que els infants facin sobre les escenes analitzades, seran clau per descobrir si entenen el que vol dir el text realment.

3.2.3. Llegir rere les línies: la lectura crítica i els valors

Arribem, així, a la tercera dimensió i, per tant, la més complexa: "llegir rere línies". Aquest concepte és l'aportació més destacada de Cassany (2006) i es refereix a la comprensió ideològica o crítica del text. En aquest nivell, doncs, ja no es qüestiona "què" diu el text, sinó "per què" ho diu.

Llegir rere línies implica comprendre que cap text és neutre, sinó que darrere de cada història hi ha un autor -en aquest cas, Saint-Exupéry- amb una intenció, uns valors i una cultura determinada. En aquest nivell, el/la lector/a dialoga amb el punt de vista de l'autor/a, hi està d'acord o el qüestiona, i connecta l'obra amb la seva pròpia vida i societat. Cassany (2006) descriu aquest procés com un procés de descoberta de la ideologia que s'amaga darrere les paraules.

3.3. El clàssic com a eina didàctica

"Un clàssic és un llibre que mai acaba de dir el que ha de dir" (Calvino, 1992, p. 9). Aquesta definició de l'autor italià descriu el clàssic com una font inesgotable de significat, és a dir, com un text que sempre té quelcom nou a oferir i que, per tant, esdevé l'eina idònia per a la lectura i la relectura compartida. És per això que l'escola ha de fomentar la lectura de clàssics a totes les edats. Ara bé, tal com exposen Cerrillo i Sánchez Ortiz (2019), la introducció dels clàssics en el context educatiu,

sovint, s'ha de fer a través de l'ús de diferents estratègies. En destaquen tres: "les adaptacions fidels, les lectures fragmentades i les antologies" (Cerrillo i Sánchez Ortiz, 2019, p. 29).

En primer lloc, pel que fa a les adaptacions fidels, tal com expliquen Cerrillo i Sánchez Ortiz (2019), l'objectiu d'aquestes és despertar el gust per la lectura i començar a formar la competència literària quan l'original encara resulta inaccessible. Rosa Navarro (2006), una de les grans defensores d'aquest recurs, explica la necessitat d'ajustar els textos:

> "Com és lògic, ni la capacitat lectora dels nens ni dels adolescents, ni els seus coneixements de la llengua, els permeten llegir, ni amb gust ni amb aprofitament, bona part dels nostres clàssics, perquè molts estan escrits en una llengua que no és exactament igual a la que ara utilitzem" (Navarro, 2006, p. 18).[6]

En segon lloc, les lectures fragmentades permeten centrar-se en passatges amb un gran contingut simbòlic. Així, en lloc d'atabalar l'infant amb una obra massa llarga, es trien unitats amb sentit propi -com, per exemple, un capítol sencer d'*El Quixot* o, en aquest cas, escenes concretes d'*El Petit Príncep*-. Aquesta estratègia permet a l'alumnat concentrar-se en la riquesa d'un fragment determinat, de manera que els facilita una anàlisi més minuciosa i profunda de les metàfores i els personatges sense perdre el fil narratiu global.

En tercer i darrer lloc, les antologies consisteixen a oferir diversos passatges fàcilment comprensibles que funcionen com un "tastet" de l'obra o de diversos autors/es. El seu valor pedagògic rau en la capacitat de presentar la diversitat de veus i estils d'una manera accessible. A través d'una tria meticulosa de fragments significatius, les antologies permeten que els infants s'habituïn a diferents registres literaris i comencin a descobrir i definir el seu itinerari lector.

3.3.1. El valor del símbol i la metàfora

Una de les grans virtuts de dur el clàssic a l'aula és la possibilitat que ofereix de construir el sentit de manera indirecta; a través dels símbols, les metàfores i tot allò que queda implícit, el text deixa de ser un mer missatge tancat i es converteix en un espai obert on el/la lector/a esdevé un subjecte actiu a la història, ja que ha de fer la seva pròpia interpretació.

Tal com s'ha vist anteriorment, Italo Calvino (1992) defineix el clàssic com "un llibre que mai acaba de dir el que ha de dir". La riquesa del clàssic, doncs, rau, precisament, en el fet que no admet una única interpretació, sinó que el significat d'aquest depèn de qui el llegeix i en quin moment vital ho fa.

[6] Traducció pròpia, text traduït per Maria Gil

Des del punt de vista educatiu, aquest ventall d'interpretacions esdevé un recurs didàctic molt valuós perquè deixa lloc a la hipòtesi, el dubte i el diàleg entre infants.

Seguint aquesta idea, Teresa Colomer (2005) destaca que la literatura és un instrument privilegiat per aprendre a llegir més enllà de l'explícit. Els textos literaris, doncs, contenen el·lipsis, silencis i ambigüitats que requereixen que el/la lector/a esdevingui un subjecte actiu a la història, ja que ha de construir el seu propi significat i interpretació. Per a un infant de 1r curs d'educació primària, aquest procés interpretatiu és clau per desenvolupar la seva competència literària, ja que el/la convida a omplir aquests "buits de sentit" amb la seva pròpia mirada.

Finalment, Cerrillo i Sánchez Ortiz (2019) assenyalen que els clàssics que perduren en el temps ho fan, en gran manera, gràcies a aquesta densitat simbòlica. Tot i això, remarquen que, en el context educatiu, aquesta complexitat exigeix una mediació conscient i efectiva per part del/a la docent que actuï com a pont entre el llibre i els infants; a través de lectures guiades i la tria de fragments significatius que potenciïn la interpretació, entre altres recursos, els/les docents han d'ajudar els infants a introduir-se al món literari i a construir les seves pròpies interpretacions.

Així doncs, en aquest sentit, els "buits de sentit", lluny de ser un inconvenient, esdevenen un recurs didàctic molt potent, ja que permeten treballar la reflexió a l'aula. D'aquesta manera, és molt important fer una bona tria de les obres que es treballen a l'aula, ja que els símbols i metàfores són clau per concebre la lectura literària com un procés obert i compartit, on el significat de les obres no es limita a la transmissió unilateral, sinó a la construcció col·lectiva d'aquest.

3.3.2. *El Petit Príncep* com a eina didàctica

Si ens preguntem per què *El Petit Príncep* continua essent un èxit a les aules després de tants anys, la resposta és, sens dubte, universalitat i profunditat dels seus missatges. Tal com s'ha vist anteriorment amb Calvino, un clàssic mai acaba de dir tot el que ha de dir i, en el cas de Saint-Exupéry, aquesta premissa es compleix a través d'una "paràbola teòrica" que ens connecta amb l'essència de l'existència (Gairola, 2022).

Aquesta vigència és, precisament, el que permet treballar els valors a l'aula de 1r curs d'educació primària d'una manera autèntica. L'obra no funciona com una lliçó moral tancada, sinó que convida els infants a fer un viatge des de la "formalitat" del món adult cap a l'"autenticitat" de la infantesa (Gairola, 2022). Així, Saint-Exupéry posa els infants davant de situacions que els toquen la fibra i amb les quals es poden sentir identificats/des: l'amistat amb la guineu, la responsabilitat de cuidar la Rosa o la solitud de l'aviador.

En aquest sentit, la recerca acadèmica destaca que el potencial d'aquesta obra per formar el caràcter dels infants és immens. Segons Annuri et al. (2024), el llibre ofereix "lliçons profundes sobre la imaginació, l'empatia, l'amistat, la lleialtat i la responsabilitat" (Annuri et al., 2024), les quals ajuden a construir una base ètica des de les primeres etapes de l'escola. No es tracta, doncs, de llegir només una història, sinó de desxifrar diferents imatges i un llenguatge que, tot i ser senzill, està ple de significats simbòlics que els infants poden captar i interpretar perfectament.

En definitiva, el valor pedagògic d'*El Petit Príncep* a l'escola no rau només en la mera transmissió d'un missatge ja establert per l'autor, sinó en el fet que obliga l'infant a ser part activa de la història. Així doncs, la riquesa d'aquest clàssic permet que l'alumnat no es limiti a descodificar el text, sinó que s'iniciï en el repte de donar significat als símbols i als "buits de sentit" de l'obra, demostrant, així, que la literatura és, per damunt de tot, un espai obert a la reflexió, a la interpretació i al qüestionament de la mateixa realitat.

3.4. La lectura literària i l'oralitat

Per concloure el marc teòric, a continuació, s'analitzarà com podem transformar la lectura individual en una experiència compartida, a través de l'oralitat i la gestió de la conversa a l'aula.

3.4.1. El paper de l'oralitat

Sovint, es tendeix a pensar que la lectura és un acte solitari i silenciós que té lloc, únicament, en el cap de cada lector/a. Tanmateix, Daniel Cassany (2006) ens recorda que llegir no deixa de ser una pràctica social. L'acte de parlar sobre el que s'ha llegit no serveix només per comunicar el que ja sabem, sinó per acabar d'entendre-ho i, fins i tot, construir un nou significat o interpretació conjunta.

Altrament, Cassany (2006) destaca que el significat d'un llibre no és una veritat absoluta relatada a les seves pàgines, sinó que aquest es negocia en comunitat. A l'aula això és fonamental, ja que el grup actua com una mena de caixa de ressonància del significat de l'obra en qüestió -en aquest cas, *El Petit Príncep*-. Així doncs, el que potser un infant no ha vist, ho ha descobert un altre infant i, en posar-ho en comú, ambdós avancen cap a una comprensió més profunda -el "rere les línies" que es comentava anteriorment-. Per tant, la conversa no és un complement de la lectura, sinó una part indissociable del procés de comprendre.

3.4.2. La conversa dialògica i l'enfocament "Dime" (Chambers, 2014)

Ara bé, perquè aquesta conversa sigui significativa, no val qualsevol mena d'interacció; no es tracta que el/la mestre/a faci un interrogatori per comprovar si els infants han entès l'argument de l'obra, sinó de generar un diàleg real. Aquí és on entra en joc la proposta "Dime" d'Aidan Chambers (2014).

Així doncs, Chambers proposa substituir les preguntes tancades de comprensió per un enfocament obert basat a compartir quatre grans blocs: el que agrada, el que no agrada, el que s'entén i els patrons que es detecten. L'autor defensa que, quan deixem que els infants parlin lliurement i expressin les seves observacions, passa una cosa gairebé màgica:

> En qualsevol grup de nens . . . veiem que si comencen per compartir les seves observacions més òbvies aviat acumulen un cos d'enteniment que els revela a tots el cor del text i els seus significats. És més, fins i tot quan s'acosta un a idees que són molt complicades o abstractes, tractant-les d'aquesta manera (a través d'imatges narratives i proposant interpretacions) és poc el que els nens no poden captar. En aquesta activitat s'ha de trobar un equilibri entre el respecte pels drets de l'individu com a lector i parlant, i la lectura del grup construïda cooperativament -el text comunitari que sempre és més complex i penetrant del que qualsevol lectura individual pot ser (Chambers, 2014, p. 162). [7]

D'aquesta manera, el/la mestre/a deixa de ser qui té la "resposta correcta" per convertir-se en un/a mediador/a que guia la conversa i ajuda el grup a construir el que Chambers (2014) anomena "text comunitari".

Altrament, Chambers (2014) explica que tota conversa literària ha de girar al voltant de tres àrees compartides que permeten als/les lectors/es a moure's entre l'emoció, la dificultat i la lògica del text. A continuació, es presenten aquestes tres eixos.

1. Compartir l'entusiasme: aquest és el punt de partida emocional, el qual consisteix a expressar els gustos i rebuigs que els ha generat la lectura. Així, els/les lectors/es no es limiten únicament a narrar la història, sinó que comparteixen entre ells/es aquells elements que els han agradat més i menys, fet que ajuda a enriquir la conversa.

2. Compartir els desconcerts: aquesta àrea se centra en allò que resulta més difícil d'entendre. Chambers sosté que gràcies a aquest intercanvi d'opinions i punts de vista relatius als dubtes que genera la història, podem descobrir què significa l'obra per a cadascun/a de nosaltres, fet que ajuda a compartir un significat comú. Això ens demostra que el significat d'una història no és únic, sinó que varia en funció dels/les lectors/es, el context i la situació en què es troba cadascun/a.

3. Compartir les connexions: consisteix a identificar patrons i relacions, sigui ja dins de la mateixa obra o en altres textos i experiències. Gràcies a aquesta recerca de connexions, els infants poden ampliar les seves interpretacions i buscar significats més profunds en la lectura.

[7] Traducció pròpia, text traduït per Maria Gil

Finalment, per garantir una mediació efectiva, Chambers (2014) organitza les preguntes en tres nivells de profunditat, per tal d'evitar els interrogatoris tancats i permetre als infants obrir la seva línia de pensament. A continuació, es presenten els tres tipus de preguntes que presenta Chambers:

1. Les preguntes bàsiques: són el punt de partida de tota conversa literària. Serveixen per trencar el gel i permeten als/les lectors/es expressar les seves reaccions inicials just després de la lectura. Se centren, doncs, a descobrir allò que més i menys els ha agradat de la història, allò que no han entès, allò que els ha sorprès i si han detectat algun patró al llarg de l'obra (Chambers, 2014, pp. 99-105).

2. Les preguntes generals: aquestes van un pas més enllà i conviden els infants a reflexionar sobre la seva pròpia experiència i relació amb el text llegit. Busquen, doncs, que l'alumnat estableixi lligams i connecti la història que han llegit amb la seva vida personal, les seves vivències i també amb altres llibres o pel·lícules que ja coneixen (Chambers, 2014, pp. 99-105).

3. Les preguntes especials: aquestes fan referència a aquelles qüestions dissenyades per aprofundir en aspectes molt específics de l'obra. En lloc de parlar de l'experiència general, se centren en els elements narratius, com ho és el paper d'un personatge concret, el pas del temps dins de la història, l'espai on succeeixen els fets o el significat d'un element simbòlic clau. Aquestes preguntes ajuden els infants a descobrir com funciona l'estructura del relat (Chambers, 2014, pp. 101-107).

3.4.3. L'evolució de la resposta lectora a l'Educació Primària

Finalment, per concloure aquest bloc, s'ha de plantejar la següent pregunta: poden els infants de 1r curs d'educació primària participar en aquest tipus de converses? La tesi de Lara Reyes (2015) explica que la competència literària no apareix d'un dia per l'altre, sinó que es va "teixint" progressivament al llarg de l'etapa d'Educació Primària. Segons l'autora, les interpretacions dels infants no evolucionen soles, sinó que ho fan gràcies a una intervenció educativa que els estimuli.

Reyes explica que, al principi, és molt habitual que les respostes dels/les més petits/es estiguin, especialment, lligades a la seva experiència personal o al significat literal de la història. Ara bé, l'interessant és veure com, a través de la conversa literària, els infants comencen a incorporar estratègies molt més complexes. A poc a poc, deixen de quedar-se a la superficialitat del text i comencen a atrevir-se a anar més enllà del significat explícit d'aquest, sent capaços/es, així, de detectar símbols o establir connexions amb altres obres o experiències.

Per acabar, per a Reyes, és fonamental recordar que “el paper del mestre és el de mediador” (Reyes, 2015, p.20). És precisament gràcies a aquesta figura que acompanya i guia, que els infants poden fer el salt d’una comprensió senzilla cap a una interpretació molt més autònoma, profunda i, sobretot, plena de sentit propi.

4. MARC PRÀCTIC

4.1. Contextualització de la recerca

A continuació, es detalla l’escenari real on s’ha desenvolupat la recerca educativa que conforma aquest marc pràctic. Qualsevol intervenció didàctica està essencialment lligada a l’entorn on es desenvolupa, així com a les característiques del grup que hi participa. Per aquest motiu, a continuació, es detalla l’escenari real on s’ha dut a terme la recerca educativa que conforma el marc pràctic d’aquest treball.

4.1.1. El centre educatiu i el seu entorn

Aquest estudi es durà a terme a l’escola Joan Coromines, un centre públic d’Infantil i Primària, situat a Mataró, concretament, al barri de l’Eixample. Aquesta és una zona residencial, situada a tocar de platja i del centre, i disposa de molts espais públics a prop, com ho són places, parcs i biblioteques, entre d’altres. De fet, l’escola aprofita molt aquest entorn i les seves instal·lacions per fer sortides i treballar els temes de classe, per buscar, doncs, un enfocament competencial i proper a la realitat dels infants.

Tanmateix, l’Eixample no és aliè als canvis de la ciutat; en els últims anys, el barri ha viscut una transformació social important amb l’arribada de moltes famílies nouvingudes, majoritàriament, procedents del Marroc i altres països d’Àfrica. De fet, segons el darrer estudi de la població de Mataró, (Ajuntament de Mataró, 2025), l’Eixample és, actualment, el barri que registra l’increment més gran de població estrangera de tota la ciutat. Això ha provocat que, tant el barri com l’escola, hagin guanyat molt en diversitat sociodemogràfica.

El centre va néixer l’any 2007 amb la idea de donar una volta a l’educació tradicional. Així, l’escola es defineix com una Comunitat d’Aprenentatge, la qual cosa vol dir que mestres, famílies i alumnes treballen plegats/des per garantir la inclusió i l’aprenentatge de tot l’alumnat, independentment de la seva situació sociocultural i econòmica, així com de les seves necessitats educatives.

Pel que fa a la realitat escolar, el Joan Coromines es defineix, tal com recull al seu Projecte Educatiu de Centre (Escola Joan Coromines, 2022), com una escola inclusiva i compromesa amb la igualtat d’oportunitats. A la pràctica, això implica donar resposta a la diversitat socioeconòmica de tots els

infants i les seves famílies, així com garantir una intervenció educativa que s'adapti a les diferents realitats de l'aula.

Relatiu al tema de la llengua, tot i que el català és la llengua vehicular de l'escola, al centre trobem una gran diversitat lingüística. Així doncs, a les estones d'esbarjo o menjador, es poden sentir diverses interaccions en castellà o àrab, ja que aquestes són la segona i tercera llengua, respectivament, més parlades dins de la comunitat (Escola Joan Coromines, 2024, p. 3). Tot i això, és important destacar que el català és "emprat per més de la meitat de les famílies" (Escola Joan Coromines, 2024, p. 3), de manera que aquesta és la llengua principal d'interacció entre infants i personal docent.

Altrament, pel que fa al Projecte Educatiu de Centre (2022), aquest marca una línia metodològica molt clara: el treball per projectes. Així, l'escola busca formar infants crítics, autònoms i garantir-los un aprenentatge competencial i globalitzat. És per això que l'escola aprofita l'entorn per fer-hi sortides que ajudin a relacionar el contingut teòric treballat a l'aula amb l'aplicació pràctica a la realitat.

Finalment, pel que fa a la infraestructura, el centre està dividit en dos edificis independents: el d'Educació Infantil al carrer Pascual Madoz i el d'Educació Primària al carrer Sant Pere. Ambdós són edificis vells -daten d'abans dels anys seixanta (Cusachs, 2015), i compten amb espais limitats. Tot i això però, l'escola ha aconseguit adaptar-se per tal de satisfer les necessitats dels infants; hi ha moltes zones de pas, com ho són passadissos i entrades, que s'han convertit en espais i zones útils d'aprenentatge i joc que potencien les relacions entre l'alumnat de diferents nivells. Tanmateix, ambdós edificis són provisionals, ja que l'escola fa anys que està a l'espera d'un nou edifici que comprengui l'Educació Infantil i Primària i posi fi als problemes de logística i espai (Bueno, 2026).

4.1.2. Descripció del grup-classe

El grup-classe on s'ha dut a terme la intervenció per a la present recerca d'aquest Treball de Final de Grau correspon a la classe "3 Dimensions", un dels dos grups de 1r curs d'educació primària de l'escola Joan Coromines de Mataró. Aquest grup està format per un total de 18 infants (11 nens i 7 nenes) i, segons les dades recollides a través de l'observació directa a l'aula durant les sessions de la recerca i les converses prèvies amb la tutora, es caracteritza per mostrar una gran activitat i una alta participació en les dinàmiques. Aquesta energia, però, tot i ser un punt molt positiu a l'hora de rebre noves propostes amb entusiasme i motivació, sovint també es tradueix en un alt grau de dispersió i en dificultats per mantenir l'atenció de manera sostinguda.

Pel que fa a la dinàmica diària de l'aula, les dades recollides durant el període d'observació, els infants tenen especial dificultat per concentrar-se en aquelles activitats que requereixen una actitud

d'escolta activa i conversa. Així, és un grup xerraire que li costa controlar el to de veu i respectar els torns de paraula, fet que obliga al/la docent a estar constantment recordant les normes de cortesia lingüística i de convivència.

Relatiu a la convivència a l'aula, l'observació directa de les interaccions mostra que, en general, és un grup ben avingut i els infants se solen respectar i ajudar mútuament. Ara bé, també s'ha detectat un grup d'alumnes que es relaciona força a través del contacte físic i l'impuls. A més, aquest grup d'infants presenta dificultats pel que fa a l'autoregulació i acostuma a distorsionar el clima de concentració del grup durant les activitats conjuntes de caràcter oral. És per això que, segons va detallar la tutora durant la planificació de la recerca, l'equip docent vetlla per una distribució estratègica d'aquest alumnat per tal de garantir un bon clima de treball.

Finalment, sobre l'àmbit acadèmic, el grup presenta una heterogeneïtat molt marcada. Aquesta diversitat, doncs, es reflecteix en el fet que diversos infants de l'aula requereixen mesures de suport específiques, com ho són Plans Individualitzats i Aula d'Acollida, així com reben atenció per part de serveis externs com l'EAP o el CSMIJ. Així, el nivell de construcció d'aprenentatges és molt divers: s'hi troben infants que assoleixen els sabers amb molta facilitat i autonomia, d'altres que es troben en un procés d'assoliment més lent i un altre grup que presenta dificultats significatives pel que fa al seu procés d'aprenentatge.

4.2. Caracterització general de la recerca

El marc pràctic d'aquest treball consisteix a fer una recerca a l'aula amb l'objectiu de comprovar si els infants d'aquesta edat -amb la mediació adequada- poden exercir una lectura literària, és a dir, anar més enllà de la comprensió literal i accedir a la dimensió interpretativa i crítica de la literatura. Així, la recerca es basa en l'observació sistemàtica de tres converses literàries dissenyades per a un dels grups de 1r curs d'educació primària de l'Escola Joan Coromines de Mataró (vegeu Annex I). Cada conversa s'articularà al voltant d'una escena de l'obra *El Petit Príncep* de Saint-Exupéry (2015, Salamandra).

4.2.1. Marc metodològic

Per dur a terme aquesta recerca, es combinen dos marcs complementaris que ja s'han desenvolupat en profunditat al llarg del marc teòric del treball. A continuació, però, se'n fa un recordatori:

- L'enfocament "Dime" de Chambers (2014): seguint aquest enfocament, durant el procés de recerca, la funció de la mediadora no consistirà a dirigir la conversa, sinó que adoptaré un paper de guia. Les preguntes que es faran als infants estaran formulades de manera oberta, per

tal de convidar-los a compartir, descriure i interpretar l'escena en qüestió. Així, la conversa sempre s'iniciarà a partir de les seves respostes, no pas de les preguntes de la mediadora.

- El model dels tres nivells de lectura de Cassany (2006): "Llegir les línies" (comprensió literal), "Llegir entre línies" (comprensió inferencial) i "Llegir rere les línies" (lectura crítica i de valors). Aquests tres nivells seran la base que s'utilitzaran per analitzar les respostes dels infants.

4.2.2. Revisió de pràctiques i recursos existents

Abans de presentar el disseny de la recerca a partir de la intervenció, cal situar-la en relació amb les experiències i recursos ja existents en el camp de recerca de la lectura literària. D'aquesta manera, es demostra que la proposta s'emmarca en una recerca consolidada, així com es justifica que es tenen raons fonamentades per creure que pot funcionar.

En primer lloc, doncs, la referència més directa és la tesi doctoral de Lara Reyes (2015), *La formació literària a primària*. *Impacte d'una intervenció educativa en l'evolució de respostes lectores*. En aquesta tesi, Reyes documenta com una intervenció basada en la conversa literària -aplicada a alumnat de 3r i 4t curs d'educació primària- produeix una evolució molt significativa en la qualitat de respostes dels infants, els quals evolucionen d'interpretacions literals i centrades en l'argument, a respostes inferencials i crítiques. Tanmateix, el que es considera més rellevant de la seva tesi per a aquest treball és la conclusió que en treu relativa a la mediació docent, la qual és la variable clau d'aquesta evolució, ja que els infants no hi arriben de manera espontània, sinó gràcies a la qualitat de la mediació que se'ls ofereix. Precisament, doncs, el que es vol comprovar és si aquest mateix efecte es pot produir al 1r nivell de l'educació primària, amb infants de sis i set anys, on la diferència entre el que s'assumeix que poden fer i el que realment poden arribar a fer és considerable.

En segon lloc, Colomer (2005) documenta una mancança habitual en les escoles de primària: la dificultat de programar itineraris lectors coherents on s'estableixin objectius concrets de desenvolupament per a cada etapa. Tenint en compte aquesta anàlisi, la recerca a partir d'una intervenció que es planteja vol ser un exemple concret de com treballar la lectura literària interpretativa amb alumnat de Cicle Inicial, fixant uns objectius clars i recollint evidències observables que permetin valorar-ne l'impacte d'aquesta.

En tercer i darrer lloc, és imprescindible tenir en compte el document de *La lectura literària a primària: orientacions generals per a la pràctica de l'educació literària a la primària* (Juan Cantavella i Reyes, 2023), el qual recull recomanacions concretes per treballar la interpretació des de Cicle Inicial a través de la mediació docent i la conversa dialògica. Aquesta orientació curricular és important

perquè, no només reforça la fonamentació de la proposta, sinó que l'emmarca en el marc normatiu vigent.

4.2.3. Organització de les sessions

Les tres sessions seguiran la mateixa estructura. Tot i que cada conversa serà diferent, el *modus operandi* serà sempre el mateix: activar, llegir, reflexionar, compartir i sintetitzar.

Vegem-ho:

Fase	Activitat	Descripció
1. Activació	Pre-lectura	El/la mediador/a mostra la il·lustració de l'escena i formula preguntes per activar el coneixement previ.
2. Lectura	Lectura en veu alta	El/la mediador/a llegeix l'escena en veu alta mentre mostra les il·lustracions.
3. Reflexió	Moment individual	Cada infant anota o reflexiona les seves primeres impressions.
4. Conversa	Preguntes bàsiques	Posada en comú de les primeres impressions. E/la mediador/a escriu les respostes a la pissarra.
5. Aprofundiment	Preguntes generals i especials	El/la mediador/a aprofundeix amb preguntes generals i especials adaptades a cada escena.
6. Síntesi	Tancament	El/la mediador/a recull els acords i desacords sorgits i ajuda els infants a prendre consciència sobre la interpretació que han fet de l'escena.

4.3. Selecció de les escenes d'*El Petit Príncep*

Tal com s'ha comentat anteriorment, per dur a terme la present recerca, s'han seleccionat tres escenes de l'obra *El Petit Príncep* de Saint-Exupéry. A continuació, es detalla i justifica el perquè de les escenes triades, ja que la selecció respon a uns criteris concrets, basats en la recerca teòrica d'aquest treball.

- Les tres escenes compten amb una riquesa simbòlica i metafòrica que permet treballar els tres nivells de lectura que planteja Cassany (2006): "Llegir les línies", "Llegir entre línies" i "Llegir rere les línies".
- La temàtica de les tres escenes és accessible per als infants de l'edat en qüestió -1r de primària, sis i set anys-, ja que, d'alguna manera, aborden experiències que els infants ja poden conèixer, com ho són l'amistat i l'afecte. Això els ajuda a connectar el text amb la seva pròpia realitat.

- La presència de “buits de sentit” (Colomer, 2005) en els tres textos, conviden els infants a reflexionar i intercanviar idees per resoldre els seus dubtes i validar les seves hipòtesis.
- Les tres escenes “mai no acaben de dir tot el que han de dir” (Calvino, 1992), ja que estan carregades de la densitat simbòlica pròpia dels clàssics.
- A l’aula, es mostraran les il·lustracions del llibre alhora que es fa la lectura en veu alta -una modalitat que, tal com s’ha explicat al marc teòric, és especialment adequada per a textos breus i carregats de simbolisme, com és el cas-. A més, si una escena és massa llarga, s’optarà per fer-ne una lectura fragmentada on s’incloguin els passatges més significatius (Cerrillo i Sánchez Ortiz, 2019).

A continuació, es presenta la selecció de les tres escenes:

Escena 1: el dibuix del be (Capítol II)	
Argument	L’aviador queda aturat al desert del Sàhara. De sobte, apareix un nen misteriós i li demana que li dibuixi un be. L’aviador ho intenta diverses vegades, però el nen rebutja tots els seus dibuixos. Finalment, l’aviador dibuixa una caixa i li diu que el be és a dins. El nen somriu i li diu que és exactament això el que volia.
Temes principals	La imaginació, la incomprensió entre adults i infants, la creativitat i la confiança.
Justificació	S’ha escollit aquesta escena per començar la intervenció perquè és la que resulta més accessible emocionalment i cognitivament per a infants de sis i set anys. La caixa actua com a metàfora de la imaginació i és un clar exemple de “Llegir entre línies” (Cassany, 2006). Això es deu al fet que el significat no és explícit, però tampoc és molt complicat d’intuir. A més, la relació entre l’aviador (adult) i el Petit Príncep (infant) connecta directament amb la realitat dels nens i nenes, ja que, sovint, poden sentir que els/les adults/es no els/les entenen.

Escena 2: la Rosa (Capítols VIII-XI)	
Argument	Al planeta del Petit Príncep hi apareix una rosa molt bonica, però alhora orgullosa i vanitosa. El Petit Príncep la cuida amb delicadesa, malgrat les seves queixes i mentides -ja que, per exemple, li diu que té espines per defensar-se dels tigres, però al seu planeta no n’hi ha, de tigres-. A mesura que avança el text, el Petit Príncep se sent trist i, finalment, decideix marxar. És en aquell moment quan la Rosa li confessa que l’estima.
Temes principals	L’amor, la cura, la responsabilitat, l’orgull, la vulnerabilitat i el dolor d’abandonar a algú que t’estimes.
Justificació	S’ha escollit aquesta escena perquè es pensa que pot generar una resposta emocional molt rica. Les contradiccions en l’actitud de la Rosa (orgullosa, però vulnerable) demanen fer inferències sobre les emocions dels personatges, que és, justament, el que caracteritza el nivell de “Llegir entre línies” que planteja Cassany (2006). A més, també dona peu a fer preguntes que permetin als infants començar a endinsar-se en la lectura crítica i de valors, és a dir, a posicionar-se.

Escena 3: la guineu (Capítol XXI)	
Argument	El Petit Príncep coneix una guineu que li demana que la domestiqui. La guineu li explica que domesticar vol dir "crear lligams" (Saint-Exupéry, 2015, p. 66). Quan arriba l'hora de separar-se, però, la guineu li revela el seu secret: "només s'hi veu bé amb el cor. L'essencial és invisible als ulls" (Saint-Exupéry, 2015, p. 72).
Temes principals	L'amistat i els vincles, la responsabilitat, la invisibilitat de l'essencial, la tristesa a l'hora de separar-se, de dir adeu.
Justificació	S'ha escollit aquesta escena per tancar la intervenció, ja que és, de les tres, la més complexa a escala simbòlica. És per això que es creu que, si els infants ja han participat anteriorment a dues converses literàries, en aquesta tercera tindran més confiança per atrevir-se a interpretar frases més complexes, com ara, "l'essencial és invisible als ulls". Justament, interpretar aquesta frase és un clar exemple d'allò que Cassany (2006) anomena "Llegir rere les línies".

4.4. Instrument d'avaluació

A continuació, es presentarà l'instrument d'avaluació que s'emprarà per analitzar les respostes de l'alumnat un cop finalitzades les tres converses literàries. La rúbrica consta de quatre criteris d'avaluació vinculats amb el marc teòric del treball. Així, comprèn els tres nivells de comprensió lectora que estableix Cassany (2006), així com la dimensió de construcció compartida de significat que proposa l'enfocament de Chambers (2014).

S'ha assignat un codi de color a cadascuna de les categories d'anàlisi per tal de poder realitzar el buidatge de les transcripcions (vegeu Annex XIV, Annex XV i Annex XVI) i extreure'n les evidències.

Taula 1

Matriu d'anàlisi de les respostes dels infants

Categoria d'anàlisi	Descripció	Codi de color
Nivell 1: Llegir les línies (Cassany, 2006)	L'infant se centra en el contingut explícit. És capaç de recordar l'argument, descriure allò que veu als dibuixos i identificar accions i personatges sense anar més enllà del text imprès.	Groc
Nivell 2: Llegir entre línies (Cassany, 2006)	L'infant fa deduccions lògiques És capaç de relacionar el llibre amb la seva experiència personal (coneixements previs, llibres, anècdotes, pel·lícules, etc.) i de deduir els sentiments dels personatges i la informació no escrita.	Taronja
Nivell 3: Llegir rere les línies (Cassany, 2006)	L'infant arriba a l'abstracció. És capaç de desxifrar les metàfores i els símbols que presenta l'autor, així com d'extreure'n conclusions ètiques o morals aplicables a la societat.	Vermell
Construcció compartida (Chambers, 2014)	L'infant utilitza el diàleg com a bastida. És capaç d'escoltar les aportacions dels/les companys/es per ampliar-les, modificar-les o matisar-les, construint, així, un significat de manera col·lectiva.	Blau

4.5. Disseny de les tres converses literàries

Conversa 1: el dibuix del be (Capítol II)		
Fase	**Activitat**	**Descripció**
1. Activació	Pre-lectura	Es començarà mostrant la il·lustració del capítol II sense llegir el text encara i els faré preguntes d'activació (vegeu Annex II). L'objectiu d'aquesta fase és activar el coneixement previ dels infants i generar expectatives sobre el text.
2. Lectura	Lectura en veu alta	Es llegirà l'escena en veu alta mentre es mostren les il·lustracions. Es faran pauses breus en els moments de tensió -per exemple, quan el petit príncep rebutja els dibuixos-, però sense fer-ne interpretacions ni comentaris externs al text.
3. Reflexió	Moment individual	Un cop llegida l'escena, es deixarà un minut de silenci perquè els infants reflexionin i processin el que acaben d'escoltar.
4. Conversa	Preguntes bàsiques	Després, se'ls farà preguntes bàsiques (vegeu Annex III) i s'aniran recollint les respostes a la pissarra, així totes les veus quedaran plasmades i els infants podran anar teixint la conversa.
5. Aprofundiment	Preguntes generals i especials	En cas que la conversa s'estanqui o no flueixi bé, es recorrerà a les preguntes generals (vegeu Annex IV) per tal que els infants connectin la història amb altres experiències. Altrament, també se'ls plantejaran les preguntes especials (vegeu Annex V) per tal de potenciar la seva capacitat interpretativa i, així, arribar al nivell del "rere les línies".
6. Síntesi	Tancament	Per concloure la conversa, s'intentarà que els infants facin una síntesi de tot allò que s'ha vist, a través de frases com "avui hem descobert…", per tal de convidar-los a fer un repàs mental de la conversa per completar la frase.

Conversa 2: la Rosa (Capítols VIII-IX)		
Fase	**Activitat**	**Descripció**
1. Activació	Pre-lectura	Es començarà mostrant la il·lustració del capítol II sense llegir el text encara i se'ls farà preguntes d'activació (vegeu Annex VI). L'objectiu d'aquesta fase és activar el coneixement previ dels infants i generar expectatives sobre el text.
2. Lectura	Lectura en veu alta	Es llegiran els dos capítols en veu alta mentre es mostren les il·lustracions. En cas que l'escena sigui massa llarga, es llegiran únicament els passatges més rellevants.
3. Reflexió	Moment individual	Un cop llegida l'escena, es deixarà un minut de silenci perquè els infants reflexionin i processin el que acaben d'escoltar.

4. Conversa	Preguntes bàsiques	Després, se'ls farà les preguntes bàsiques (vegeu Annex VII) i s'aniran recollint les respostes a la pissarra, així totes les veus quedaran plasmades i els infants podran anar teixint la conversa.
5. Aprofundiment	Preguntes generals i especials	En cas que la conversa s'estanqui o no flueixi bé, es recorrerà a preguntes generals (vegeu Annex VIII) per tal que els infants connectin la història amb altres experiències. Altrament, també se'ls plantejaran les preguntes especials (vegeu Annex IX) per tal de potenciar la seva capacitat interpretativa i, així, arribar al nivell del "rere les línies".
6. Síntesi	Tancament	Per concloure la conversa, s'intentarà que els infants facin una síntesi de tot allò que s'ha vist. També se'ls pot plantejar una pregunta perquè reflexionin sobre el que hem llegit, però també sobre escenaris hipotètics; "què li diríeu al petit príncep si fóssiu la Rosa?"

Conversa 3: la guineu (Capítol XXI)		
Fase	**Activitat**	**Descripció**
1. Activació	Pre-lectura	Es començarà mostrant la il·lustració del capítol II sense llegir el text encara i se'ls faran preguntes d'activació (vegeu Annex X). L'objectiu d'aquesta fase és activar el coneixement previ dels infants i generar expectatives sobre el text.
2. Lectura	Lectura en veu alta	Es llegirà l'escena en veu alta mentre es mostren les il·lustracions i, en arribar al moment de l'escena on la guineu explica el seu secret, es farà una pausa perquè els infants processin bé la frase "l'essencial és invisible als ulls".
3. Reflexió	Moment individual	Un cop llegida l'escena, es deixarà un minut de silenci perquè els infants reflexionin i processin el que acaben d'escoltar.
4. Conversa	Preguntes bàsiques	Després, se'ls faran preguntes bàsiques (vegeu Annex XI) i aniré recollint les respostes a la pissarra, així totes les veus quedaran plasmades i els infants podran anar teixint la conversa.
5. Aprofundiment	Preguntes generals i especials	En cas que la conversa s'estanqui o no flueixi bé, es recorrerà a preguntes generals (vegeu Annex XII) per tal que els infants connectin la història amb altres experiències. Altrament, també se'ls faran les preguntes especials (vegeu Annex XIII) per tal de potenciar la seva capacitat interpretativa i, així, arribar al nivell del "rere les línies".
6. Síntesi	Tancament	Per concloure la conversa i la intervenció, es connectaran les tres escenes treballades i, se'ls preguntarà, per exemple, què creuen que ha après el petit príncep en aquestes tres trobades. Així, seran ells/es qui en treguin les seves pròpies conclusions.

5. Anàlisi i discussió dels resultats

A continuació, es presenta l'anàlisi de les evidències recollides durant les tres converses literàries després de fer-ne el buidatge de les dades mitjançant la matriu d'anàlisi (vegeu Taula 1, p.21) presentat a la metodologia (vegeu Apartat 4.4.). L'objectiu principal d'aquest apartat és, doncs, donar resposta a l'objectiu general de la recerca: "avaluar la capacitat dels infants de 1r curs d'educació primària per exercir una lectura literària interpretativa a partir de l'anàlisi de fragments simbòlics de l'obra *El Petit Príncep* de Saint-Exupéry". Per fer-ho, l'anàlisi se centra a observar com la mediació i el diàleg permeten als infants passar d'una comprensió literal a una interpretació crítica i simbòlica del clàssic. Així, es comprovarà l'assoliment dels objectius específics de "desenvolupar la competència interpretativa", "fomentar el diàleg i la reflexió dels significats" i "despertar l'interès per la lectura".

5.1. Sessió 1: El descobriment del símbol (Capítol II - El dibuix del be)

L'inici de la intervenció va mostrar un clar domini del Nivell 1 ("Llegir les línies"). Quan se'ls va mostrar la imatge de la boa tancada, la majoria d'infants es van situar en la descripció literal del dibuix: "*Un barret*" (Luar, vegeu Annex XIV, p.44), "*Una roca amb sorra*" (Greta, vegeu Annex XIV, p.45) o "*Una muntanya amb sorra*" (Liam, vegeu Annex XIV, p.45). Aquestes intervencions corresponen al primer nivell de Cassany, ja que els infants centren la seva atenció únicament a l'aparença física i superficial, és a dir, en el contingut explícit i immediat, sense anar més enllà per buscar significats ocults.

A mesura que avançava la conversa hi va haver una transició cap al Nivell 2 ("Llegir entre línies") per tal d'arribar a l'abstracció. Així, els infants van connectar les seves experiències personals amb la història i van sortir observacions com ara "*Jo li vaig fer un dibuix a la meva mare i al meu pare i els hi vaig ensenyar i no van saber qué es*" (Saif, vegeu Annex XIV, p.55) o "(Jo un dia vaig dibuixar un unicorn) *i em van dir que era un cavall…* (Em vaig sentir) *una mica malament…*" (Beth, vegeu Annex XIV, p.55). A aquestes intervencions se'ls assigna el segon nivell interpretatiu, ja que demostren una gran capacitat de connectar l'escena amb les seves emocions reals, fet que els ajuda a empatitzar amb els personatges i, per tant, els desperta un gran interès per la lectura.

Per acabar, també hi va haver moments de construcció compartida quan es va debatre per què les persones adultes no entenien el dibuix. Aquí, els infants van fer el salt al Nivell 3 ("Llegir rere les línies"), ja que van elaborar teories abstractes sobre la pèrdua de la imaginació. Destaquen intervencions com la d'en Tom (vegeu Annex XIV, p.63) "*Perquè ja heu après tantes coses que… I se us obliden i us feu lios perquè ja sabeu masses coses*". O la d'en Nil (vegeu Annex XIV, p.64): "(Als adults) *els hi falla la memòria (...) perquè tenen la motxilla tan carregada… Es pensen que ho tenen*

tot a dins i es despisten". Aquesta darrera intervenció és una metàfora excel·lent sobre la ment adulta i com la perceben els infants, fet que demostra una gran comprensió del contingut llegit, tant de l'explícit, com de l'implícit i, per tant, un assoliment del tercer nivell interpretatiu de què parla Cassany.

D'aquesta manera, les evidències d'aquesta sessió, on les intervencions dels infants passen de la descripció d'un "barret" a reflexionar sobre l'essència del pensament adult, introdueix de manera clara allò que, més endavant, es confirmarà a les conclusions: l'edat cronològica no és un impediment per accedir al pensament abstracte.

5.2. Sessió 2: L'evolució del pensament moral (Capítols VIII-IX - La rosa)

Durant aquesta sessió es va poder observar que l'alumnat utilitzava les connexions personals (Nivell 2) i, concretament, l'experiència familiar per donar significat al concepte de "cuidar". Així, les respostes van evolucionar de la materialitat ((Cuidar) "*dels joguets*" (Greta, vegeu Annex XV, p.67) i "*Que limpiamos los platos*" (Enzo, vegeu Annex XV, p.72)) a l'ètica i els valors ("*Respectar les coses*" (Tom, vegeu Annex XV, p.73) i "*Respectar la gente*" (Enzo, vegeu Annex XV, p.73)). Aquesta evolució en les respostes demostra una clara comprensió del text i del pas del Nivell 1 de comprensió, als Nivells 2 i 3, ja que els infants ja no es limiten al vocabulari literal, sinó que infereixen en el valor moral que s'amaga darrere del text.

A l'hora de jutjar el comportament dels personatges i, en especial el de la Rosa, el grup va mostrar un rebuig gairebé unànime (16 infants de 17, vegeu Annex XV, p. 80) cap a la seva actitud presumida i manaire. Es van quedar, però, en l'acció superficial i literal de la història (Nivell 1): "(No m'ha agradat) *quan la Rosa manava molt al petit príncep*" (Beth, vegeu Annex XV, p.79). A més, relatiu a les àrees compartides que menciona Chambers (2014), els infants van compartir els seus desconcerts, ja que van contrastar l'actitud de la Rosa amb algunes persones del seu entorn que els imposen coses a través de bromes o enganys (Nivell 2): "*El meu avi com que sempre vol que jo li doni un petó i jo dic "no, no no"i llavors ell el que fa és que… Al sofà… Jo sempre sec al costat del meu avi i jo li dic a la meva mare que algun dia no vull, el meu avi es va despertant i em diu "Greta, vine cap aquí, vine cap aquí*" (Greta, vegeu Annex XV, p.85).

Així doncs, gràcies a compartir aquestes experiències i desconcerts, el debat va evolucionar quan els infants van començar a buscar motius ocults (Nivells 2 i 3) sobre l'actitud dels personatges. Intervencions com la del Luar (vegeu Annex XV, p.86) quan va dir "(Li diu mentides*) perquè li fa por estar sola*", demostren una capacitat d'empatitzar amb la vulnerabilitat del personatge excel·lent i, per tant, un nivell de lectura crítica molt elevat. La sessió va concloure amb el descobriment de valors

universals (Nivell 3), a través d'intervencions com ara "*Hem après a no ser egoistes*" (Greta, vegeu Annex XV, p.88).

L'evolució observada en aquesta segona sessió, on els infants abandonen la literalitat per descobrir les pors i motivacions dels personatges, servirà per demostrar l'assoliment del primer objectiu específic de la recerca: desenvolupar la competència interpretativa del sentit profund del text a Cicle Inicial.

5.3. Sessió 3: La comprensió de l'abstracte (Capítol XXI - La guineu)

La darrera sessió va ser la més rica quant a construcció compartida de significat i va confirmar l'assoliment del nivell més alt de lectura. Inicialment, el concepte de "domesticar" es va definir des del coneixement propi del món (Nivell 2). Van sortir idees com "*Que l'adoptes*" (Nil, vegeu Annex XVI, p.95) o "*Le pones para comer*" (Saif, vegeu Annex XVI, p.95). Ara bé, gràcies al text i a la conversa, els infants van redefinir el concepte des d'un vessant més emocional: ""*Domesticar" vol dir fer amics*" (Rai, vegeu Annex XVI, p.113).

El punt clau de la recerca i el que confirma la hipòtesi inicial, va ser el debat que es va originar al voltant de la frase "*L'essencial és invisible als ulls*". Els infants van començar posant exemples d'invisibilitat lligats a la ciència, com ho són "*Els pets*" (Tom, vegeu Annex XVI, p.110), "*El gas*" (Greta, vegeu Annex XVI, p.110) o "*Els virus*" (Yazid, vegeu Annex XVI, p.111). A mesura que avançava la conversa i gràcies a les preguntes obertes, però, van demostrar una gran capacitat d'abstracció, ja que van començar a sorgir conceptes més emocionals, com ara "*La tristesa*" (Greta, vegeu Annex XVI, p.111), "*La vergonya*" (Beth, vegeu Annex XVI, p.112) o "*Els nervis*" (Beth, vegeu Annex XVI, p.112). A més, van acabar deduint la metàfora de l'autor de "veure-hi amb el cor" i ho van definir com "*Sentir sentiments*" (Luar, vegeu Annex XVI, p. 112) o "(Veure-hi) *amb els ulls del sentiment*" (Tom, vegeu Annex XVI, p. 112). Això demostra un clar assoliment del Nivell 3, ja que l'alumnat va captar perfectament el missatge profund de Saint-Exupéry i el va aplicar a la consciència humana.

Aquesta sessió, doncs, confirma que, a través de la conversa literària i la construcció compartida de significat, els infants de primer curs d'educació primària són capaços de comprendre i discutir sobre el sentit profund i simbòlic del text, així com les metàfores ocultes que s'hi troben. Aquestes observacions, doncs, s'utilitzaran al següent capítol per donar resposta a com el diàleg comenta la comprensió de valors i reafirma l'èxit de la intervenció didàctica proposada.

6. Conclusions

Aquest Treball de Final de Grau plantejava com a objectiu principal avaluar la capacitat dels infants de sis i set anys per exercir una lectura literària interpretativa a partir de textos amb una alta densitat simbòlica. Un cop finalitzat el procés de dissenyar i implementar la intervenció i fer-ne la posterior anàlisi, la recerca confirma la hipòtesi inicial sobre que l'edat no és -o no hauria de ser- una barrera per accedir a la complexitat de la literatura. A continuació, es detalla com els elements de la recerca han permès assolir cadascun dels objectius específics que es van plantejar.

En primer lloc, pel que fa a l'objectiu de "*Desenvolupar la competència interpretativa del sentit profund del text*", aquest es considera assolit de manera excel·lent. Tal com es recull a l'anàlisi dels resultats, l'alumnat ha demostrat ser capaç d'anar molt més enllà de la comprensió literal del text ("Llegir les línies"). Al llarg de les tres sessions, s'ha constatat una evolució pel que fa a la capacitat dels infants de sis i set anys per deduir el significat amagat del text ("Llegir rere les línies"). La capacitat d'empatitzar amb els motius ocults de la Rosa ("la por a la soledat" darrere les seves mentides) o la destresa per desxifrar la metàfora complexa vinculant "allò essencial i invisible" amb el vessant emocional ("la tristesa", "l'ansietat" o "els nervis") són la confirmació directa de la construcció d'aquest aprenentatge.

En segon lloc, relatiu a l'objectiu "*Fomentar el diàleg i la reflexió dels significats sobre els valors de l'obra escollida*", l'anàlisi de les converses n'evidencia el seu compliment. L'enfocament dialògic (Chambers, 2014) ha estat la clau perquè els infants construïssin el significat conjuntament. Les transcripcions demostren que la reflexió al voltant de valors com l'amistat ("domesticar és fer amics") o la pèrdua d'imaginació de la ment adulta (la teoria de la "motxilla carregada") no va sorgir del pensament aïllat i individual de cada infant, sinó que va ser fruit de la construcció compartida a la rotllana, gràcies a l'escolta activa de les idees de tots/es els/les companys/es.

En tercer lloc, sobre l'objectiu "*Despertar l'interès per la lectura literària*", aquest també s'ha assolit amb èxit durant la intervenció. Les múltiples evidències recollides del Nivell 2 de Cassany demostren que els infants han sigut capaços d'establir connexions constants entre un text publicat als anys quaranta i la seva experiència vital actual (per exemple, les dificultats per ser entesos/es per les persones adultes a casa o l'afecte i el sentiment de cura cap a la família). Així, s'ha comprovat com la utilització del clàssic com a "mirall" on els infants es puguin sentir reflectits, ha provocat una alta implicació i motivació envers l'activitat.

A tall de reflexió final, aquesta recerca convida a fer una revisió crítica de les pràctiques educatives a Cicle Inicial on, sovint, s'infravalora la capacitat interpretativa dels infants reduint l'experiència

literària a la descodificació mecànica. Les evidències d'aquest treball demostren que, quan es trenca amb aquests prejudicis i s'ofereix una obra de gran densitat simbòlica acompanyada d'una mediació de qualitat -capaç de validar silencis, escoltar i incloure totes les veus i formular preguntes obertes-, la predisposició natural dels infants cap a l'abstracció i la construcció compartida de significat floreix. En definitiva, doncs, la literatura en aquesta etapa ha d'esdevenir un dret o una eina que garanteixi l'accés al pensament crític. I és que, tal com la guineu ensenya al petit príncep, allò que fa especial un vincle és el temps i la cura que se li dedica; si l'escola assumeix aquest compromís i convida els infants a mirar "amb els ulls del cor", els garantirà una formació lectora autèntica que els permetrà aprendre a comprendre el món i a comprendre's a si mateixos/es.

7. Referències bibliogràfiques

Ajuntament de Mataró. (2025, 1 de gener). *Estudi de la població de Mataró.* Servei d'Estudis i Planificació. https://www.mataro.cat/ca/actualitat/publicacions/estudi-de-la-poblacio-de-mataro/estudi-de-la-poblacio-mataro-1-de-gener-de-2019/estudi-poblacio-2025.pdf

Alabart, M. (2023). Llegir després de llegir. Els clubs de lectura per a infants i joves. *Faristol*, (98), 12. https://www.ibbycat.cat/wp-content/uploads/Faristol-98_Dossier-3.pdf

Annuri, N., Pratama, N., & Khusniyah, N. (2024). Moral messages analysis on Antoine de Saint-Exupéry's The Little Prince and its potential in shaping young readers' character. *Discourse: Indonesian Journal of Social Studies and Education, 1*(3) https://doi.org/10.69875/djosse.v1i3.110

Bueno, V. (2026, 23 de febrer). El nou pas endavant de l'escola Joan Coromines per acabar ambdues dècades de provisionalitat. *Capgròs*. https://capgros.elnacional.cat/ca/mataro/nou-pas-endavant-escola-joan-coromines-acabar-dues-decades-provisionalitat_817857_102.html

Calvino, I. (1993). *Por qué leer los clásicos* (A. Bernárdez trad.). Tusquets. (Obra original publicada el 1991)

Cassany, D. (2006). *Tras las líneas: Sobre la lectura* contemporánea. Anagrama.

Cassany, D. (2009). *Leer para Sophia*. Instituto Europeo, Universidad Sophia. https://repositori.upf.edu/items/6876ecfb-f25c-43b8-98d3-0ec38a25e2d0#page=1

Cerrillo, P. C. & Sánchez Ortiz, C. (2019). Clásicos e hitos literarios. Su contribución a la educación literaria / Classics and literary milestones. Their contribution to literary education. *TEJUELO. Didáctica de la Lengua y la Literatura. Educación, 29, 11-38*. https://doi.org/10.17398/1988-8430.29.11

Chambers, A. (2014). *Dime: Los niños, la lectura y la conversación* (A. Tamarit Amieva, trad.). Fondo de Cultura Económica. (Obra original publicada el 1993).

Colomer, T. (2005). *Andar entre libros: La lectura literaria en la escuela*. Fondo de Cultura Económica.

Cusachs, M. (2015, 13 d'octubre). Anxaneta, 50 anys de pedagogia activa. *Capgròs*. https://capgros.elnacional.cat/ca/mataro/anxaneta-50-anys-de-pedagogia-activa_704537_102.html

Departament d'educació (2022). *DECRET 175/2022, de 27 de setembre, d'ordenació dels ensenyaments de l'educació bàsica.* Generalitat de Catalunya https://portaldogc.gencat.cat/utilsEADOP/PDF/8762/1928585.pdf

Escola Joan Coromines. (2022). Projecte educatiu (PEC). https://coromines.cat/sites/default/files/PROJECTE%20EDUCATIU%20%20_PEC_.pdf

Escola Joan Coromines. (2024). PLC versió simplificada. https://coromines.cat/sites/default/files/PLC%20versi%C3%B3%20simplificada.pdf

Gairola, V. (2023). The Little Prince: The Big Lesson. *Mind and Society, 11*(4), 90-96. https://doi.org/10.56011/mind-mri-114-202211

Juan Cantavella, A. & Reyes, L. (2023). *La lectura literària a primària: orientacions per a la pràctica de l'educació literària a la primària*. Generalitat de Catalunya. Departament d'Educació. https://repositori.educacio.gencat.cat/handle/20.500.12694/5710#page=2

Navarro, R. (2006). Por qué adaptar los clásicos. *Revista TK*, (18), 17-26. https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=2214122

Reyes López, L. (2015). *La formació literària a primària. Impacte d'una intervenció educativa en l'evolució de respostes lectores* [Tesi doctoral, Universitat Autònoma de Barcelona]. TDX (Tesis Doctorals en Xarxa). http://hdl.handle.net/10803/308312

Saint-Exupéry, A. de. (2015). *El Petit Príncep* (E. Casassas Figueras, Trad.). Salamandra. (Obra original publicada el 1943).

TurboScribe. (2026). *TurboScribe* [Aplicació web]. https://turboscribe.ai

8. Annexos

Annex I

Situació d'aprenentatge[8]

Títol	Més enllà de les paraules: descobrim els valors i les metàfores d'*El Petit Príncep*
Curs (nivell educatiu)	1r (Cicle Inicial)
Àrea / Matèria[9] / Àmbit[10]	Llengua i Literatura Catalana i Educació en Valors Cívics i Ètics.

DESCRIPCIÓ (context + repte)

Per què aquesta situació d'aprenentatge? Està relacionada amb alguna altra? Quin és el context?[11] Quin repte planteja?[12]

Aquesta S.A. s'emmarca en el context de l'escola on es van dur a terme les pràctiques del curs anterior. L'elecció del centre no és casual, sinó que s'ha tingut en compte que aquest any l'escola ha començat a introduir les tertúlies literàries a les aules. Això proporciona una base ideal per implementar la

[8] Les situacions d'aprenentatge són els escenaris que l'alumnat es troba a la vida real i que els centres educatius poden utilitzar per desenvolupar aprenentatges. Plantegen un context concret, una realitat actual, passada o previsible en el futur, en forma de pregunta o problema, en sentit ampli, que cal comprendre, i a la qual cal donar resposta o sobre la qual s'ha d'intervenir. És en la seva resolució que l'alumnat assoleix les competències. Annex 5. Aprenentatge basat en situacions. Són propostes pedagògiques orientades al desenvolupament de les competències.

[9] A l'educació primària fem referència a les àrees i a l'educació secundària obligatòria i el batxillerat a les matèries.

[10] Agrupació d'àrees o matèries que s'imparteixen de manera integrada.

[11] Context: conjunt de circumstàncies que expliquen un esdeveniment o una situació i que envolten un individu, un col·lectiu o una comunitat, etc.

[12] Un repte és un desafiament que sorgeix d'una pregunta, un problema, un cas, una polèmica, una recerca, un encàrrec, un projecte, un servei…, situat en un context. Resoldre'l implica mobilitzar sabers i connectar accions a partir dels quals es desenvolupen capacitats personals.

present intervenció, ja que els infants ja estan familiaritzats amb la metodologia que s'emprarà.

Així, aquesta intervenció respon a la necessitat directa de dur a la pràctica i comprovar els objectius plantejats al marc teòric de la recerca en qüestió. D'aquesta manera, es busca desvincular l'educació literària de Cicle Inicial de la mera descodificació mecànica per avaluar si, efectivament, els infants de 1r curs d'educació primària són capaços d'accedir a la complexitat d'una obra clàssica -en aquest cas, *El Petit Príncep* de Saint-Exupéry- i fer-ne les seves pròpies interpretacions a través de la conversa literària.

Finalment, el repte que aquesta intervenció planteja a l'alumnat és el de desenvolupar la seva capacitat d'anar més enllà del text i la imatge literal i, a través de la conversa en grup, descobrir i comprendre les metàfores que comprèn la història i com aquesta els pot ajudar a entendre els seus sentiments i el concepte de l'"amistat".

COMPETÈNCIES ESPECÍFIQUES DE LES ÀREES O MATÈRIES

Amb la realització d'aquesta situació d'aprenentatge s'afavoreix l'assoliment de les competències específiques de les àrees o matèries següents:

Àrea o matèria	Competències específiques
Llengua Catalana i Literatura	C.E. 3: Produir textos orals i multimodals amb coherència, claredat i registre adequats, atenent les convencions pròpies dels diferents gèneres discursius, i participar en interaccions orals variades, amb autonomia, per expressar idees, sentiments, emocions i conceptes, construir coneixement i establir vincles personals.
Llengua Catalana i Literatura	C.E. 8: Llegir, interpretar i analitzar, de manera progressivament autònoma, obres o fragments literaris adequats, establint relacions entre ells i identificant el gènere literari i les seves convencions fonamentals, per reconèixer la

	literatura com a manifestació artística i font de plaer, coneixement i inspiració per a la creació de textos d'intenció literària.
Educació en Valors Cívics i Ètics	C.E. 1: Identificar aspectes vinculats a la pròpia identitat i a les qüestions ètiques relatives a un mateix, en el seu entorn proper, buscant la informació a l'abast i interpretant-la de forma reflexiva i crítica per promoure l'autoconeixement i el desenvolupament de l'autonomia moral

COMPETÈNCIES ESPECÍFIQUES DE LES COMPETÈNCIES TRANSVERSALS

Amb la realització d'aquesta situació d'aprenentatge s'afavoreix l'assoliment de les competències específiques transversals següents:

Competència transversal[13]	**Competències específiques**
Competència Personal, Social i d'Aprendre a Aprendre	Al llarg d'aquesta S.A., els infants hauran de treballar plegats/des a través de la conversa literària. Així, hauran de comunicar-se i escoltar-se els/les uns/es als/les altres, així com valorar i respectar les opinions i idees de tots/es. D'aquesta manera, tindran l'oportunitat de desenvolupar les seves habilitats socials, alhora que podran connectar el text amb les seves vivències personals. Així doncs, treballaran, sobretot, la C.E. 3: *Reconèixer i respectar les emocions i experiències dels altres, participar activament en el treball en grup, assumir les responsabilitats individuals assignades i utilitzar estratègies cooperatives dirigides a la consecució d'objectius compartits*.

[13] Competència digital, competència emprenedora, competència ciutadana i competència personal, social i d'aprendre a aprendre.

OBJECTIUS D'APRENENTATGE I CRITERIS D'AVALUACIÓ

Objectius d'aprenentatge[14] Què volem que aprengui l'alumnat i per a què? CAPACITAT + SABER + FINALITAT	**Criteris d'avaluació**[15] Com sabem que ho ha après? ACCIÓ + SABER + CONTEXT
Participar activament en converses literàries per compartir idees i experiències pròpies respectant el torn de paraula i les opinions de la resta de companys/es.	Participa en la conversa literària expressant les pròpies idees i desconcerts, mostrant interès durant les aportacions de la resta i respectant les normes de cortesia lingüística.
Interpretar de manera col·lectiva fragments de l'obra *El Petit Príncep*, anant més enllà del sentit literal del text i connectar-lo amb l'experiència personal per descobrir els valors i les metàfores ocultes del text.	Escolta la història amb atenció i descobreix de manera acompanyada els elements essencials de l'obra i estableix relacions entre els textos i la pròpia experiència.
Identificar emocions pròpies i alienes a través dels personatges de la història per desenvolupar l'empatia i el respecte.	Identifica diferents emocions a través de l'anàlisi dels fragments llegits, la pròpia vivència i les aportacions dels iguals.

[14] Les competències específiques estan formulades de forma general i convé concretar-les per definir quins seran els aprenentatges que s'adquiriran amb la realització de la situació d'aprenentatge. Aquesta concreció ha de permetre formular unes competències pròpies de la situació d'aprenentatge que són l'equivalent dels objectius d'aprenentatge.

[15] Els criteris d'avaluació es poden desplegar en indicadors. Un objectiu d'aprenentatge pot relacionar-se amb un, dos o més criteris d'avaluació.

SABERS

Amb la realització d'aquesta situació d'aprenentatge es tractaran els sabers següents:

	Saber	Àrea o matèria
1	Interacció oral adequada en situacions d'aula. Reconeixement i utilització d'estratègies bàsiques de cortesia lingüística.	Llengua Catalana i Literatura
2	Inici de la construcció de la identitat lectora, afavorint l'expressió de gustos i interessos, per mitjà de la lectura autònoma i la lectura compartida i guiada.	Llengua Catalana i Literatura
3	Reconeixement de l'empatia com una habilitat emocional afavoridora del benestar mutu en les relacions amb els altres.	Educació en Valors Cívics i Ètics

DESENVOLUPAMENT DE LA SITUACIÓ D'APRENENTATGE

Quines són les principals estratègies metodològiques que es preveuen utilitzar? Quins tipus d'agrupament realitzarem? Quins són els principals materials que necessitarem? Etc.

Amb aquesta S.A. es busca garantir l'aprenentatge literari i significatiu dels infants de 1r curs d'educació primària de l'escola Joan Coromines de Mataró, de manera que siguin ells i elles els i les protagonistes d'aquest procés. Així, l'eix vertebrador d'aquesta S.A. és la lectura guiada i la interpretació col·lectiva de quatre capítols de l'obra *El Petit Príncep* de Saint-Exupéry. L'objectiu, doncs, és fomentar la seva motivació intrínseca i el seu gust per la lectura a través de donar a la literatura un ús pràctic, real i pròxim al seu context.

En primer lloc, pel que fa a les estratègies metodològiques, es combinarà la lectura en veu alta amb la conversa dialògica. D'aquesta manera, les tres sessions tindran una estructura molt clara: s'iniciarà amb unes preguntes sobre un dels dibuixos del capítol per activar els coneixements previs i començar a formular hipòtesi sobre el que es llegirà. Després, es farà la lectura del fragment seleccionat, alhora que es mostren les il·lustracions del llibre per facilitar-ne la comprensió. Finalment, s'obrirà un espai de conversa durant el qual la mediadora anirà fent preguntes obertes als infants per fomentar la reflexió i el debat conjunt sobre el text llegit i, així construir de manera col·lectiva el significat profund de l'obra.

En segon lloc, relatiu al tipus d'agrupament que es realitzarà, aquest se centrarà exclusivament en el grup-classe, el qual es disposarà en rotllana per afavorir una comunicació horitzontal. D'aquesta manera, els infants estaran mirant-se a la cara en tot moment, hauran de respectar els torns de paraula, escoltar i incloure les opinions de tots/es els/les companys/es per acabar construint un significat comú.

En tercer i darrer lloc, sobre els materials que s'utilitzaran, aquests seran, principalment, un exemplar físic il·lustrat d'*El Petit Príncep*, per fer-ne la lectura, una fotocòpia d'una de les il·lustracions més representatives de cadascun dels capítols per fer les preguntes inicials. A més, es necessitarà una Pissarra Digital Interactiva (PDI) per anotar les aportacions dels infants, un telèfon mòbil per enregistrar la conversa i, finalment, un espai ampli (la classe) on poder fer la rotllana.

ACTIVITATS D'APRENENTATGE I D'AVALUACIÓ

Activitat	Descripció de l'activitat d'aprenentatge i d'avaluació	Temporització
Activitats inicials *Què en sé?*	Sessió 1 (el descobriment del símbol): es fa la lectura del capítol II. En rotllana, es debat sobre per què la persona adulta no entén el dibuix del be. L'objectiu és introduir la dinàmica de la conversa literària i animar a fer les primeres deduccions del text. Les respostes dels infants s'analitzen mitjançant una matriu d'anàlisi.	1h i 15 minuts
Activitats de desenvolupament *Què estic aprenent?*	Sessió 2 (l'evolució del pensament moral): es fa la lectura dels capítols VIII i IX. Es presenta el personatge de la Rosa i es fomenta el debat per jutjar la seva actitud presumida. A través de les preguntes obertes per part de la mediadora, els infants relacionen les accions i el comportament de la flor amb les seves vivències personals per entendre la por a la soledat. Les respostes dels infants s'analitzen mitjançant una matriu d'anàlisi.	1 hora i 15 minuts
Activitats de síntesi i estructuració *Què he après de nou?* **Activitats d'aplicació i transferència** *Com sé que ho he après?*	Sessió 3 (la comprensió de l'abstracte): es fa la lectura del capítol XXI. A través del personatge de la guineu, es defineix conjuntament concepte com "domesticar" o l'"amistat". S'acaben extraient conclusions i reflexions col·lectives sobre el significat de la frase "Només s'hi veu bé amb el cor. L'essencial és invisible als ulls". Les respostes dels infants s'analitzen mitjançant una matriu d'anàlisi.	1 hora i 15 minuts

BREU DESCRIPCIÓ DE COM S'ABORDEN ELS VECTORS[16] EN AQUESTA SITUACIÓ D'APRENENTATGE

En una situació d'aprenentatge tan curta és pràcticament impossible treballar els sis vectors que mana el currículum de manera eficient. És per això que, tot i que durant la intervenció s'intentaran promoure els sis vectors, a continuació es detallen, únicament, els dos vectors que es consideren més essencials en aquesta S.A.

D'una banda, es destaca la *Universalitat del currículum*, ja que la base d'aquesta intervenció és la conversa dialògica. Així, atès que al 1r curs d'educació primària hi ha molta diversitat pel que fa a l'aprenentatge de la lectoescriptura, el fet que l'obra es llegeixi en veu alta, ajuda a eliminar a barrera de la descodificació. D'aquesta manera, es facilita la comprensió del text per a tothom i, així, tots els infants poden participar en igualtat de condicions, expressant les seves idees i opinions.

D'altra banda, s'hi troba el *Benestar emocional*, ja que a través de la conversa sobre els fragments llegits, els infants tenen l'oportunitat de compartir les seves pors, dubtes i preocupacions sense ser jutjats. Això permet desenvolupar l'empatia i el respecte cap als/les companys/es i reflexionar conjuntament sobre conceptes com l'"amistat".

MESURES I SUPORTS UNIVERSALS[17]

- Disposició en rotllana per afavorir el diàleg horitzontal.
- Bastida per part de la mediadora, com l'ús de silencis estratègics i la formulació de preguntes obertes per fomentar la reflexió i el diàleg.

[16] 1. Aprenentatges competencials. 2. Perspectiva de gènere. 3. Universalitat del currículum. 4. Qualitat de l'educació de les llengües. 5. Benestar emocional. 6. Ciutadania democràtica i consciència global.

[17] Les mesures i els suports universals són els que s'adrecen a tot l'alumnat. Han de permetre flexibilitzar el context d'aprenentatge, proporcionar als alumnes i als docents estratègies per minimitzar les barreres d'accés a l'aprenentatge i a la participació que es troben a l'entorn, i garantir la convivència i el compromís de tota la comunitat educativa.

- Mostrar el material visual propi del llibre per facilitar la comprensió del text.

MESURES I SUPORTS ADDICIONALS[18] O INTENSIUS[19]

Quines mesures o suports addicionals o intensius es proposen per a cadascun dels alumnes següents:

Alumnes	Mesura i suport addicional o intensiu
Alumnat amb PI i/o EAP	Es procura ubicar-los estratègicament dins de la rotllana, sigui ja a prop de la mediadora o de la mestra, així com de companys/es que actuïn com a referent positiu de comportament. En cas de pèrdua d'atenció, s'intenta reconduir l'actitud a través de senyals no verbals, per tal d'evitar interrompre el transcurs de la conversa. A més, per afavorir la seva participació, se'ls fan preguntes directes per tal de convidar-los a aportar les seves idees a la conversa.
Alumnat d'Aula d'Acollida	S'accepten i es validen les seves intervencions, independentment de la correcció lingüística o l'idioma. Després, la mediadora fa una traducció o paràfrasi en català de l'aportació feta per tal d'integrar-la a la conversa. Per facilitar-ne la comprensió, es fan explicacions breus o es busquen sinònims per les paraules o frases més complexes, així com es mostren els dibuixos per oferir un suport visual que acompanyi el text.

[18] Les mesures i els suports addicionals s'adrecen a alguns alumnes. Permeten ajustar la resposta educativa de forma flexible, preventiva i temporal, focalitzant la intervenció educativa en aquells aspectes del procés d'aprenentatge que poden comprometre l'avenç personal i escolar.

[19] Les mesures i els suports intensius són específics per als i les alumnes amb necessitats educatives especials, estan adaptats a la seva singularitat i permeten ajustar la resposta educativa de forma extensa, amb una freqüència regular i, normalment, sense límit temporal.

Annex II

Escena 1. Preguntes d'activació

- Veiem un nen, qui creieu que és? D'on pot venir?
- Si algú us demanés que dibuixéssiu un be, com ho faríeu?
- Alguna vegada heu demanat alguna cosa a un/a adult/a i no us han entès?

Annex III

Escena 1. Preguntes bàsiques

- Què és el que més us ha agradat d'aquesta escena?
- Hi ha alguna cosa que no us hagi agradat?
- Hi ha alguna cosa que no hàgiu entès o us hagi semblat estranya?
- Hi ha algun moment que us hagi recordat a una altra cosa? (un altre llibre, pel·lícula, experiència, etc.).

Annex IV

Escena 1. Preguntes generals

- Quan escoltàveu la història, la "veieu" a la vostra imaginació? Quina part us heu imaginat millor? Quina us ha costat més d'imaginar?
- Coneixeu alguna altra història on apareguin un/a nen/a i un/a adult/a que no s'entenguin?
- Creieu que seria interessant tornar a escoltar aquesta escena? Per què?
- Heu fet mai un dibuix i quan l'heu ensenyat a un/a adult/a no han entès què era? Com us heu sentit?
- El pilot estava molt espantat. Com creieu que se sent quan de cop sent una veueta i veu un nen?
- Si fóssiu al mig del desert i us trobéssiu algú, què li demanaríeu? Li demanaríeu que us dibuixés una ovella?
- Com us heu sentit quan escoltàveu la història?

Annex V

Escena 1. Preguntes especials

- Per què creus que al petit príncep li agrada tant parlar amb l'aviador?
- Què és més important: que un dibuix d'un be s'assembli molt a un be de veritat, o que el nen que demana el dibuix es pugui imaginar bé el be?
- El pilot diu que els adults no entenen mai res per si sols. Hi esteu d'acord?
- El petit príncep endevina que el dibuix és una boa que s'h menjat un elefant. Per què creieu que ell ho veu tan clar i les persones grans no ho veuen?

- El pilot dibuixa 3 bens. Per què el petit príncep els rebutja? Què buscava el petit príncep?
- Al final, l'aviador dibuixa ua capsa amb tres forats i el petit príncep es posa molt content perquè això és just el que buscava. Per què creieu que es posa tan content si el be no es veu? Què té d'especial aquesta capsa?

Annex VI

Escena 2. Preguntes d'activació

- Heu cuidat mai una planta, un animal o alguna cosa especial? Com us vau sentir?
- Coneixeu algú que necessiti molta atenció, però que alhora sigui difícil de tractar amb ell/a? Com actueu, llavors?
- Si tinguéssiu una flor màgica, com la tractaríeu?
- Mireu aquesta flor. Es pot cuidar. Vosaltres cuideu alguna cosa o algú?
- Com us sentiu quan cuideu alguna cosa?
- Què vol dir "cuidar"?

Annex VII

Escena 2. Preguntes bàsiques

- Què és el que més us ha agradat d'aquesta escena?
- Hi ha alguna cosa que no us hagi agradat?
- Hi ha alguna cosa que no hàgiu entès o us hagi semblat estranya?
- Hi ha algun moment que us hagi recordat a una altra cosa? (un altre llibre, pel·lícula, experiència, etc.).

Annex VIII

Escena 2. Preguntes generals

- Creieu que és una història feliç o trista? Per què?
- Us ha passat mai alguna cosa semblant al que li passa al petit príncep amb la Rosa?
- Quina és la part que us ha cridat més l'atenció?
- Heu sentit mai que algú us demana moltes coses seguides? Com us heu sentit?

Annex IX

Escena 2. Preguntes especials

- La Rosa diu que té espines per defensar-se dels tigres, però al seu planeta no hi ha tigres. Per què creieu que diu aquesta mentida?
- Com creieu que se sent el petit príncep quan cuida la Rosa?
- És bo cuidar algú que no sempre et tracta bé? Per què?

- Creieu que el petit príncep va fer bé marxant? Per què?
- Què creieu que vol dir estimar algú de debò?
- El petit príncep diu que s'hauria d'haver fixat en els fets i no en les paraules de la Rosa. Què creieu que és més important, el que diem o el que fem?
- Per què creieu que la Rosa no vol que el petit príncep la vegi plorar quan marxa?

Annex X

Escena 3. Preguntes d'activació

- Teniu algun/a amic/a molt especial? Què el fa especial per a vosaltres?
- Creieu que podeu ser amics/gues d'un animal? Per què?
- Coneixeu la paraula "domesticar"?

Annex XI

Escena 3. Preguntes bàsiques

- Què és el que més us ha agradat d'aquesta escena?
- Hi ha alguna cosa que no us hagi agradat?
- Hi ha alguna cosa que no hàgiu entès o us hagi semblat estranya?
- Hi ha algun moment que us hagi recordat a una altra cosa? (un altre llibre, pel·lícula, experiència, etc.).

Annex XII

Escena 3 Preguntes generals

- Us recorda a algun conte o pel·lícula on també aparegui una amistat especial?
- Quina és la frase que us ha sobtat més? Per què?
- Què li explicaríeu a un/a amic/ga sobre aquesta escena?
- Si la guineu vingués a la vostra classe, creieu que voldria que la domestiquéssiu?
- Com us sentiu quan us heu d'acomiadar d'algú que estimeu molt?
- Qui creieu que entendria millor aquesta amistat, els/les adults/es o els nens i les nenes?
- Us heu sentit mai especials per alguna persona o animal?

Annex XIII

Escena 3. Preguntes especials

- La guineu diu que el petit príncep és especial per a ella, però no per als altres. Per què creus que li diu això?
- "Només s'hi veu bé amb el cor. L'essencial és invisible als ulls". Què creieu que vol dir aquesta frase?

- Podeu posar un exemple d'alguna cosa que no es veu, però que existeix de veritat?
- Què creieu que ha après el petit príncep gràcies a la guineu?
- Què significa per a vosaltres "veure-hi amb el cor"?
- Quina diferència hi ha entre jugar amb algú i "crear lligams"?
- Com es cuida una amistat?
- Val la pena fer-se amic/ga d'algú si saps que marxaràs i us separareu?

Annex XIV

Transcripció de la primera conversa literària: Capítol II (El dibuix del be)

La transcripció d'alguns dels fragments de la conversa literària s'ha realitzat mitjançant l'aplicació web TurboScribe, la qual està basada en el model de reconeixement automàtic de veu Whisper d'OpenAI. Posteriorment, s'ha fet una revisió manual dels textos per corregir-ne la seva adequació i coherència.

Mediadora: Val, bon dia.

Infants: Bon dia.

Mediadora: Algú coneix quina història és la del petit príncep?

Infants: Sí! No.. [Tots alhora]

Mediadora: Sí? Coneixeu aquest llibre?

Infants: Ah, sí, sí, sí.

Mediadora: Qui el coneix? I qui no el coneix? Algú dels que el coneixeu podríeu explicar als vostres companys i companyes de què va? Algú s'ofereix voluntari, voluntària?

Yazid: No, jo no.

Mediadora: Val, va. Greta.

Greta: El petit príncep era un nen que vivia en un planeta molt petit, no? I anava viatjant per altres planetes.

Mediadora: Molt bé, us heu assabentat de què ha dit?

Infants: Sí. Un príncep.

Mediadora: Molt bé, com ha dit la Greta, el petit príncep era un nen que vivia a un planeta molt petit i viatjava per altres planetes. I a qui es va trobar un dia, algú ho sap?

Lua: Sí, a una guineu.

Mediadora: A un guineu, es va trobar un dia una guineu? I què més?

Milo: Un rei.

Mediadora: Un rei? Exacte. Digues, Rai.

Rai: A una reina.

Mediadora: A una reina? Es va trobar a una reina el petit príncep?

Lorenzo: No.

Mediadora: No passa res. Què més es va trobar un dia que estava al desert?

Liam: Un...

Mediadora: Si no, t'ajuden... El vols ajudar? La vols ajudar, Luar? Digues.

Luar: Una rosa.

Mediadora: Es va trobar una rosa un dia, sí. Bé, al seu planeta hi havia una rosa. Però un dia que estava al desert, es va trobar a un pilot, a un aviador. Un senyor que conduïa un avió. I què li va passar a aquest senyor?

Minerva: Es va perdre al desert.

Mediadora: Es va perdre al desert, i llavors es va perdre perquè li va deixar de funcionar el seu avió.

Minerva: Exacte.

Mediadora: Val. Doncs, ara, avui jo us llegiré... Un llibre, és molt llarg, val? Té moltes pàgines. Com que no tenim temps a llegir-ho tot, jo avui us llegiré una escena, *vale*? Un capítol. I el dijous en llegirem dos més, un al matí i un altre a la tarda. I... oi que vosaltres ja heu fet tertúlies literàries? Ja sabeu com funciona.

Infants: Sí.

Mediadora: Doncs després que jo us llegeixi el capítol, haurem de fer una tertúlia literària. Sí? Llavors jo aniré apuntant, us faré preguntes i podreu dir les vostres idees, encara que jo no ho pregunti, si algú té una idea interessant, la pot aportar i ho anirem apuntant a la pissarra, val? Aleshores. Avui llegirem el capítol del dibuix del be. A algú li sona aquest capítol?

Infants: No. / Sí.

Mediadora: Sí? Val, ara ho veurem. És el segon capítol, val? Però abans de començar a llegir, jo us vull ensenyar unes imatges i que em digueu què creieu què és. Què creieu que és això? A veure, Luar?

Luar: Un barret, un *sombrero*.

Mediadora: Eh... Rai?

Rai: El desert.

Mediadora: Greta?

Greta: Una roca amb sorra.

Mediadora: Enzo?

Enzo: Sorra.

Mediadora: Sorra. Eh... Beth?

Beth: Una pedra.

Mediadora: Liam?

Liam: Una muntanya amb sorra.

Mediadora: Lorenzo?

Lorenzo: Una gorra.

Mediadora: Què creieu que és això?

Yazid: Una pedra. Una pedra amb sorra.

Mediadora: Una pedra amb sorra. Saif?

Saif: Jo què sé.

Mediadora: Tu vols pensar? Ho vols dir més endavant? T'ho vols pensar i ens ho dius després?

Saif: Sí.

Mediadora: Val. Sahar?

Sahar: Un gorro.

Lua: Una pedra amb sorra.

Nil: No, una roca amb sorra.

Mediadora: Algú més, vols pensar en dir-ho? Sí?

Mariam: Una pedra.

Mediadora: Una pedra de sorra.

Enzo: Un barret amb sorra.

Mediadora: Un barret amb sorra. Tom?

Tom: Alguna cosa tapada amb una manta.

Mediadora: Alguna cosa tapada amb una manta. Molt interessant. I què creus que podria ser aquesta cosa tapada?

Tom: Una roca?

Mediadora: Una roca? Val. Liam?

Liam: Una roca amb sorra mullada.

Mediadora: Mariam?

Mariam: Una muntanya amb sorra.

Mediadora: Saif?

Saif: Una persona?

Mediadora: Una persona?

Saif: Sí.

Mediadora: Ja està, una persona? Molt bé.

Yazid: Una rata.

Mediadora: Una rata. Creus que és una rata?

Yazid: Sí.

Mediadora: Que està tapada o que no està tapada?

Yazid: No està tapada.

Mediadora: No està tapada? Perquè el Tom ha dit una cosa molt interessant que és que és una cosa tapada. Què creieu que pot haver-hi a sota?

Milo: Una rata.

Mediadora: Una rata.

Lua: Una rata.

Mediadora: Digues, Tom. Un què, perdó, que no t'he entès? Ah, un bebè, un bebè. Greta?

Greta: Un xai molt mal dibuixat.

Mediadora: Un xai molt mal dibuixat. Lorenzo?

Lorenzo: *Hormigas*?...

Mediadora: El què, perdó?

Lorenzo: *Hormigas*.

Mediadora: Ah, formigues.

Lorenzo: El nen.

Mediadora: El nen. Molt bé. Va, fem l'última, val? I us ho ensenyo... anem a descobrir què hi ha a sota. Digues, Tom.

Tom: Una guineu.

Mediadora: Una guineu. Val. Anem a descobrir-ho. Aquest dibuix és una... El senyor que ho dibuixa li diu que és una boa tancada, val? Sabeu què és una boa?

Infants: No.

Mediadora: És una serp. Val? En aquest dibuix se li diu una boa tancada. Perquè ara anem a veure la boa oberta.

Lua: La boa...

Mediadora: Mireu què és la boa oberta.

Minerva: Un elefant.

Mediadora: Què veieu aquí? I a dins de què està aquest elefant?

Mariam: A una serp.

Mediadora: Està a dins d'una serp. És una serp que s'ha menjat què?

Infants: Un elefant.

Mediadora: Algú ho havia pensat?

Infants: No.

Yazid: Està passant per sobre. Està passant per sobre.

Mediadora: Està passant per sobre? També és interessant. Val, doncs ara anem a veure la història, anem a llegir la història, val? És molt important que ens en recordem d'aquests dos dibuixos, eh? La boa oberta és aquesta, on es veu el dibuix, i aquesta és la boa tancada. Val?

Tom: Per què comencem pel capítol 2 i no el 1?

Mediadora: Perquè jo he triat tres capítols que a mi m'han agradat i els llegirem, perquè no els podem llegir tots. Val? Llavors jo ara us explicaré... deixo els dibuixos aquí, val? Jo ara us explico una mica el principi del llibre, perquè no anem perduts i perdudes, i llavors comencem amb el capítol dos. El llibre comença amb què hi ha un pilot, un aviador, el senyor que conduïa un avió, que se li espatlla el seu avió, la seva avioneta, i es queda perdut al desert. I es queda allà. Val? Llavors això és el que sabem, que hi ha un pilot que s'ha quedat perdut al desert. Sí? Comencem a llegir?

Infants: Sí.

Mediadora: Si teniu algun dubte aixequem la mà i ho preguntem, val? Perquè si no, potser no enteneu alguna cosa de la història i us quedeu amb dubtes. Som-hi. Diu: *La primera nit, doncs, em vaig adormir a la sorra, a mil milles de cap terra habitada. Estava molt més aïllat que un nàufrag en un rai al mig de l'oceà. O sigui que imagineu-vos la sorpresa que vaig tenir a trenc d'alba quan una veueta molt especial em va despertar.* Deia*: «Si us plau... dibuixa'm un be!» «Eh?» «Dibuixa'm un be...» D'un bot em vaig posar dret com si m'hagués caigut un llamp. Vaig fregar-me bé els ulls. Vaig mirar bé i vaig veure un jovenet realment extraordinari que m'observava amb un aire greu.* Mireu. Aquest noi és el que es va trobar al pilot. Que l'estava cridant i li deia que li dibuixés un be. Qui creieu que és aquest noi?

Liam: El petit príncep.

Mediadora: El petit príncep. Rai.

Rai: El petit príncep.

Mediadora: El petit príncep, molt bé. Teniu algun dubte del que hem llegit fins aquí?

Infants: No.

Mediadora: Ho esteu entenent? Genial, doncs continuem. Aquest és el petit príncep, val? I diu... *Aquest és el millor retrat que més endavant vaig arribar a fer-ne*. Perquè això ho dibuixa el pilot. *Però el dibuix és, clar, té molta menys gràcia que el model. No és culpa meva. Les persones grans em van desanimar de la carrera de pintor quan tenia sis anys, i no havia après a dibuixar res, a part de les boes tancades i les boes obertes.* Què eren, què era la boa tancada i la boa oberta?

Sahar: La boa tancada i la boa oberta [*Assenyalant els dos dibuixos corresponents*]

Mediadora: Genial. *Així doncs, em vaig mirar l'aparició amb sorpresa. No heu d'oblidar que estava a mil milles de cap regió habitada.* Què vol dir això? A mil milles de cap regió habitada. Vol dir que estava a prop o que estava lluny?

Infants: Lluny.

Mediadora: Molt bé. A mil milles és per dir que estava molt lluny d'algun lloc. Una regió habitada vol dir un lloc on hi viu gent. Val? *I aquest jovenet no semblava ni perdut ni mort de cansament, ni mort de gana, ni mort de set, ni mort de por tampoc. No tenia res que fes pensar en un nen perdut al mig del desert, a mil milles de cap regió habitada. Quan finalment vaig poder parlar, li vaig dir: «Però... què hi fas, aquí?» I va repetir amb molta calma, com si fos una cosa molt seriosa: «Si us plau... dibuixa'm un be».* Què és un be?

Infants: Un xai.

Mediadora: És un xai, molt bé. Una ovella. *Quan el misteri és massa impressionant, no t'atreveixes a desobeir. Per molt absurd que em semblés, a mil milles de qualsevol lloc habitat i en perill de mort, em vaig treure de la butxaca un full de paper i una ploma. Però aleshores vaig recordar que més que res havia estudiat geografia, història, càlcul i gramàtica, i vaig dir al jovenet amb una mica de mal humor, que no sabia dibuixar. Em va respondre: «És igual. Dibuixa'm un be». Com que no havia dibuixat mai cap be, vaig tornar a fer per a ell un dels dos únics dibuixos que sabia fer: el de la boa tancada. I em vaig quedar de pedra en sentir que el jovenet responia.* El pilot li va dibuixar això. I sabeu què va respondre el petit príncep? *«No! No! No vull cap elefant dins d'una boa! Una boa és molt perillosa i un elefant ocupa molt de lloc. A casa meva és molt petit. Necessito un be. Dibuixa'm un be». Va veure el petit príncep que això era un elefant dins d'una boa.* Us sembla sorprenent que ho endevinés?

Lua: No és un elefant.

Mediadora: És un elefant dins d'una serp. Us sembla estrany que el petit príncep ho sàpiga, sense que li expliqui? Sí? Per què et sembla estrany a tu, Beth?

Beth: Perquè creu que és com un barret.

Mediadora: Clar.

Yazid: I que la serp es podria menjar un elefant?

Mediadora: Clar. Ah, val. *Aleshores el vaig dibuixar*. Perquè el petit príncep li va tornar a demanar que li dibuixés un be, no un elefant a dins d'una boa. *Se'l va mirar amb atenció i va fer: «No, aquest ja està molt malalt! Fes-ne un altre».* Que el petit príncep li va dir que aquest be, que no el volia perquè ja estava malalt, i ell volia un be que estigués sa. *Vaig dibuixar un altre be. El meu amic va somriure amablement, amb indulgència.* Què vol dir "indulgència"? Algú ho sap?

Saif: Amb tranquil·litat?

Mediadora: Amb tranquil·litat? Algú més té una altra idea?

Lorenzo: Un planeta.

Mediadora: Un planeta? Alguna altra idea?

Mariam: Dolçament?

Mediadora: Dolçament? Bé, amb indulgència vol dir... La indulgència és la capacitat de perdonar. El petit príncep, quan diu que li va respondre amb indulgència, és com que li va dir, dibuixa'm un altre be, com que l'estava perdonant que ho hagués dibuixat malament, i li donava com una altra oportunitat de tornar a dibuixar un be. Sí? I l'aviador, el pilot, li va dibuixar un altre be. I li va dibuixar aquest be. Aquesta ovella. I el petit príncep li va dir: *«Ja ho veus... no és cap be, això. És un marrà! Té banyes...»* Què és un marrà?

Enzo: Un *marrano*.

Lua: Una cabra.

Nil: Un mascle d'ovella.

Mediadora: Exacte. És un animal, és un be, però el mascle. Val? O sigui que té banyes, igual que una vaca no té les banyes tan grans, un toro és el mascle. Doncs un be, seria com la família de l'ovella i el marrà és el mascle. *O sigui que vaig tornar a fer el dibuix.* Va dir l'aviador, el pilot. *Però fou rebutjat, igual que els anteriors.* Li va dibuixar aquest be llavors. I el petit príncep li va dir: *«Aquest és massa vell. Vull un be que visqui molt de temps». Aleshores, perdent la paciència, neguitós com estava per començar a desmuntar el motor de l'avió, vaig fer aquest dibuix amb quatre gargots i es va engegar: «Això és la caixa. El be que vols és a dins». Però vaig quedar ben parat quan vaig veure que la cara del meu petit jutge s'il·luminava.* Li va dibuixar això llavors l'aviador: una capsa amb tres forats. I sabeu què li va dir el petit príncep? Què creieu?

Yazid: Que no era un be.

Greta: Que li va encantar.

Mediadora: Que no era un be? Que li va encantar? Algú més pensa que li va encantar? Sí? Tu penses, Tom, tu penses què?

Tom: Que li va encantar...

Mediadora: Anem a descobrir-ho. Li va dir el petit príncep quan el pilot li va ensenyar la caixa: *«És exactament així, que el volia! Et sembla que necessita molta herba, aquest be?»* I el pilot li va dir: *«Per què?»* I ell li va dir al petit príncep: *«Perquè a casa meva és molt petit…»* I el pilot li va dir: *«Segur que n'hi haurà prou. T'he donat un be molt petit». Va inclinar el cap sobre el dibuix i va dir: «No tan petit... Mira, s'ha adormit». I va ser així que vaig conèixer el petit príncep.* Què us ha semblat?

Milo: Curt.

Mediadora: Curt? Però perquè ara, ara és quan hem de començar la tertúlia literària que feu vosaltres. Val? Jo vull veure a veure què és el que heu après de les tertúlies i n'anem a fer una ara. Val? Llavors, jo ara tinc unes preguntes preparades. Primer de tot, ara vull que estiguem un minutet en silenci més o menys, sí? Per pensar sobre el que hem llegit, la història que hem vist, els dibuixos que hem mirat, i que cadascú reflexioni i pensi amb el que hem llegit i si té algun dubte, que pensi en el que li ha agradat més, el que li ha agradat menys, i després ho comentem. En silenci ara, *vale*, Beth? Sí? Esteu un minutet o dos en silenci, cadascú pensant en la història, val? Sí? *Vale*, som-hi.

[*Pausa*]

Mediadora: Val, ja ha passat un minut. Anem a parlar ara una mica de què és el que més ens ha agradat de la història. Nil, què t'ha agradat més a tu, o què volies dir? Volies dir una altra cosa abans?

Nil: No, quan dibuixava els xais.

Mediadora: Quan dibuixava els xais, t'ha agradat? Molt bé, i per què?

Nil: *Pues* perquè li deia que no.

Mediadora: Perquè li deia que no, que no li agradava. Val, anem apuntant a això. Algú més li ha agradat quan dibuixava els xais? Sí? A veure, a quanta gent li ha agradat aquell moment? Aixequem la mà a qui li hagi agradat aquell moment. Un, dos, tres... Estàs aixecant la mà?

Saif: Sí.

Mediadora: Quatre, cinc, sis, set, vuit, nou... Molt bé. I el Nil deu. Un altre moment que ens hagi agradat. A veure, Greta... volies dir?

Greta: Quan li dibuixava el xai que era massa vell.

Mediadora: Quan li dibuixava el xai que era massa vell? *Vale*, ho posem com aquí sota perquè s'assembla una mica a això. Algú més li ha agradat el dibuix del xai vell? No?

Lorenzo: Jo no.

Sahar: Jo sí.

Mediadora: A veure, quants? Aixequem les mans els que el xai vell us hagi agradat. Dos, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit, nou...

Lua: No, no, a mi no...

Mediadora: *Vale*, doncs vuit. Què més, alguna altra cosa ens ha agradat? Digues.

Luar: Igual que la cosa de la Greta...

Mediadora: Els dibuixos?

Luar: No. Quan el xai estava malalt.

Mediadora: Ah, val. El xai malalt. Ho posem aquí també. A algú més li ha agradat una cosa diferent?

Tom: Quan deia lo de les mil milles.

Mediadora: Quan llegia lo de les mil milles? I per què t'ha agradat això?

Tom: Perquè és una paraula que mai havia escoltat.

Mediadora: Molt bé. Algú més li ha agradat lo de les mil milles?

Infants: Jo, jo.

Mediadora: A veure, algú pot comptar quants som?

Infants: Jo, jo, jo. [*Compten tots alhora*]

Mediadora: Quants som?

Infants: Vuit, deu? / Vuit. / Vuit. / Vuit, vuit, vuit.

Mediadora: A veure, aixequem la mà... Dos, quatre, sis, vuit, deu, dotze. Val, dotze.

Mediadora: Val, què més? L'última cosa que ens hagi agradat, després passarem a una altra. A veure, Shanti.

Shanti: Quan el petit príncep li ha dit al... Al... Al senyor que pinti un be.

Mediadora: Val, els dibuixos, no?

Shanti: Sí.

Mediadora: Val, però això ja s'assembla a aquest. Ara anem a passar a les coses que no ens han agradat o alguna cosa que hem vist estranya, o que no ens ha acabat d'agradar. Digues, Beth.

Beth: Quan... A mi no m'ha agradat quan... Quan el pilot li deia que no sabia dibuixar. M'ha fet una mica de pena.

Mediadora: Val.

Infants: A mi també... Tres, quatre... [*Compten tots alhora*]

Beth: Que aixequi la mà qui voti per això.

Infants: Deu.

Mediadora: Val, quants vots?

Infants: Nou... Deu.

Mediadora: Val, deu. Què més?

Sahar: No m'ha agradat quan li deia allò de la *caja*.

Mediadora: Quan li deia lo de la caixa? Ah, val. No t'ha agradat? Què més, una cosa que no us hagi agradat, ja està? La resta us ha agradat?

Infants: Sí.

Mediadora: I hi ha alguna cosa que no hàgiu entès? O que us hagi semblat estrany?

Rai: Lo de les mil milles perquè no ho havia sentit mai...

Mediadora: Val, però ho has entès després quan ho hem explicat?

Rai: Sí.

Mediadora: Genial. Alguna altra cosa que no hàgiu entès?

Infants: No.

Mediadora: Ja està? La resta ho hem entès?

Infants: Sí.

Mediadora: I hi ha alguna cosa a la història que us hagi recordat a una altra història, a un altre llibre, a una altra pel·lícula, alguna experiència que hagueu viscut vosaltres personal? Digues, Enzo.

Enzo: He vist una peli de Disney i una *peli* de Stitch.

Mediadora: Però no és d'això, això Enzo. Una altra cosa, Enzo. Alguna cosa que has trobat alguna relació o alguna cosa que us hagi recordat a un altre?

Luar: Jo una cosa que no és ni malament ni bé.

Beth: És mig mig.

Luar: A les... de Star Wars, els planetes.

Mediadora: Ah, molt bé. Què més? Alguna altra cosa? Ens ha recordat alguna altra cosa?

Mediadora: No?

Infants: No.

Mediadora: Ja està?

Yazid: El sistema solar.

Infants: Sistema solar?

Yazid: El sistema solar.

Mediadora: Perfecte. A qui més li ha recordat al sistema solar?

Saif: Jo.

Mediadora: Un, dos... els de Star Wars. Tres, quatre, cinc, sis, set, vuit. Els de Star Wars sou vuit? I els del sistema solar?

Infants: Jo. Jo. Jo. Jo.

Mediadora: Un, dos, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit, nou, deu, onze, dotze, tretze... tretze. Quants?

Milo: Tretze.

Mediadora: Tretze. Alguna cosa més ens ha recordat?

Infants: No, no, no, no. No, no.

Mediadora: No?

Lorenzo: A mi...

Mediadora: Val, doncs... Digues.

Mariam: A mi el sistema solar dels planetes.

Mediadora: Val, genial. Ho posarem així apuntat. Ara una altra pregunta: alguna vegada heu fet mai un dibuix i quan l'heu ensenyat a alguna persona gran el vostre pare, la vostra mare, un tiet, una àvia- no ho ha... no ha sabut veure què era? No ha entès què era?

Lua: Ah, jo!

Mediadora: Us ha passat alguna vegada?

Infants: Sí.

Mediadora: Aixequem, algú vol compartir l'experiència?

Infants: Jo.

Mediadora: A veure, Beth.

Beth: Que un dia vaig dibuixar com una cosa... Com un unicorn i em van dir què era.

Mediadora: Et van dir què era?

Beth: I em van dir que... I em van dir que era un cavall.

Mediadora: I com et vas sentir tu?

Beth: Ah, una mica malament... Li vaig ensenyar al meu avi.

Infants: Ah, *vale*... Al seu avi...

Mediadora: Perfecte, Beth. I què vas fer? L'hi vas explicar?

Beth: Sí, li vaig explicar.

Mediadora: I ho va entendre llavors?

Beth: Sí, al final ho va entendre.

Nil: Potser va perdre un ull i no ho veia bé...

Mediadora: Genial. Algú té una altra experiència? Digues.

Saif: Jo li vaig fer un dibuix a la meva mare i al meu pare i els hi vaig ensenyar i no van saber qué es.

Mediadora: I què era el dibuix?

Saif: Que ells estaven dormint i jo els hi tirava un avió.

Mediadora: Els hi tiraves un avió? I què es van pensar que era ells?

Saif: No ho sé.

Mediadora: Algú en té una altra?

Enzo: Jo *le hice un dibujo a mi mamá... Una ballena muerta*...

Mediadora: I ho va entendre la mama?

Enzo: No.

Mediadora: No? No ho va entendre? I què es va pensar que era?

Enzo: Un unicorn.

Mediadora: I com et vas sentir tu?

Enzo: *Bien*.

Mediadora: Et vas sentir bé? Li vas intentar explicar que no era un unicorn?

Enzo: …

Mediadora: Val, algú més té alguna altra idea, alguna altra experiència? Digues Tom.

Tom: Jo un dia vaig dibuixar una cosa i no ho van entendre, però ni jo sabia què estava fent.

Mediadora: Ni tu sabies què estaves fent? Llavors com et vas sentir quan no ho van entendre?

Tom: Bé, perquè no ho vaig entendre ni jo.

Mediadora: Val, com ho apuntem això? Vaig fer un dibuix que ni jo sabia què era...

Tom: Si.

Mediadora: Val i quan el pilot estava al desert, que hem vist que estava al desert i estava molt espantat i de cop sentia una veueta, del petit príncep, com creieu que se sent el pilot quan sent una veu quan està sol al desert?

Beth: Una mica *asustat*.

Mediadora: Una mica espantat?

Beth: Sí una mica espantat.

Luar: Una mica content.

Mediadora: Content?

Yazid: No...

Mediadora: Se sent content?

Yazid: No, espantat perquè se sentia sol.

Minerva: Perquè estava una mica content perquè no sabia que estava amb algú.

Mediadora: Què més?

Beth: Nerviós.

Mediadora: Nerviós, genial. Alguna altra idea? Per aquí, nois... Enzo, Shanti...

Enzo: Se va sentir enfadat.

Mediadora: Val, ho apuntem.

Lorenzo: Una mica content i una mica enfadat.

Mediadora: Val, ho tenim aquí això: content i enfadat. Què més?

Lorenzo: Malament.

Mediadora: I per què creieu això? Com ho sabeu?

Luar: Curiós.

Mediadora: I com ho saps?

Luar: Perquè preguntava.

Mediadora: Genial. Algú més?

Beth: Perquè vaig veure l'obra de teatre.

Mediadora: Alguna altra idea sobre com se sentia el pilot? O ja us semblen bé aquestes aportacions dels companys i les companyes?

Infants: No.

Mediadora: Doncs ara imagineu-vos que esteu sols i soles al desert, us heu perdut, i us trobeu una persona. Què li demanaríeu a una persona que us trobeu enmig del desert? Li demanaríeu un dibuix com el petit príncep que li demana un be, o què li demanaríeu?

Greta: Aigua.

Mediadora: Aigua. Per què?

Greta: Perquè fa tanta calor i no hi ha aigua allà i es gastaria una ampolla sencera en no sé quants segons, en un minut i llavors ens quedaríem sense aigua.

Mediadora: Perfecte. Beth.

Beth: Menjar perquè no n'hi ha i tens que agafar menjar de casa.

Mediadora: Tom, digues.

Tom: Per on es surt del desert.

Mediadora: Per on se surt del desert! I per què li demanaries això?

Tom: Perquè si estàs perdut al desert vol dir que és perquè no saps per on se surt.

Mediadora: Genial. Què més?

Mariam: Una casa.

Mediadora: Per què?

Mariam: Per no mullar-me tant.

Liam: *Y una colchoneta para dormir*.

Luar: Ja sé! Perquè si tens una casa pots viure.

Liam: *Y también para dormir.*

Mediadora: Què més? Luar.

Luar: A mi m'agradaria que em dibuixés un avió per sortir del desert.

Mediadora: Genial. Val, ara, el petit príncep hem vist que endevina que els dibuix que fa el pilot de la boa tancada, és una serp menjant un elefant. Per què creieu que el petit príncep veu tan clar que el dibuix és una serp menjant un elefant i les persones grans no ho veuen.

Beth: Perquè sap molt d'animals.

Mediadora: Val, anem a apuntar-ho. Quina altra idea? Per què el petit príncep sap que és una boa menjant una boa.

Enzo: Una boa?!

Mediadora: Una serp.

Mariam: Perquè ha estudiat que aquella forma és aquesta.

Mediadora: Val, perquè ha endevinat que aquesta forma és això. Tom.

Tom: Perquè ell abans també ho havia dibuixat?

Mediadora: Perfecte. Què més? Rai, per què el petit príncep ho endevina? Per què les persones grans no ho endevinen?

Rai: Perquè ja no se'n recorden.

Mediadora: Ja no se'n recorden.

Luar: Perquè el petit príncep es recorda més.

Mediadora: Digues, Rai.

Rai: Perquè són massa vells.

Mediadora: Perquè són massa vells ja. Val. Per què les persones grans no ho endevinen?

Greta: Perquè el petit príncep és més jove i va a l'escola i se'n recorda més i les persones grans ja són velles i ja no se'n recorden tant.

Mediadora: Perfecte. Semblant al que hem dit, que ja no se'n recorden. Val, ara, us enrecordeu que el pilot li dibuixa tres ovelles i el petit príncep no en vol cap perquè no li agraden, les rebutja? Les rebutja vol dir que no ens agrada, que no ho volem. Per què creieu que el petit príncep diu que no les vol? Què buscava el petit príncep?

Yazid: Una ovella.

Nil: No, una ovella petita que jugui molts anys.

Sahar: Perquè buscava un xai petit que visqués molts anys.

Mediadora: Perfecte. Què més? Luar.

Luar: El volia que fos perfecte.

Mediadora: Volia que fos perfecte? I com ho saps això, Luar? Què recordes?

Luar: Recordo dient "el malalt no", "el vell no".

Mediadora: Què més? Alguna altra idea? Nil.

Nil: Jo no tinc cap idea.

Mediadora: Segur que tens alguna idea al cap. Busca que segur segur que en tens alguna a dins.

Nil: Val... Hi penso.

Mediadora: Què volia el petit príncep?

Mariam: Que el dibuixés ràpid.

Mediadora: Nil, t'ha vingut ja alguna idea?

Nil: Estic pensant.

Tom: Jo sí.

Mediadora: Tom.

Tom: Que volia un xai petit.

Mediadora: Digues, Milo.

Milo: Res, era el mateix.

Mediadora: Nil, ja t'ha vingut alguna idea?

Nil: No...

Mediadora: Fem una altra pregunta, a veure si et ve alguna idea amb la següent pregunta?

Nil: Si.

Mediadora: I tu, Minerva, tens alguna idea que fa estona que no dius res...

Minerva: …

Mediadora: Val, a la següent pregunta, els que no hem participat tant, hem de participar una mica més... Digues, Greta.

Greta: Volia un xai petit perquè durés molts i molts anys.

Mediadora: Val, i ara, ens recordem del final, que hem vist que el pilot dibuixava una capseta amb els tres forats i el petit príncep es posava molt content... I què hem dit, que li agradava o que no li agradava aquest xai?

Infants: Que li agradava! Que li encantava!

Mediadora: Que li encantava! I per què creieu que li agradava tant aquest dibuix de la capsa si no es veu una ovella en aquesta capsa, no?

Infants: No.

Mediadora: Llavors, què té d'especial aquesta capsa que li dibuixa el pilot? Aquesta pregunta és per pensar, eh? Ens quedem pensant una estoneta? Va uns segons per pensar en silenci què té d'especial la capsa que li dibuixa el pilot, perquè li agrada tant al petit príncep, si no es veu el xai.

Saif: Ja han passat.

Mediadora: No, encara no.

Saif: Ara.

Mediadora: Ara!

Luar: Perquè va dibuixar una cosa que necessitava el petit príncep dins la caixa.

Mediadora: Per què dins la capsa hi havia una cosa que necessitava el petit príncep? Perfecte. Tom.

Tom: Eh... Quan... Perquè el... Perquè li va dir que el xai ja estava dins d'aquella capsa.

Mediadora: Perquè li va dir que el xai ja estava dins la capsa... Què més? Rai.

Rai: Perquè podia guardar les coses que volgués.

Mediadora: Perquè podia guardar el que volgués. Què més? Minerva.

Minerva: Perquè tenia forats.

Mediadora: Perquè tenia forats. Perfecte. Greta.

Greta: Perquè tenia forats i es pensava que el xai estava a dins respirant.

Mediadora: Genial. Ho afegim aquí? Perquè tenia forats i es pensava que el xai estava dins respirant. Nil, digues.

Nil: Que potser era una bústia.

Mediadora: Què vols dir que es pensava que era una bústia? Explica'ns això!

Nil: Una capsa al final sembla una bústia...

Mediadora: I llavors per què li agradava que semblés una bústia?

Nil: Perquè s'assemblava.

Mediadora: I per què li pot agradar que la capsa sembli una bústia?

Nil: No ho sé...

Greta: Jo ho sé! Perquè li agradava que semblés una bústia perquè li enviarien cartes i podria llegir-les totes.

Mediadora: Perfecte. Val, posem que pensava que era una bústia i li podien enviar cartes. Val, i una pregunta: algú ha pensat que potser al petit príncep li agrada tant aquella capsa on no es veu el be, perquè així ell se'l pot imaginar com vol? Què us sembla aquesta idea?

Infants: Sí! Sí!

Enzo: No.

Mediadora: No t'agrada? Per què no t'agrada? El llibre o la idea.

Enzo: No m'agrada la idea.

Mediadora: Per què? Què hi ha que no t'agrada de la idea?

Enzo: …

Mediadora: Digues, Tom.

Tom: Que... caminant endavant... tot s'assemblava a una bústia i li agradava perquè no... no en tenia casa.

Mediadora: Perquè no tenia casa? Val, i llavors li podien enviar cartes, no? També.

Yazid: Per exemple, com una carta... Per fer-li... Per fer-li com una casa.

Mediadora: El què? Perdó? Una carta?

Yazid: No, una carta... O per dir-li de fer-li una casa.

Mediadora: Que li poden construir una casa? Però el petit príncep ja tenia una casa?

Infants: Sí! Sí! En un altre...

Mediadora: On vivia el petit príncep?

Infants: En un planeta!

Mediadora: En un planeta, i era com la seva casa, no?

Infants: Que era molt petit!

Mediadora: En un planeta molt petit, exacte.

Lorenzo: La Lluna, pot ser?

Mediadora: No... Val, i llavors això... penseu que al petit príncep potser li agrada tant el dibuix de la capsa perquè així ell es pot imaginar el be com vol?

Mariam: També pot ser Mercuri, el planeta petit?

Lorenzo: No era la Lluna?

Mediadora: No, era un planeta, no era la Lluna.

Enzo: Mercuri no pot ser perquè es cremaria perquè és el planeta més a prop del sol...

Nil: Plutó pot ser?

Mestra: Veritat, tens raó.

Yazid: Però és una història, no vol dir que sigui de veritat.

Mediadora: Pot ser. Veritat allò és una història, no cal que sigui de veritat.

Infants: Molt petit Plutó! Plutó també!

Mediadora: Sí que ho heu estudiat! Ho sabeu perfecte! Molt bé, ja ho veig, ja, ho sabeu molt bé. Val, i ja anem a fer l'última pregunta i acabem. Hi ha un moment de la història que el pilot, l'aviador, que s'ha perdut al desert, li explica al petit príncep que ell dibuixava una boa tancada, que era aquesta, i les persones grans no ho entenien mai. Diu que les persones grans mai entenen les coses per si soles. Creieu que això és veritat?

Infants: Sí! Si!

Mediadora: Que els hi costa més a les persones grans? Els costa entendre les coses?

Infants: Sí!

Mediadora: Pensem perquè. A les persones grans, ens costa entendre les coses?

Saif: Sí.

Mediadora: I per què? A veure... a veure, el Tom que s'ho està pensant.

Tom: Perquè com que els hi va... aquestes coses els hi van dir al *cole*...

Mediadora: Ah, val. Perquè perden la memòria. Han perdut la memòria. I, Rai, tu per què penses que a les persones grans a vegades ens costa entendre les coses? A veure...

Rai: Perquè ja són vells i ja no... i ja no veuen tant.

Mediadora: I ja no tenim tanta capacitat?

Infants: Memòria! Memòria!

Lua: La meva àvia...

Mestra: Però les persones grans per tu podria ser jo, eh?

Beth: A tots ens passa.

Mediadora: A tots ens passa. Minerva, i tu per què penses que a vegades a les persones grans ens costa entendre algunes coses? A veure... Per què, penses? Segur que t'imagines per què a vegades ens costa.

Minerva: No ho sé...

Mediadora: A veure, Liam, i tu?

Liam: Perquè ja han passat molts dies i ja s'han fet vells.

Enzo: O molts anys!

Mediadora: Digues, Tom.

Tom: Com el Petit Príncep, perquè... perquè ja heu après tantes coses que... i se us obliden i us feu lios perquè ja sabeu masses coses.

Mediadora: Ah, clar! Tenim el cervell tan ple de coses que ens fem un embolic. Sí, ens costa de recordar-ho tot. I en Nil? Tu què penses, Nil? Per què a vegades a les persones grans ens costa un mica entendre les coses? Què ens passa a les persones grans? O a les persones... més grans que vosaltres?

Nil: Se n'obliden.

Mediadora: I per què ens n'oblidem?

Nil: No ho sé...

Mestra: A vegades teniu excursió i les famílies ens oblidem de portar-vos el menjar.

Infants: Nooooo!

Mestra: Per què? Si ens ha passat! Al Nil un dia el Nil es va quedar sense menjar en una excursió i el seu pare el va haver de venir a portar.

Nil: No! La meva mare!

Mestra: Ah, *bueno*, la mare. Però per què li passen aquestes coses a les mares i els pares?

Rai: Perquè no se'n recorden i són massa vells.

Nil: Perquè els hi falla la memòria!

Yazid: Perquè ens despistem.

Mediadora: I per què ens despistem tant?

Nil: Jo ja ho sé! Perquè tenen la motxilla tan carregada... es pensen... que ho tenen tot a dins i es despisten.

Saif: Vaja...

Mariam: O també que els falla la memòria.

Sahar: Oh, el dinar! El menjar del Nil!

Mediadora: Ostres, ens passen aquestes coses, eh, a vegades. Molt bé, nois, noies. Algú té alguna altra idea?

Infants: No!

Mediadora: Val, doncs avui què creieu que hem après? Què hem descobert avui amb aquest llibre que hem llegit, aquest capítol, amb tot el que hem xerrat a la tertúlia literària? Què hem après?

Yazid: Moltes coses!

Mediadora: Anem a apuntar-ho, perquè això és molt important.

Beth: Coses sobre... a veure... Coses sobre el petit príncep.

Mediadora: Sí, però com què?

Minerva: Com el conte del Petit Príncep, que es deia que és una boa... que no l'havíem conegut.

Mediadora: Hem conegut el conte del Petit Príncep, la llegenda. Què més hem après avui o hem descobert? Luar, tu què has après avui?

Luar: He après moltes coses.

Mediadora: Vinga, doncs digue'm una cosa.

Luar: M'ho estic pensant.

Mediadora: Tom, tu què has après avui?

Tom: Tampoc he pensat res.

Mediadora: I l'Enzo? A veure... Tom, què has après? Què has descobert avui? Hem parlat de moltes coses, eh?

Luar: He descobert que vivia en un planeta molt petit.

Mediadora: Val, què més? Tom, què estaves dient tu? Milo, tu també tenies una idea? A veure, digues-la.

Milo: Jo tinc les dues versions del conte a casa.

Mediadora: Però segur que has descobert alguna cosa nova avui. Xsst! No que tingui a veure amb la història. A veure, Milo, que tenia una idea. A veure?

Milo: He après què és una boa.

Mediadora: Què és una boa? Molt bé. Val. I en Rai? Segur que has après moltes coses, no només el llibre que potser ja coneixies.

Rai: He après què és una boa tancada i una boa oberta.

Saif: I una boa dibuixada! I una boa...

Mediadora: I la Sahar? Què has après avui?

Sahar: Una boa oberta...

Mediadora: Intenta dir una altra cosa... que porteu una hora i mitja xerrant. Hem après algo sobre les persones grans o sobre la imaginació? A veure, Beth?

Beth: Que les persones grans a vegades els hi falla la memòria.

Mediadora: A veure, Liam, de què te'n recordes?

Liam: Que hi ha algunes persones que no se'n recorden de les coses.

Mediadora: A veure, Shanti, tu si tens una cosa diferent?

Shanti: Que si fem un dibuix... i ens pareix una bústia i hi ha persones que no saben el que és.

Mediadora: I per què no ho saben?

Shanti: Perquè potser pareix una altra cosa.

Mediadora: Clar, que a vegades potser sembla una altra cosa... Pareix vols dir que s'assembla, oi? Genial.

Shanti: Sí.

Mediadora: Alguna idea més? Minerva, has après alguna cosa que t'ha fet reflexionar i dir "ostres, això no ho sabia" o "aquesta conversa no l'havia tingut mai"?

Luar: Hem après que s'assemblava... em recordava a mi... a lo de la Guerra de les Galàxies i el sistema solar.

Mediadora: Veritat, molt cert. Digues, Tom. I l'últim, crec, que hem de marxar.

Tom: He après com ens sentim quan estem al mig del desert.

Mediadora: Genial, home, mira que bonic! Molt bé, Tom, perfecte. Doncs ens veiem el dijous, sí? I llegirem dos capítols més! Val? A veure com va el dijous. Us ha agradat?

Infants: Sí!

Mediadora: Genial, recollim, doncs, que hi ha la monitora del menjador esperant-nos.

[Soroll de cadires i taules arrossegant-se mentre els infants recullen la classe]

Annex XV

Transcripció de la segona conversa literària: Capítols VIII-IX (La Rosa)

La transcripció d'alguns dels fragments de la conversa literària s'ha realitzat mitjançant l'aplicació web TurboScribe, la qual està basada en el model de reconeixement automàtic de veu Whisper d'OpenAI. Posteriorment, s'ha fet una revisió manual dels textos per corregir-ne la seva adequació i coherència.

Mediadora: Bon dia a tots i a totes!

Infants: Bon dia! Bon dia, Maria!

Mediadora: Us en recordeu el dimarts què vam fer?

Infants: Nooo... Sií!

Mediadora: Sí? No? A veure qui se'n recorda què vam fer?

Infants: El Petit Príncep!

Mediadora: El Petit Príncep, molt bé. I quin capítol vam llegir del Petit Príncep?

Infants: El dos!

Mediadora: El dos. Però de què anava?

Beth: D'un... d'un... d'un viatjador.

Mediadora: D'un viatjador... D'un aviador, vols dir, un pilot. I a qui es trobava el pilot al desert?

Luar: El petit príncep.

Mediadora: El petit príncep, molt bé. I què li demanava el Petit Príncep?

Enzo: Un *cordero*.

Tom: Que li dibuixés un be.

Mediadora: Molt bé. Doncs avui anem a llegir dos capítols més. L'altre dia en vam llegir un, avui en llegirem dos, val? Serà una miqueta més llarguet. I llegirem els capítols vuit i nou que són els de la Rosa. Mireu. Aquesta és la protagonista.

Beth: La tija s'assembla a un espàrrec.

Mediadora: La tija s'assembla a un espàrrec?

Liam: Sí, s'assembla a un espàrrec.

Enzo: I a sota què *hay*?

Mediadora: Pot ser, pot ser que s'assembli a un espàrrec la tija. Mireu, aquesta flor... es pot cuidar, oi, una flor?

Infants: Sí.

Mediadora: Sí? Vosaltres cuideu d'alguna cosa?

Infants: Sí.

Mediadora: A veure, anem aixecant la mà. De què cuidem? Val, us ho poso aquí a un costat. Jo us deixo el dibuix aquí, val?

[Soroll de fons, els infants parlen alhora: "Jo ja ho sé", "Jo tinc plantes", "Un pajarito..."]

Mediadora: Ara ens escoltem, clar. Val, de què cuidem nosaltres? A veure, Beth.

Beth: Dels joguets.

Mediadora: Molt bé.

Nil: Jo a les joguines les cuido molt.

Mediadora: Tom?

Tom: Aquestes plantes d'aquí.

Mediadora: De les plantes de la classe?

Tom: I de les de casa meva.

Mediadora: Val, doncs posem plantes, no? En general. Està bé que ho diguis.

Yazid: *Yo cuido mis tres peces.*

Lua: Jo la meva planta que acabem de comprar fa poc.

Mediadora: Val. Està aquí apuntat, eh, plantes. Però està bé que ho diguis. Eh... Liam. Tu de què cuides?

Liam: Tres coses. El meu gos, el meu gat i de moment la meva ninfa.

Mediadora: La teva ninfa? Què és la teva ninfa?

Liam: Un... com un ocell.

Mediadora: Ah. És una mascota?

Liam: Sí.

Mediadora: Molt bé. Saïd?

Saïd: Jo cuido el meu gat.

Mediadora: En posem un al gat, posem aquí... un gat... ninfa. Nil, tu de què cuides?

Nil: Les plantes.

Mediadora: Lorenzo.

Lorenzo: El meu germà.

Mediadora: Molt bé, el teu germà. És més petit, eh, Lorenzo?

Lorenzo: Sí.

Milo: Ai, el meu germà...

Mediadora: No parlem tots a la vegada. Shh. Rai.

Rai: El meu germà petit.

Mediadora: És petit també?

Rai: Sí.

Mediadora: Beth.

Bet: Jo em cuido a mi.

Mediadora: Et cuides a tu? Està molt bé. Et cuides a tu mateixa. Perfecte. Minerva.

Minerva: La família.

Mediadora: La família. Greta.

Greta: Del meu gos.

Mediadora: Del teu gos. Li posem un punt aquí, doncs. I de què més? Ja està. I de tu mateixa. I... a veure, tu què has pensat Yazid? De què... de què? O d'algú... Una cosa que cuidis. Pensa tu. Si vols ho diuen ells quatre que falten i llavors tu. Però has de pensar una cosa que cuidis, *vale*? Mariam.

Mariam: Les meves plantes... i la família.

Mediadora: Planta... i família. Li posem un punt aquí dins, les plantes. Sahar.

Sahar: Mmm... *Yo*... Dels arbres.

Mediadora: Dels arbres?

Sahar: Sí.

Mediadora: Perfecte. Enzo.

Enzo: *De mi* mama.

Mediadora: De la teva mare. Shanti.

Xandi: De la meva mare també.

Mediadora: Perfecte.

Enzo: *Y yo*!

Mediadora: I... T'he apuntat aquí?

Enzo: No has dit de la teva mama. Però jo t'he dit...

Mediadora: No, perquè... jo t'apunto a tu el que has dit, mama, que has dit la idea, llavors ja compta com un pal per a tu, com un vot. Val? Com que la Shanti també cuida la mama li posem un altre. Ja en sou dos, un i dos. Yazid, t'ho has pensat ja?

Yazid: Les flors.

Mediadora: Cuides de les flors, tu? Perfecte. I com us sentiu quan cuideu d'alguna persona o d'alguna cosa, d'algun animal?

Luar: Jo de la meva germana petita.

Mediadora: Ah val, el posem aquí. I algú més cuida de la seva germana petita?

Lua: No, no. Dins de la meva família.

Mediadora: Ah doncs posem un punt també aquí. Val, ara passem a la pregunta que us he fet ara. Val? Digues.

Shanti: A la meva mama.

Mediadora: Algú més cuida de la seva mama?

Infants: Jo! Jo! Jo!

Mediadora: A veure. Un, dos, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit, nou... Tu també estàs aixecant la mà? Deu. Deu persones cuidem de la mama?

Lua: Jo també!

Mediadora: Onze. Jo també.

Infants: Dotze, tretze, tretze, tretze... dotze... tretze... dotze...

Mediadora: Dotze.

Infants: Tretze!

Mediadora: Val, ja en tenim tretze. I com ens sentim quan cuidem d'una persona, d'un objecte, d'un animal...? A veure. Greta, com et sents tu?

Greta: Com... feliç.

Mediadora: Val, la Greta ha dit que se sent feliç, no?

Enzo: Sí. *Happy*.

Mediadora: Què més? Tu també et sents feliç, Tom?

Tom: Sí.

Liam: I jo.

Mediadora: Jo també. A veure quants. Dos, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit, nou, deu, onze, dotze, tretze... Tu no, Enzo?

Enzo: Ah, sí, quinze.

Infants: Catorze! Una altra de catorze. Falta l'Hugo. Quinze, quinze, quinze...

Mediadora: Val. Què més? Algun altre sentiment que tenim? Sahar, molt bé.

Sahar: Molt feliç.

Mediadora: Què més? Com ens sentim més? Mariam.

Mariam: Contenta.

Mediadora: Contenta. Què més? Yazid, com et sents tu quan cuides les flors que has dit que cuidaves?

Yazid: Bé.

Mediadora: Bé? Ho posem aquí, eh? Molt bé.

Infants: Jo també! Jo també! Molt bé!

Mediadora: També? Ah, hi ha molta gent que se sent molt bé, anem a apuntar-ho. A veure, qui se sent molt bé quan cuida alguna cosa o algú? Un, dos, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit, nou, deu, onze, dotze, tretze, catorze, quinze, setze. Tu no, Enzo?

Enzo: No.

Mediadora: Val, quinze.

Luar: Un altre cop quinze! Empatats!

Liam: No, no, jo no…

Mediadora: Catorze? Val. Què més? Algú més té alguna altra emoció que sent? Digues, Beth.

Beth: Molt contenta.

Mediadora: Molt contenta? Val, ho posem aquí. Què més? Rai.

Rai: Content.

Mediadora: Val, ho posem aquí.

Rai: No! Però és contenta…

Mediadora: *Bueno*, però és... és l'emoció. Content. Alguna cosa diferent que no estigui aquí? Que no sigui feliç, molt bé ni contenta. Alguna altra emoció?

Infants: No

Mediadora: No? Val i... Ah, mira, Enzo.

Enzo: Un cor.

Mediadora: Un cor? Però un cor què vol dir? Un cor no és un sentiment. Vols dir estimar?

Enzo: Que estimo la mama.

Mediadora: Que estimes a la teva mare. O sigui, quan tu la cuides, et sents que l'estàs estimant.

Enzo: Sí.

Mediadora: Jo també. Posem "estic estimant".

Minerva: Jo també.

Milo: Jo el tres.

Liam: Jo el tres.

Mediadora: Qui sent que està estimant quan cuiden? Dos, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit... Val. I una pregunta. Hem estat parlant de qui cuidem i com ens sentim quan cuidem, però què vol dir "cuidar"? Què creieu que vol dir?

Infants: Cuidar. Jugar.

Mediadora: Cuidar, eh? No cuinar.

[Rialles]

Mediadora: *Vale*. Què vol dir "cuidar"? Eh... Rai… Greta.

Mediadora: Greta.

Enzo: *Que limpiamos los platos*.

Greta: Faig feliç a la mama.

Mediadora: No sento a la Greta, si us plau. Val, o sigui quan tu cuides la teva mare, la teva mare està feliç. O sigui, cuidar vol dir per a tu *fer feliç algú*?

Greta: Perfecte.

Mediadora: Què més? Què vol dir "cuidar"? Rai.

Rai: El mateix que la Greta.

Mediadora: El mateix que la Greta. Què més? Tom.

Tom: Respectar les coses.

Mediadora: Respectar les coses, molt bé.

Nil: Podem fer els capítols?

Mediadora: Ara, quan acabem. Què més vol dir cuidar?

Luar: Estimar.

Mediadora: Beth, què anaves a dir tu?

Beth: No sé. Cuidar vol dir cuidar.

Mediadora: I què vol dir "cuidar"? Imagina't que algú no coneix la paraula "cuidar". Com li expliques, a veure? Algú més té alguna idea de què vol dir "cuidar"? Beth.

Beth: Respectar.

Mediadora: Alguna cosa més? Doncs, anem a passar al... digues, Enzo.

Enzo: Respectar la *gente*.

Mediadora: Respectar la gent, *vale*. Yazid, volies dir algú? Què vols dir, Yazid?

Yazid: Respectar...

Mediadora: Què? Ja s'ha dit respectar, perfecte. Val, doncs ara anem a llegir els dos capítols. Val? Tenim la imatge de la Rosa aquí, que per això hem parlat del que volia dir cuidar i com ens sentíem. I ara anem a començar.

Beth: I el que he dit jo, que la tija s'assembla a un espàrrec?

Mediadora: I que la tija s'assembla a un espàrrec, sí. Val. Us explico una mica perquè ens hem saltat uns capítols, perquè ahir vam llegir el dos i avui passem al vuit. Us explico el que entengueu com comença el capítol. Val? Aquí el Petit Príncep li està explicant a l'aviador, al pilot, que s'han trobat al desert, que al seu país, al seu planeta, perdó, hi ha moltes flors, i el petit príncep li comença a explicar que hi ha una flor molt important, que és la Rosa. Exacte. Comencem. Si teniu algun dubte, alguna paraula que no entengueu o alguna cosa que no entengueu, parem i ho expliquem. Val?

Infants: Sí.

Mediadora: *De seguida la vaig aprendre a conèixer millor, aquella flor. Al planeta del petit príncep sempre hi havia hagut flors molt senzilles, adornades amb una sola fila de pètals i que no ocupaven*

gens de lloc ni molestaven a ningú. Apareixien un bon matí a l'herba i després, al vespre, s'apagaven. Però aquella havia germinat en un dia… -germinar vol dir créixer-*...d'una llavor arribada de no se sap d'on. I el petit príncep havia vigilat de molt a la vora aquell branquilló que no s'assemblava gens als altres branquillons. Podia ser una espècie nova de baobab."* Què és un baobab?

Tom: Un baobab és un arbre molt gran!

Mediadora: És un arbre, exacte. *Però l'arbust de seguida va parar de créixer i va començar a preparar una flor. El petit príncep, que assistia a la instal·lació d'una poncella enorme, veia a venir que en sortiria una aparició miraculosa, però la flor no acabava mai les preparacions per ser bonica, ben protegida en la seva cambra verda. Anava triant amb cura els seus colors. Es vestia lentament, s'ajustava els pètals un per un. No volia sortir tota arrugada, com les roselles. Volia aparèixer amb tota l'esplendor de la bellesa. Sí senyor! Era molt presumida! Aquell empolainament misteriós havia durat dies i dies i vet aquí que un matí, just a l'hora que surt el sol, es va deixar veure. I ella, que havia treballat amb tanta precisió, va dir fent un badall: «Ai, m'acabo de despertar, perdona... Encara vaig tota despentinada.» El petit príncep, aleshores, no va poder contenir l'admiració: «Que bonica que ets!» li va dir. «Oi que sí?» va respondre suaument la flor. «I he nascut al mateix temps que el sol». El petit príncep ja va endevinar que no era gaire modesta, però era tan commovedora! «Em sembla que és hora d'esmorzar».* Va dir la flor... *«Si fossis tan amable de pensar en mi...» I el petit príncep, tot confús, havia anat a buscar una regadora d'aigua fresca i havia servit la flor.* Perquè les flors es reguen, no?

Infants: Sí.

Mediadora: *Així, ella, de seguida l'havia començat a turmentar amb la seva vanitat una mica espantadissa.* Què vol dir "vanitat"?

Enzo: Una casa...

Mediadora: Una casa?

Infants: No!

Mediadora: Vol dir orgull. Sabeu què és l'"orgull"? Una persona orgullosa?

Infants: *Happy*?

Mediadora: No, no vol dir *happy*, l'orgull. Vanitat vol dir com orgull, val? Que la Rosa era molt orgullosa. Què vol dir que la Rosa sigui molt orgullosa?

Shanti: Que estigui molt contenta.

Mediadora: No exactament que estigui molt contenta, vol dir que com que a vegades, per exemple, si necessita ajuda doncs no vol demanar ajuda perquè creu que ella sola ho pot fer. Sí? *I li va dir al petit*

príncep, un dia que es miraven les espines que la Rosa tenia, perquè les roses tenen espines, no? Li va dir: *«Poden venir els tigres amb les seves urpes!».* Però el petit príncep li va dir: *«No n'hi ha de tigres, en el meu planeta, i, a més, els tigres no mengen herba». «No soc cap herba jo» havia respost suaument la flor. «Perdona».* Va dir el petit príncep. *«No em fan gens de por els tigres, però no suporto els corrents d'aire. No tindries un paravent?». «No suporta els corrents d'aire? Ja és mala sort, per una planta!» va pensar el petit príncep. «Aquesta flor és ben complicada. Al vespre em poses sota una campana de vidre. Fa molt de fred a casa teva. No ho tens ben muntat. Al lloc d'on vinc...» Però s'havia interromput. Havia arribat en forma de llavor. No havia pogut conèixer res dels altres mons. Humiliada d'haver-se deixat sorprendre preparant una mentida tan ingènua..."* -ingènua vol dir que no té malícia, que no té maldat, val?- *"...Havia tossit dues o tres vegades per fer confondre al petit príncep. «I el paravent?» «Ara anava a buscar-lo, però m'estaves parlant!» Aleshores, ella havia exagerat la tos per fer-li venir remordiments de tota manera. Així el petit príncep, tot i la bona voluntat del seu amor, de seguida havia dubtat de la flor. S'havia pres seriosament alguna paraula sense importància i s'havia posat molt trist. «No l'hauria hagut d'escoltar». Va pensar el petit príncep. «Em va confiar un dia...»* El petit príncep li va dir això al pilot *«No s'han d'escoltar mai, les flors. S'han de mirar i s'han d'olorar. La meva flor perfumava tot el planeta, però no en vaig saber gaudir. Aquesta història de les urpes m'havia fet posar tan nerviós... però m'hauria hagut d'entendrir. També em va confiar... no vaig saber entendre res, aleshores! Res! L'hauria hagut de jutjar pels actes i no per les paraules. No hauria hagut de fugir mai jo! Hauria hagut d'endevinar la tendresa darrere les seves pobres astúcies.»* Astúcies vol dir quan fa alguna cosa que no està molt bé. Com per exemple quan li va dir una mentida de que tenia les espines per protegir-se dels tigres, però al planeta del petit príncep no hi havia tigres. *«Les flors són tan contradictòries! Però era massa jove, per saber-la estimar».* Mireu, aquí tenim al petit príncep regant a la Rosa. I aquí posant-li com un paravent, perquè el vent no li molestés. I aquí tenim un tigre que està com mirant-se la Rosa, però hi havia tigres al planeta, hem dit?

Infants: No…

Mediadora: I mira, aquí li està posant també com una campana per sobre perquè no li toqui el vent a la Rosa.

Beth: I per què?

Mediadora: Perquè li ha demanat la Rosa, que diu que li molesta el vent. Ara passem al capítol 9: *«Em sembla que per evadir-se va aprofitar una migració d'ocells salvatges...». Una migració vol dir quan els ocells se'n van d'un lloc a un altre. «El matí que havia de marxar va endreçar tot el planeta el petit príncep. Va escurar ben escurats els volcans en activitat».* Mireu, està escurant els volcans, els està com netejant. Perquè si entren en erupció, que comença a sortir lava, que no es cremi tot el planeta. *«I anaven molt bé al matí, per escalfar l'esmorzar. També tenia un volcà apagat. Però, tal*

com deia ell: «No se sap mai!» Per tant, també va escurar el volcà apagat. Si estan ben escurats els volcans cremen a poc a poc i regularment, sense erupcions. Les erupcions volcàniques són com quan s'escala un foc en una xemeneia. Evidentment, a la nostra terra som massa petits per escurar els volcans. És per això que ens provoquen tants maldecaps. El petit príncep també va arrencar, amb una mica de malenconia, els últims brots de baobab. Es pensava que no tornaria mai més. Però totes aquelles feines familiars li van semblar aquell matí especialment agradables. I quan va regar per última vegada la flor, i estava a punt de posar-la sota la campana, es va donar que tenia ganes de plorar. «Adeu» va dir a la flor. Però no li va respondre. «Adeu» va repetir ell. La flor va tossir, però no era pas per culpa del refredat. «He estat beneita» va dir al final. «Perdona'm. Mira de ser feliç.»"
Què vol dir "beneita"?

Tom: Que estava contenta?

Mediadora: Podríem dir com una persona no té molta intel·ligència. Que ha fet alguna cosa que no s'ho ha pensat molt. *"Es va sorprendre de l'absència de retrets. Es va quedar desconcertat, amb la campana a l'aire. No entenia aquella calma tan dolça. «És clar que t'estimo» li va dir la flor. «No ho has sabut, per culpa meva. No té cap importància. Però has estat tan beneit com jo. Mira de ser feliç... Deixa estar la campana, ja no la vull». «Però el vent...». «No estic pas tan refredada, tampoc... L'aire fresc de la nit m'anirà bé. Soc una flor». «Però els animals...».* Va dir el petit príncep. *«Bé he de suportar dues o tres erugues, si vull conèixer les papallones. Diuen que són molt boniques. Si no, qui em vindrà a veure? Tu seràs lluny. I les bèsties grosses no em fan por. Tinc les meves urpes».* Què són les erugues?

Greta: Les erugues és com un tipus de cuc que si et toca tens al·lèrgia o... i et toca la teva llengua, doncs... Les erugues es converteixen en papallones.

Mediadora: Sí. Per això la flor diu que ha de suportar les erugues, si després vol veure les papallones. Perquè si espantem les erugues o les fem fora, mai podrem veure les papallones.

Liam: Jo un dia he vist una papallona

Mediadora: Són molt boniques.

Enzo: Jo he vist una papallona *muerta*.

Mediadora: Digues, Greta.

Greta: L'altre dia estava allà fora a la meva terrassa, a un càmping... i llavors vaig veure allà dalt de nosaltres, i hi havien dues o tres erugues, i l'anàvem a treure nosaltres. I van dir "anem cap a dintre, que no ens pillin…". I… I…

Mediadora: Van dir això?

Greta: Em sembla que sí…

Mediadora: Val, continuem. *I s'ensenyava ingènuament les quatre espines que tenia. Després va afegir: «No t'entretinguis d'aquesta manera, em poses nerviosa. Has decidit anar-te'n. Ves-te'n». Perquè no volia que la veiés plorar. Era una flor tan orgullosa...* S'ha acabat. Ara... igual que el dimarts, que vam estar un minut pensant en el capítol, en silenci, fem el mateix. Val? Estem un minut pensant en el que hem llegit, què ens ha agradat, què no, què no hem entès... Val? Deixem un minut.

[Silenci, se sent soroll de fons]

Mediadora: En silenci, eh?

Mediadora: Val. Ja ha passat un minut. Digues, Beth... Ai, Minerva. Escoltem... Escoltem a la Minerva.

Minerva: Que parlava... el pilot de la Rosa.

Mediadora: Sí. Que parlava sobre la Rosa, molt bé. Greta?

Greta: Que la Rosa era tan presumida, o sigui, que la Rosa era tan presumida que... que només hi feia que... que manar-li i posa'm això, posa'm allò. Després, amb l'esmorzar això, posa'm una mica d'aigua...

Mediadora: Exacte, li manava molt, no? La rosa. Perfecte. Això ho apuntarem a la pissarra més endavant, val? Perquè ja us anava a preguntar... Què us ha agradat més del que hem llegit?

Infants: [*Aixequen la mà i parlen alhora*] Jo sé! Jo!

Mediadora: Què ens ha agradat més del que hem llegit? Minerva.

Minerva: Que la Rosa era presumida.

Mediadora: Que la Rosa era presumida? Val. [*Escriu a la pissarra*] Què més? Greta?

Greta: La rosa.

Mediadora: La rosa. Que era presumida o la Rosa a seques?

Greta: La rosa... les dues coses.

Mediadora: Val. Enzo. Què t'ha agradat a tu del que hem llegit?

Mediadora: Què?

Enzo: [*Parla fluixet, inintel·ligible, assenyalant alguna cosa*]

Mediadora: Vols dir una cosa? Digues. Però d'això... de què ens ha agradat dels dos capítols que hem llegit. Shanti?

Shanti: Tot.

Mediadora: Tot? [*Escriu a la pissarra*] Què més? Tom? Milo. Alguna cosa més concreta, tot ja ho han dit, alguna cosa més concreta?

Tom: Ehm... [*Pensa*]

Mediadora: El què? Pensa. Nil.

Nil: Totes.

Mediadora: Totes les coses, però això ja ho han dit. Mira, li posem dos palets [*Referint-se a les marques de recompte a la pissarra*]. Pensem una cosa més concreta.

Lua: Però si és tot!

Mediadora: Greta?

Greta: Quan el pilot... es... no, no era un pilot, perdó. Quan el Petit Príncep li explicava coses de la Rosa al pilot.

Mediadora: Val. [*Escriu*]. Què més ens ha agradat? Rai.

Rai: El pilot.

Mediadora: El pilot? Sortia molt el pilot en aquest capítol?

Rai: Sí.

Mediadora: Què t'ha agradat del pilot en aquest capítol?

Rai: Que s'ha caigut.

Mediadora: Això era del capítol del dimarts... Una altra cosa que ens hagi agradat d'aquest capítol? Digues, Enzo.

Enzo: *Número ocho*...

Mediadora: Número vuit? Què vols dir el número vuit? T'ha agradat el capítol vuit?

Enzo: Sí.

Mediadora: Perfecte. Tom, t'ha vingut ja alguna cosa més concreta que t'hagi agradat?

Tom: No. Però a mi també m'ha agradat el capítol nou.

Mediadora: Però per què? Què t'ha agradat del capítol nou?

Tom: Perquè el Petit Príncep se'n va al planeta... Ah, no.

Mediadora: Pensa, val? Si és del vuit no passa res. Alguna cosa del que hem llegit que t'hagi agradat. Beth

Beth: Quan... Quan el Petit Príncep... estimava molt a la Rosa.

Mediadora: Que el Petit Príncep estimava molt a la Rosa. I per què t'ha agradat això?

Bet: Em feia una mica de gràcia però...

Mediadora: T'ha fet una mica de gràcia això?

Bet: Sí, m'ha fet gràcia.

Mediadora: Val. [*Escriu*] Ara pensem una cosa que no ens hagi agradat.

Infants: [*Parlen de fons*]

Mediadora: Què no ens ha agradat? Greta.

Greta: La rosa presumida.

Mediadora: La rosa presumida no t'ha agradat? Què més no ens ha agradat?

Beth: Quan la Rosa manava molt al petit príncep.

Mediadora: Quan la Rosa manava molt al Petit Príncep. I per què no t'ha agradat això?

Beth: *Pues* perquè... Al petit príncep no li agrada que el manin.

Mediadora: No li agrada que el manin al petit príncep?

Infants: No.

Mediadora: Què més no ens ha agradat?

Nil: Jo tampoc tinc res més.

Mediadora: A tu t'ha agradat tot, Nil? No hi ha res que no t'hagi agradat? Alguna cosa que t'hagi semblat estranya… No?

Nil: No m'ha agradat res.

Mediadora: No t'ha agradat res?

Nil: No, m'ha agradat tot.

Mediadora: Alguna cosa que no ens hagi agradat? Tom alguna cosa que no t'hagi agradat.

Tom: La rosa presumida.

Mediadora: No t'ha agradat la Rosa presumida? Per què?

Tom: Perquè no parava de manar al petit príncep.

Mediadora: Perfecte. A algú més no li ha agradat que la Rosa fos presumida i manés al petit príncep?

Infants: A mi! A mi!

Milo: A mi no.

Mediadora: Alguna cosa més? Hi ha alguna cosa dels dos capítols que hem llegit que no hàgiu entès? Digues,.

Beth: Quan deia la Rosa… Ara no me'n recordo. Allò que deia la Rosa que no sabíem allò com es deia que ella era… Que no sabíem què significava...

Mediadora: El què? A veure, intenta pensar. No et ve?

Beth: No sé què no sé quantos… No sé què no sé quantos… Que era…

Mediadora: El que era vanitosa?

Beth: Sí.

Mediadora: Però ho has entès quan ho hem explicat?

Beth: No.

Mediadora: Que era orgullosa. Sí?

Beth: Sí.

Mediadora: Què més no hem entès? O alguna cosa que ens hagi semblat estranya. Alguna cosa que no hàgim entès o que ens hagi semblat estranya. Digues, Minverva.

Minerva: Que manés al petit príncep.

Mediadora: No ho has entès o t'ha semblat estrany?

Minerva: M'ha semblat estrany.

Mediadora: Per què, Beth, ai, Minerva, t'ha semblat estrany?

Beth: Perquè la Rosa no era el seu pare ni la seva mare, no l'havia de manar.

Mediadora: Val. [*Escriu a la pissarra*]. Què més? Digues, Luar! Escoltem al Luar.

Luar: Que la Rosa parlés.

Mediadora: Que la Rosa parlés? Per què?

Luar: Perquè les flors no parlen.

Mediadora: Clar. Perquè les flors no parlen. [*Escriu a "Dubtes/Estrany"]*. Val. I hi ha alguna cosa que ens hagi recordat... algun llibre, alguna pel·li, alguna experiència que vosaltres heu viscut? Digues.

Luar: Jo! Al llibre de Sant Jordi…

Mediadora: Mira, que bé! Què més? Beth, què estem preguntant ara?

Beth: Mmm…

Liam: Tinc mocs.

Mediadora: Tens mocs? Moca't. Val, què més? Què més ens ha recordat? Beth.

Beth: El què?

Mediadora: Algun llibre, alguna pel·li, alguna exeriència que hagis viscut tu?

Beth: A un espectacle.

Mediadora: A l'espectacle?

Beth: Del Petit Príncep.

Mediadora: *Bueno*, clar, perquè estem llegint el Petit Príncep, no? Què més? Tom.

Tom: Ah! A *La Bella Dorment*.

Mediadora: A *La Bella Dorment*, per què?

Tom: Perquè… Perquè fiquen aquella Rosa amb un… Amb un capçal de vidre. Com al conte.

Mediadora: Per la campana?

Tom: Sí.

Mediadora: A *La Bella Dorment* o *La Bella i la Bèstia*?

Tom: *A La Bella i la Bèstia*, sí!

Mediadora: Perfecte, Tom. Què més? Luar.

Luar: De les campanades de cap d'any.

Mediadora: De les campanades de cap d'any! I de què... Què t'ha recordat les campanades de cap d'any?

Luar: La campana de vidre perquè hi posen la Rosa...

Mediadora: [*Escriu a la pissarra*] Què més? Greta?

Greta: A mi a la Nave que vaig jo perquè ara ens toca fer l'espectacle del Petit Príncep.

Mediadora: El què perdó?

Greta: D'una escola de dansa.

Mediadora: A la Nave, l'escola de dansa. Val. A l'escola de ball, molt bé. [*Escriu*] I alguna cosa més us ha recordat?

Yazid: *A un jardín.*

Mediadora: A un jardí?

Yazid: Sí, perquè hi han roses.

Mediadora: Perquè hi ha flors, clar. Alguna cosa més ens ha recordat? Enzo.

Enzo: A una *peli*.

Mediadora: A una pel·li? A quina pel·li?

Enzo: A *Flash*.

Mediadora: *Flash*? Es diu així la pel·li?

Enzo: Sí.

Mediadora: I per què t'ha recordat a *Flash?*

Enzo: …

Mediadora: Ja està? Alguna cosa més?

Lorenzo: *Estás escribiendo mucho*.

Mediadora: Clar, per aprendre.

Infants: Per aprendre.

Saif: *Los alumnos saben muchas cosas.*

Mediadora: I una cosa, aquesta història us ha semblat... O sigui aquests dos capítols us semblen què us semblen que és, una història feliç o trista?

Infants: Mig, mig... Trista... Feliç...

Mediadora: Espera, espera, espera. Aixequem el braç... Anem a apuntar. Qui creu que és feliç? Greta, per què?

Greta: Feliç perquè al principi el petit príncep es troba el pilot i el pilot al final…

Mediadora: No, però dels capítols que hem llegit avui, els de la Rosa.

Greta: Feliç perquè el petit príncep es troba la Rosa i llavors…

Mediadora: No sento la Greta.

Greta: I llavors… I llavors marxa del planeta.

Mediadora: És feliç perquè el petit príncep marxa del planeta?

Greta: Sí.

Mediadora: Què més?

Infants: Mig mig.

Mediadora: Val, anem a apuntar mig mig. Tom, tu què creus?

Tom: No sé perquè al final és trista…

Mediadora: Però per què al final és trista?

Tom: Perquè al principi està content perquè es troba una rosa però al final es posa trist perquè l'ha mentit.

Mediadora: Perquè l'ha mentit?

Tom: Sí.

Mediadora: Què més? Qui creu més que és una història mig mig? Greta.

Greta: És una història mig mig perquè al principi el pilot està una mica espantat…

Mediadora: Però això és del llibre en general, ara estem parlant dels dos capítols que estem llegint avui. Tu abans has dit que era feliç la història per tu… O qui creu que és una història trista? Digues, Sahar.

Sahar: No sé.

Mediadora: Hem de dir perquè creiem que és trista, no podem dir "no sé". Si creiem que és una història trista és perquè passa algo que ens fa posar tristos o tristes... Nil, tu què penses, és una història feliç o trista?

Nil: Feliç! *Bueno* no, mig mig.

Mediadora: Per què?

Nil: Perquè hi ha moments que d'això… i hi ha moments que d'allò…

Mediadora: Hi ha moments que d'això i hi ha moments que d'allò…

Nil: No! Hi ha moments feliços i hi ha de tristos.

Mediadora: Però quins? Quins moments?Quin moment t'ha semblat feliç a tu?

Nil: Quan trobava la Rosa.

Mediadora: I quin t'ha semblat trist?

Nil: No ho sé, però…

Mediadora: Un moment que t'hagi semblat trist, Nil…

Nil: …

Mediadora: Algun moment trist que us hagi semblat?

Mariam: Quan la Rosa li manava.

Mediadora: Val. Alguna vegada a vosaltres us ha passat aluna cosa semblant? Que hem vist que el petit príncep cuida de la Rosa, però la Rosa tota l'estona li demana moltes coses, li diu mentides… Alguna vegada us ha passat que intenteu cuidar d'alguna cosa o d'una persona, però com que us demana coses, us diu algunes mentides…? Beth.

Beth: Que potser el meu avi… El meu avi… Jo cuido d'ell i el meu avi moltes vegades, bastantes, em diu mentides.

Mediadora: Et diu mentides? I tu què fas?

Beth: Jo intento marxar d'ell, però ell em segueix per donar-me un petó.

Mediadora: Però quines mentides et diu, Beth?

Beth: Mmm… Com per exemple "t'he fet un regal, Beth" i jo dic, dic "no m'ho crec" i ell "que sí!" i jo "que nooo!". I m'agafa de les mans i em… I… i agafa un juguet meu i l'embolica, jo l'obro i dic "Això és meu, *vale*?"

Mediadora: Però perquè t'ho fa de broma?

Beth: No, m'ho fa perquè em vol dir mentides.

Mediadora: Deu ser una broma…

Beth: Però a mi no em fa gràcia. És pesada. Perquè quasi cada dia em ve i em diu aquesta broma.

Mediadora: Li pots dir, Beth, que no t'agrada aquesta broma a tu. Greta.

Greta: El meu avi com que sempre vol que jo li doni un petó i jo dic "no, no no"i llavors ell el que fa és que… Al sofà… Jo sempre sec al costat del meu avi i jo li dic a la meva mare que algun dia no vull, el meu avi es va despertant i em diu "Greta, vine cap aquí, vine cap aquí".

Mediadora: O sigui que el teu avi volia estar al teu costat, no?

Greta: Em fa unes bromes…

Mediadora: Val, alguna cosa més? Shanti.

Shanti: Que a mi també em passa com a la Beth, que la meva àvia em diu… Em diu que si no li dono un petó, no, no, significa que no li estimo.

Liam: A qui?

Shanti: A la meva àvia. Em diu això…

Mediadora: Alguna cosa més que us hagi passat semblant? Val, doncs dels dos capítols que hem llegit, què us ha cridat més l'atenció? Digues, Luar.

Luar: M'ha agradat menys el nou.

Mediadora: Què?

Luar: M'ha agradat menys el nou.

Mediadora: Però què t'ha cridat més l'atenció? Alguna cosa que t'ha cridat l'atenció vol dir alguna cosa que ens hagi sobtat, que haguem pensat "ostres!", que no ens ho esperàvem o que ens hagi semblat molt interessant.

Luar: El petit príncep quan marxava del planeta.

Mediadora: Que el petit príncep marxés del planeta, per què?

Luar: *Bueno* perquè m'ha semblat estrany.

Mediadora: Però per què?

Luar: Perquè ha marxat del seu planeta, de la seva casa.

Mediadora: Però tu per què creus que ha marxat del seu planeta?

Luar: Perquè no li agradava i volia marxar a un altre lloc.

Mediadora: Val, perquè volia anar a un altre lloc, no? Digues, Beth.

Beth: Em pica el cap.

Mediadora: Ah, val. Hem vist que la Rosa li deia al petit príncep que tenia espines per protegir-se dels tigres, però el petit princep diu que al seu planeta no hi ha tigres. Llavors, per què creieu que la Rosa diu aquesta mentida?

Luar: Per què poses aquesta línia verda?

Mediadora: Per fer com el títol.

Luar: Perquè tingui por.

Mediadora: Val qui ha dit això que diu mentides perquè tingui por?

Luar: Perquè tingui por…

Mediadora: Perquè tingui por el petit príncep?

Luar: Sí, perquè li fa por estar sola.

Mediadora: Perfecte. Què més? Beth.

Beth: Vull dir una altra cosa.

Mediadora: Quina altra cosa?

Beth: Que per què dibuixen així la Rosa?

Mediadora: Ah, no ho sé. Cadascú té la seva manera de dibuixar una rosa.

Beth: I les fulles no estan a baix…

Mediadora: Nil, tu per què creus que li diu mentides la Rosa?

Nil: Igual que el Luar.

Mediadora: I el Luar què diu?

Nil: Per fer-li por.

Mediadora: La rosa vol fer-li por al petit príncep? Per què?

Nil: Perquè marxi del planeta.

Mediadora: La rosa vol que el petit príncep marxi del planeta?

Beth: Sí perquè li vol fer por perquè ella vol estar sola.

Luar: Ho he dit jo primer.

Mediadora: Val i, vosaltres… DigEues.

Beth: Doncs perquè la Rosa li està explicant coses que són mentida i perquè el petit príncep cregui i faci cas a la Rosa i al seu planeta hi ha lleons o tigres i perquè marxi perquè ella es vol queda sola.

Mediadora: Val i com creieu que se sent la Rosa, ai, el petit príncep quan cuida de la Rosa? Nil, Luar, estem aquí. Com se sent el petit príncep quan cuida de la Rosa? Tom, com se sent el petit príncep quan cuida de la Rosa?

Tom: Content.

Mediadora: Content? Com ho saps?

Enzo: Perquè echa agua.

Tom: Perquè té una rosa?

Mediadora: Val. I tu has dit Enzo, content perquè li posa aigua, no? Què més? Com se sent el petit príncep? Digues, Beth.

Beth: Val, doncs que… Que el petit príncep es sent una mica satisfet, una mica trist.

Mediadora: Val, per què?

Beth: *Pues* perquè… Perquè… Perquè reconeix que la Rosa diu mentides, reconeix que la Rosa diu mentides i llavors el petit príncep…

Mediadora: Sí?

Beth: El petit príncep diu "no, en el meu planeta no hi ha tigres".

Mediadora: Val, perfecte.

Beth: Llavors, el petit príncep es pensa que la Rosa no diu mentides i es creu que hi ha tigres i com que li fan por els tigres… Com que li fan una mica de por els tigres, prefereix marxar.

Mediadora: Perfecte. I què creieu que vol dir estimar algú de debò? Què vol dir estimar de veritat?

Saif: Que *te* agrada molt.

Enzo: *Que le quieres mucho*.

Mediadora: Clar, això és estimar. Però, què vol dir "estimar"? Nil.

Nil: No ho sé…

Mediadora: Intenta dir algo. Tom, què vol dir per tu?

Tom: Que el vols.

Mediadora: Val, intenta-ho explicar una mica.

Rai: Que el vols.

Mediadora: Alguna cosa més?

Infants: No.

Mediadora: Val, doncs què hem après avui d'aquest capítols?

Beth: Doncs que… Que no es diuen mentides a la gent.

Mediadora: Que no es diuen mentides, molt bé. Què més?

Greta: Hem après moltes coses.

Mediadora: Una cosa, Greta, que haguem après.

Greta: Hem après a no ser egoistes.

Mediadora: Molt bé. Què més?

Lua: No mentir.

Mediadora: No mentir, perfecte. Què més? Liam.

Liam: No es pot dir mentides.

Mediadora: No dir mentides. Tom, què hem après avui? Què has descobert?

Tom: No dir mentides.

Mediadora: Beth, l'última.

Beth: No manar.

Mediadora: No manar, genial. Diferent. Doncs, ara sí, recollim, anem al pati. A la tarda ens veiem una altra vegada, val?

Infants: Què llegirem?

Mediadora: A la tarda llegire el capítol vint-i-u, el de la guineu.

Annex XVI

Transcripció de la tercera conversa literària: Capítol XXI (La guineu)

La transcripció d'alguns dels fragments de la conversa literària s'ha realitzat mitjançant l'aplicació web TurboScribe, la qual està basada en el model de reconeixement automàtic de veu Whisper d'OpenAI. Posteriorment, s'ha fet una revisió manual dels textos per corregir-ne la seva adequació i coherència.

Mediadora: Bona tarda.A

Infants: Bona tarda!

Mediadora: Ens en recordem de quins capítols hem llegit aquest matí?

Infants: Sí! El vuit i el nou!

Mediadora: El vuit i el nou. I de què anaven?

Infants: De la Rosa.

Mediadora: D'una rosa, perfecte. Doncs ara... us ensenyaré una pista del capítol que llegirem avui, el vint-i-u. Qui creieu que serà un dels protagonistes?

Infants: Una guineu! Una guineu!

Mediadora: Una guineu. Exacte. Ho col·locarem aquí, com abans.

Enzo: Què hi ha a dins?

Mediadora: De què?

Enzo: De la guineu.

Mediadora: A dins de la guineu? Ah, doncs deu tenir els seus òrgans, la seva sang… No és com el dibuix aquell de l'elefant, aquest… Val. Doncs començarem fent una pregunta, que és: si vosaltres teniu algun amic o amiga que sigui molt especial per vosaltres. A veure, Greta, que has aixecat molt ràpid la mà.

Greta: Una, jo tinc una amiga que es diu Jana que va a l'escola de l'Angeleta Ferrer.

Mediadora: Perfecte. Qui més?

Infants: Jo! Jo!

Mediadora: A veure, Beth.

Beth: Doncs, la… La meva amiga... la meva millor amiga que també es diu Jana, que té deu anys... i té un gos molt mono.

Mediadora: *Vale*, i per què és especial per tu?

Beth: Doncs... Perquè... Perquè em cuida molt, i perquè sempre vaig a la seva casa que és tan gran com un pis, però en veritat no és un pis, és una casa gegantina.

Mediadora: Val, o sigui, és especial per tu la Jana perquè et cuida molt i perquè té una casa gran.

Nil: Una cosa... com estàs amb el pinzell?

Mediadora: No, no... Estic amb el llapis, no?

Nil: És que està molt gran…

Mediadora: Ah, sí, està molt gran. Sí, després ho farem petit. Ehm, Greta, tu què has dit que tenies una amiga també, per què és especial?

Greta: Perquè... em cuida molt, i també perquè m'agrada molt la seva casa perquè sempre em quedo a la seva casa.

Mediadora: Perquè et quedes a la seva casa també? Val. Ehm, Shanti. Qui és el teu amic o amiga especial i per què?

Beth: Encara no havia acabat.

Mediadora: No havies acabat? A veure, digues.

Beth: Eh... perquè té una casa molt gran perquè són tres. La Jana, el Max i el Pol.

Mediadora: Perfecte. Shanti...

Shanti: També es diu Jana.

Mediadora: Quantes Janes! I per què és especial?

Shanti: Perquè és molt amiga meva, i també perquè anàvem juntes a infantil.

Mediadora: *Vale*, anàveu juntes a infantil.

Infants: Ah! La Jana de la infant... La Jana d'infantil!

Beth: No... dic una altra, jo dic una altra!

Shanti: Jo dic la mateixa.

Mediadora: Qui més tenia el braç aixecat?

Infants: Jo no. Jo no.

Mediadora: I per aquí? No teniu cap amic o amiga especial?

Infants: Sí! Jo!

Mediadora: A veure, Rai. No teniu amics ni amigues?

Rai: Sí, sí, jo sí tinc amics i amigues.

Mediadora: I per què són especials?

Lorenzo: Perquè juga *conmigo*...

Mediadora: Perquè juga amb tu?

Lorenzo: *Siempre... Es mi primo.*

Nil: Ah, no és un amic perquè és el seu cosi.

Mediadora: *Bueno*, un cosí pot ser un amic també. Luar, tu per què? Nil, i tu? Els teus amics per què són especials per tu o les teves amigues?

Nil: No he aixecat la mà jo…

Mediadora: *Bueno*, però jo et pregunto…

Nil: Perquè juguen amb mi.

Mediadora: Per què... què?

Nil: Perquè juguen amb mi.

Mediadora: Perquè juguen amb tu. Apuntem aquí un punt. Ehm, Liam, estaves aixecant la mà?

Liam: Jo... [*Inintel·ligible*].

Mediadora: Perquè juga amb tu també.

Lorenzo: Jo, jo!

Mediadora: Digues, Lorenzo.

Lorenzo: El meu amic és el Luar.

Mediadora: I per què?

Lorenzo: *Porque jugamos juntos y nos abrazamos.*

Mediadora: I què?

Lorenzo: *Jugamos juntos y nos abrazamos.*

Mediadora: I us abraceu? Que maco. Alguna idea més, Rai?

Rai: El meu cosí i un nen i també un amic meu que es diu Max i va a sisè.

Mediadora: I per què és especial amb Max per tu?

Rai: Perquè sempre parlem.

Mediadora: Perfecte. Digues, Tom.

Tom: El meu gat.

Mediadora: El teu gat és el teu amic? I per què és especial per tu? Està molt bé, està molt bé, Tom.

Tom: No era broma eh, perquè fa una cara, i també perquè em mima, com que tenim un llit d'això i sempre em ve a despertar.

Mediadora: Et ve a despertar? Què maco.

Milo: El gat et desperta?

Tom: Sí.

Nil: Et ve a despertar com? Amb petons a la teva cara?

Tom: No, fent-me pessigolles, però molt d'hora.

Milo: A les cinc del matí?

Mediadora: Et ve a despertar fent pessigolles?

Tom: Sí. em fa pessigolles pels meus peus…

Mediadora: Val, doncs mireu, en Tom s'ha avançat a la pregunta que jo us volia fer ara, que és si creieu que un animal pot ser el vostre amic.

Infants: Ah, sí! Sí!

Luar: Jo també ho anava a dir!

Milo: Jo en tinc tres.

Lua: Jo tinc un gos…

Tom: Jo vull el meu gat també!

Mediadora: Val, aixequeu la mà. Podem ser amics i amigues els animals?

Infants: Sí!

Mediadora: Tothom creu que sí?

Mediadora: Jo. Jo sí. Jo sí.

Medi*adora:* *Saif.*

Saif: *Yo soy el amigo de mi gato.*

Mediadora: Genial. I per què? Per què sou amics? Luar, escoltem el Saia. Luar.

Saif: Perquè *duerme* amb mi.

Mediadora: Perquè dormiu junts. En Saif ha dit que és amic del seu gat perquè dormen junts. Liam

Liam: Jo tinc quatre gats... Però a vegades s'escapa per la finestra i per amunt del tot s'escapa quasi sempre... I algun té por… Però sempre un gat em ve a dormir i a vegades se escapa.

Mediadora: Val, perfecte, doncs perquè dorm amb tu també, no?

Lorenzo: Jo vull dir una cosa.

Mediadora: Digues Lorenzo.

Lorenzo: Ehm, el meu animal preferit és el koala.

Mediadora: El koala? Perfecte. Digues, Beth.

Lorenzo: Sí, el Koala.

Beth: El Roque.

Mediadora: Què vol dir això?

Beth: Això és un gos de... la meva amiga Jana.

Mediadora: I per què sou amigues? O amics amb el gos, amb el Roque?

Beth: Perquè... Perquè sempre que els vinc a veure... El Roque se'm puja a sobre i em dona un petó. I també, i vull dir una cosa… Em fa així a la panxa… Fa com mossegades.

Mediadora: Juga amb tu. Perfecte.

Beth: Sí.

Mediadora: Greta.

Greta: La gossa de la meva àvia.

Mediadora: I per què creus que podeu ser amigues? Escoltem a la Greta.

Greta: Perquè sempre juguem a fora en el jardí amb el seu gos o a dintre de veritat. Sempre m'hi porta i em demana lladrucs perquè jugui amb ella.

Mediadora: Perfecte. Et fa lladrucs per jugar amb tu. Rai.

Rai: A mi el meu gat.

Mediadora: I per què creus que podeu ser amics amb el teu gat?

Rai: Perquè l'estimo.

Mediadora: Molt bé. Que bonic. Saif.

Rai: *Bueno*, és una nena. És una gata.

Saif: Una gata. I també la dutxo.

Mediadora: Perquè cuides el teu gat, no?

Saif: I també la poso a la dutxa.

Lorenzo: *Pero a los gatos… A los gatos no les gusta el agua.*

Mediadora: Genial. I ara tinc una altra pregunta.

Enzo: *Y puedo decir algo?*

Mediadora: Digues.

Enzo: *Yo* tinc un lloro que… Que l'estimo molt.

Mediadora: L'estimes molt? Genial.

Enzo: *Siempre*.

Beth: Has pintat blanc!

Mediadora: Sí perquè no s'esborrava i ho he pintat per sobre. Val, algú sap què vol dir "domesticar"?

Infants: Sí. Jo!

Mediadora: Què vol dir "domesticar"? A veure Nil.

Nil: Que l'agafes.

Mediadora: Que l'agafes? Vols dir que l'agafes?

Nil: Sí, per exemple que te l'emportes a casa o…

Mediadora: Te l'emportes a casa.

Nil: Exacte, que… Que l'adoptes!

Mediadora: Genial. Alguna altra idea de què vol dir "domesticar"? Rai.

Rai: Per exemple, si tu et trobes un animal que necessita ajuda, tu l'agafes.

Mediadora: Ajudes a l'animal?

Rai: O sigui, tu te l'emportes a casa i el cuides.

Mediadora: I el cuides. Alguna altra idea? Algú pensa que és una altra cosa o... Algú té una altra idea sobre què vol dir "domesticar"? Beth, estaves aixecant la mà?

Beth: Crec que vol dir que, com per exemple... Si tu vas al bosc a veure animals, *bueno* a curar els animals, i per exemple et trobes una rata i necessita ajuda... Tu l'agafes i la portes a casa i la cuides, i quan ja està bona... La pots tornar.

Mediadora: Val, o sigui és una barreja de tot el que hem dit, no? Que ajudes a un animal, te l'emportes a casa i el cuides. Digues, Saif.

Saif: I també li… *Le pones para comer.*

Mediadora: Li dones menjar. Sí, molt bé. Perfecte. Doncs ara, anem a passar a llegir el capítol. Val?

Beth: És el mateix, eh?

Mediadora: Què vol dir que és el mateix?

Beth: Que és el mateix això.

Mediadora: Ah, sí, sí. Perquè anem a llegir ara, no necessitem la pissarra, després ho canviarem. Val. Tenim el dibuix de la guineu aquí. I anem a llegir-lo. Quin capítol era?

Infants: El vint-i-u!

Mediadora: Molt bé. Diu així: *Aleshores va ser quan va aparèixer la guineu. «Bon dia», va dir la guineu. «Bon dia», va respondre educadament el petit príncep, que es va girar però no va veure res. «Soc aquí», va dir la veu, «sota la pomera». «Qui ets?», va dir el petit príncep. «Soc una guineu», va dir la guineu. «Vine a jugar amb mi», li va proposar el petit príncep. «Estic tan trist...»* Val, perdoneu, m'he oblidat de dir-vos que si teniu algun dubte, ho pregunteu, val? Alguna paraula que no enteneu o el que sigui. *El petit príncep li va demanar que vingués a jugar amb ell perquè estava trist. «No puc jugar amb tu», va dir la guineu. «No estic domesticada». «Ah, perdona», va fer el petit príncep. Però després de reflexionar va afegir: «Però, què vol dir domesticar?» «Tu no ets d'aquí», va dir la guineu. «Què busques?» «Busco els homes», va dir el petit príncep. «Què vol dir domesticar?» «Els homes»,*

va dir la guineu, «tenen escopetes i cacen. És molt empipador. També crien gallines. És l'única cosa interessant que fan. Busques gallines?» «No», va dir el petit príncep. «Busco amics. Què vol dir domesticar?» «És una cosa massa oblidada», va dir la guineu. «Vol dir "crear lligams"». «Crear lligams?», va dir el petit príncep. «És clar», va dir la guineu. «Per mi, de moment, només ets un nen igual que cent mil altres nens. I no et necessito. I tu tampoc em necessites a mi. Per tu, només soc una guineu igual que cent mil altres guineus. Però, si em domestiques, ens necessitarem l'un a l'altre. Per mi seràs únic al món. Per tu, jo seré única al món». «Ja ho començo a entendre», va dir el petit príncep. «Hi ha una flor... em penso que l'he domesticat». De quina flor parla el petit príncep?

Infants: De la Rosa!

Mediadora: Molt bé. Creieu que l'ha domesticat?

Infants: Sí. Sí.

Mediadora: Per què?

Beth: Perquè l'estimava?

Mediadora: Molt bé. Alguna altra idea?

Tom: Perquè la cuidava tant.

Mediadora: Perquè la cuidava molt, perfecte. Continuem. *«Em penso que m'ha domesticat», va dir el petit príncep. «Pot ser», va dir la guineu. «A la Terra s'hi veuen tota mena de coses». «Oh, no és pas a la Terra», va dir el petit príncep.* Perquè el petit príncep vivia a la Terra o vivia a un altre planeta?

Infants: Vivia a un altre!

Mediadora: Un planeta gran o un planeta petit?

Infants: Petit!

Mediadora: Molt bé. *La guineu va semblar molt intrigada. «En un altre planeta?» «Sí.» «Hi ha caçadors en aquest planeta?» «No.» «És interessant, això! I gallines?» «No.» «No hi ha res perfecte», va sospirar la guineu. Però la guineu va tornar a la seva idea. «Duc una vida monòtona».* Monòtona vol dir que sempre és igual, que no hi ha moltes coses, no passen moltes coses interessants, sempre fa el mateix la guineu. *«Caço gallines, els homes em cacen. Totes les gallines s'assemblen i tots els homes s'assemblen. Per això m'avorreixo una mica. Però si em domestiques, la meva vida serà com si li toqués el sol. Coneixeré un soroll de passos que serà diferent de tots els altres. Els altres passos em fan amagar sota terra. El teu em cridarà fora del cau, com una música. I a més, mira! Veus allà baix els camps de blat? Jo no menjo pa. Per mi el blat és inútil. Els camps de blat no em recorden res. I això és ben trist! Però tu tens els cabells de color d'or. Aleshores serà meravellós quan m'hauràs domesticat! El blat, que és daurat, em farà pensar en tu. I m'agradarà el soroll del*

vent entre el blat...» La guineu va callar i va mirar una bona estona el petit príncep. I li va dir: «Si us plau, domestica'm!» «D'acord», va respondre el petit príncep. «Però no tinc gaire temps. Tinc amics per descobrir i moltes coses per conèixer». «Només es coneixen les coses que es domestiquen», va dir la guineu. «Els homes ja no tenen temps de conèixer res. Compren coses fetes als comerciants. Però com que no hi ha comerciants d'amics, els homes ja no tenen amics. Si vols un amic, domestica'm!» «Què s'ha de fer?», va dir el petit príncep. «S'ha de ser molt pacient», va respondre la guineu. «Per començar, t'asseuràs una mica lluny de mi. Així, a l'herba. Jo et miraré de reüll i tu no diràs res. El llenguatge és una font de malentesos. Però cada dia et podràs asseure una mica més a prop...» L'endemà, el petit príncep va tornar. «Hauria valgut més que tornessis a la mateixa hora», va dir la guineu. «Si vens, per exemple, a les quatre de la tarda, des de les tres ja començaré a ser feliç. A mida que anirà passant l'hora, cada cop em sentiré més feliç. A les quatre ja m'agitaré i m'inquietaré; descobriré el preu de la felicitat! Però si vens a qualsevol hora, no sabré mai quan m'he de preparar el cor... Calen ritus». «Què és un ritu?», va dir el petit príncep. Estàs aixecant la mà?

Saif: No.

Mediadora: Val. *«Què és un ritu?», va dir el petit príncep. «També és una cosa massa oblidada», va dir la guineu. «És el que fa que un dia sigui diferent dels altres dies, una hora de les altres hores. Hi ha un ritu, per exemple, entre els meus caçadors. El dijous ballen amb les noies del poble. Per això el dijous és un dia meravellós! Me'n vaig a passejar fins a la vinya. Si els caçadors ballessin quan volguessin, tots els dies s'assemblarien i jo no tindria mai vacances». Així doncs, el petit príncep va domesticar la guineu. I quan es va acostar l'hora d'anar-se'n: «Ai!», va dir la guineu. «Ara ploraré!» «És culpa teva», va dir el petit príncep. «Jo no et volia fer cap mal. Però tu has demanat que et domestiqués...» «És clar que sí», va dir la guineu. «Però ara ploraràs!», va dir el petit príncep. «És clar que sí», va dir la guineu. «Així no hi surts guanyant res!» «I surto guanyant», va dir la guineu, «pel color del blat». Després va afegir: «Torna a veure les roses.* Mireu, aquí tenim... els camps de blat, un caçador... i aquí la guineu a la seva casa.

Nil: Al seu cau.

Mediadora: Al seu cau... exactament. I aquí hi ha flors. *«Entendràs que la teva és única al món. Després vine a dir-me adeu i et regalaré un secret».* Quin secret li podria regalar la guineu al petit príncep?

Beth: Doncs que ja són amics.

Mediadora: Que ja són amics?

Beth: Sí, perquè a la història em van dir que com que vaig sortir a l'escenari em van dir qeu si em llegeixen el conte al final digui que són amics.

Mediadora: Diràs què?

Beth: Que ja són amics perquè així tindré raó.

Mediadora: Ah, pot ser que tinguis raó. Molt bé. Alguna altra idea de què pot ser el secret? Continuem doncs per descobrir-ho. *El petit príncep va anar a veure les roses. «No us assembleu gens a la meva rosa. Encara no sou res», els va dir. «No us ha domesticat ningú i no heu domesticat ningú. Sou com era la meva guineu. Només era una guineu igual que cent mil d'altres. Però ens hem fet amics i ara és única al món». I les roses estaven incòmodes. «Sou boniques, però sou buides», va continuar dient. «No es pot morir per vosaltres. És clar, un vianant qualsevol es pensaria que la meva rosa és com vosaltres. Però ella sola és més important que totes vosaltres juntes. Perquè és la que he regat. Perquè és la que he posat sota la campana. Perquè és la que he protegit amb el paravent. Perquè li he matat les erugues (menys dues o tres per les papallones). Perquè és la que he escoltat queixar-se o presumir, o fins i tot a vegades callar. Perquè és la meva rosa». I va tornar amb la guineu. «Adeu», li va dir. «Adeu», va dir la guineu. «Aquí tens el meu secret.* Anem a descobrir el secret. *És molt senzill. Només s'hi veu bé amb el cor. L'essencial és invisible als ulls».* Què vol dir això? Què creieu que vol dir?

Beth: Que l'essencial és invisible.

Mediadora: Que és invisible o què has dit?

Beth: No. Que sempre seran amics.

Mediadora: Molt bé. Anem pensant en aquesta frase que després xerrarem sobre això. *«L'essencial és invisible als ulls», va repetir el petit príncep per recordar-se'n. «És el temps que has perdut amb la Rosa, que la fa tan important». «És el temps que he perdut amb la Rosa...», va fer el petit príncep per recordar-se'n.* I ajagut a l'herba, el petit príncep va plorar pensant en això. *«Els homes han oblidat aquesta veritat», va dir la guineu. «Tu no l'has d'oblidar. Et fas responsable per sempre d'allò que has domesticat. Ets responsable de la teva rosa...» «Soc responsable de la meva rosa...», va repetir el petit príncep per recordar-se'n.* I fi del capítol. Què us ha semblat?

Infants: Bé! Molt bé.

Mediadora: Bé? Ara, igual que hem fet al matí i que vam fer el dimarts, deixem un minut per pensar sobre el que hem llegit. És un capítol que té algunes frases que són molt interessants eh? Pensem en el que hem llegit, reflexionem, i ara us faré preguntes com abans. Deixem un minut val, en silenci.

Saif: Ja ha passat un minut?

Mediadora: Val, ja ha passat. Què és el que més us ha agradat del que hem llegit?

Saif: Jo ho sé.

Mediadora: Digues.

Saif: Jo... M'ha agradat que s'han fet amics.

Mediadora: Que s'han fet amics? La guineu i el petit príncep?

Saif: I també amb la Rosa.

Mediadora: Què més? Luar.

Luar: A mi m'ha agradat la guineu.

Mediadora: La guineu, per què?

Luar: Perquè li ha dit un secret bonic.

Mediadora: La guineu, perquè li deia un secret bonic. Què més?

Liam: Quan la guineu li ha dit al petit príncep que li regalaria un secret.

Mediadora: Quan la guineu li ha dit al petit príncep que li regalaria un secret. Què més us ha agradat? Minerva.

Minerva: Doncs que el petit príncep li parlava de la Rosa a la guineu.

Mediadora: Que el petit príncep li ha parlat de la Rosa a la guineu. Perfecte. Alguna cosa més, Rai?

Rai: Perquè eren amics.

Mediadora: Perquè eren amics, aquí, perquè s'han fet amics. Perfecte. Alguna idea més de què us ha agradat? Doncs passem a què no us ha agradat. Alguna cosa que no us hagi agradat?

Sahar: Jo sé, jo!

Mediadora: Digues, Sahar. Què no t'ha agradat? T'ho vols pensar? Enzo. Seu bé, seu bé primer, sisplau.

Enzo: Quan... El petit príncep... *Ha llorado a... en* les flors.

Mediadora: Quan el petit príncep què? Ha plorat a les flors? O què has dit?

Enzo: Quan ha plorat les flors.

Mediadora: No t'ha agradat quan ha plorat el petit príncep? Què més no us ha agradat, Bet?

Bet: M'ha sabut... Ah, *bueno*. És de... De... De... d'interessar. És que a mi m'ha interessat una cosa.

Mediadora: Què t'ha interessat?

Bet: Quan la guineu li diu al petit príncep que ell li domestiqui.

Mediadora: Que la domestiqui? Ho posem aquí a les coses que t'han agradat?

Bet: No, m'ha interessat en veritat.

Mediadora: *Vale*. Perfecte. Què més no... una cosa que no ens ha agradat, Greta?

Greta: No m'ha agradat quan el petit príncep li deia a la guineu que ploraria.

Mediadora: Per què no t'ha agradat això, Greta?

Greta: Perquè m'ha fet... M'ha fet una micona de pena quan ha plorat.

Mediadora: Alguna cosa més? Alguna cosa més que no us hagi agradat? Val, i hi ha alguna cosa que no hàgiu entès o que us hagi semblat estranya?

Saif: *Six seven*.

Mediadora: Val. Digues, Tom.

Tom: Quan deia... Quan deia allò de... Una cosa que com es diu de...

Mediadora: Lo de "l'essencial és invisible als ulls"?

Tom: Sí.

Mediadora: Això no ho has entès? Quina paraula?

Tom: La paraula... "L'essencial".

Mediadora: Val. Ara ho expliquem doncs.

Mediadora: "Essencial", Tom, vol dir que és molt important, que és imprescindible, que... Que és això, una cosa molt important, val? Per això diu "l'essencial és invisible als ulls". Vol dir que una cosa… Les coses importants no es veuen amb els ulls.

Tom: Ah!

Mediadora: Val? Sí? Ara ho entens?

Tom: Sí.

Mediadora: Alguna cosa més que no haguem entès, o que ens hagi semblat estrany? Greta?

Greta: Estic amb les mans al cap.

Mediadora: Estàs amb les mans al cap? Val. Algú... Alguna cosa més? Luar volies dir? Només no hem entès això de l'essencial? Nil, tu ho has entès tot? Sí? És el moment, eh, ara de preguntar-ho si hi ha alguna cosa que no has entès o que t'ha semblat rara. Hi ha algo que t'hagi semblat raro de la història?

Luar: A mi sí...

Mediadora: Què?

Luar: Que la guineu estigués assentada a sota d'un arbre.

Mediadora: Per què t'ha semblat raro que la guineu estigués asseguda a sota d'un arbre?

Luar: D'un pomer, *bueno*.

Mediadora: Per què?

Luar: Perquè està sota d'un pomer.

Mediadora: Per què?

Luar: Perquè m'estranya.

Mediadora: Per què t'estranya?

Luar: Que no estigui a un altre arbre.

Mediadora: Et pensaves que estaria a un altre arbre?

Luar: Sí.

Mediadora: Val, i ara... Penseu si hi ha alguna cosa d'aquesta història... Digues, Minerva.

Minerva: Eh... *Pues*... Que el petit príncep li deia a la guineu que anava a plorar.

Mediadora: Que t'ha... No ho has entès o t'ha semblat estrany?

Minerva: Estrany.

Mediadora: Per què?

Minerva: Perquè deia a la... Que plorarà... que el petit príncep ploraria.

Mediadora: Però és la guineu la que li diu al petit príncep que plorarà, no el petit príncep a la guineu, no?

Minerva: Ah, val.

Mediadora: Per què et sembla estrany que la guineu plori?

Minerva: No sé, em sembla estrany perquè ella nota que plorarà.

Mediadora: Et sembla estrany que ella noti que li venen ganes de plorar?

Minerva: No, que ella li digui… Li digui al petit príncep que plorarà perquè té ganes de plorar.

Mediadora: Llavors et sembla estrany que li digui al petit príncep que plorarà perquè ella ho nota?

Minerva: Sí.

Mediadora: Val. Digues, Greta.

Greta: *Pues*... *Bueno*… Quan la guineu li diu al petit príncep, "domestica'm".

Mediadora: Et sembla estrany o no ho entens?

Greta: Em sembla estrany.

Mediadora: Per què?

Greta: Perquè... Directament de dir-li "si us plau em pots domesticar"... Directament va dir "domestica'm".

Mediadora: Val, o sigui et sembla estrany que li digui que la domestiqui sense conèixer-se.

Greta: Sí.

Mediadora: Perfecte. Val. I ara pensem una cosa del que hem llegit, que ens hagi recordat a una altra cosa, a un altre llibre, a una altra pel·li, a una altra experiència que hàgim tingut nosaltres. El que hem llegit ens ha recordat a alguna altra cosa? Alguna cosa, algun símbol dels que sortia... A tu a què? A què, Sahar? Recordem hem vist una guineu, hem vist un camp de blat, hem vist el petit príncep, hem vist l'amistat que fan, ha parlat de la Rosa, hem vist que diu que l'essencial és invisible als ulls, que li diu un secret, que és aquest... Alguna cosa d'aquestes del que hem llegit ens recorda a una altra... cosa que nosaltres hàgim viscut? O algun llibre que hàgim llegit, alguna pel·li que hàgim vist?

Tom: M'he recordat... No sé si el sas... Un llibre de... De l'obra del petit... D'allò... de la fira del... De l'ar... De *L'arbre dels desitjos*...

Mediadora: Ah, val! Es diu així el llibre? *L'arbre dels desitjos*?

Tom: *L'arbre dels desitjos.*

Mediadora: L'arbre dels desitjos.

Enzo: Una cosa...

Mediadora: Digues.

Enzo: Jo m'he vist la *peli* de... De *Spiderman*.

Mediadora: T'ha recordat a aquesta pel·li? O per què?

Enzo: Perquè m'ha agradat.

Mediadora: Perquè t'ha agradat la pel·li i el llibre també? O per què? O volies dir que has vist la pel·li?

Enzo: Que he vist la *peli*.

Mediadora: Que has vist la pel·li, val. Mariam.

Mariam: Què? *[Res]*.

Mediadora: Alguna cosa més ens ha recordat? Digues, Liam.

Liam: Als vídeojocs del *Mario Kart*.

Mediadora: Per què t'ha recordat?

Liam: Perquè m'agradava molt.

Mediadora: Ah, molt bé. *Vale*. Però quina relació té el *Mario Kart* amb el llibre?

Liam: Que m'agradava quan guanyava.

Mediadora: Val, però s'assembla al llibre? O volies dir que t'agradava el *Mario Kart*? Alguna cosa més? Digues.

Beth: Jo tinc un llibre de...

Mediadora: Val, però ha de ser d'això, eh? Després parlem de llibres si voleu.

Luar: A un arbre de taronges.

Mediadora: I per què?

Luar: Perquè era taronja.

Mediadora: I què hi havia de color taronja?

Luar: Les taronges.

Mediadora: Però del llibre, que t'hagi recordat?

Luar: La guineu.

Mediadora: Digues, Milo.

Milo: Quan vaig anar amb els meus avis i el meu germà i la meva mare i el meu pare al bosc.

Mediadora: Val, posarem amb la família. Genial, ara anem a passat a una altra pregunta. Quina frase del llibre del que hem llegit us ha cridat més l'atenció?

Enzo: *El corazón*.

Tom: Quan li diu allò… Allò que no sabíem què era.

Mediadora: El secret?

Tom: No.

Mediadora: Quan li diu que només s'hi veu bé amb el cor? O que l'essencial és invisible als ulls?

Tom: Sí, això.

Mediadora: I per què t'ha cridat l'atenció?

Tom: Perquè és una paraula que no he sentit mai.

Mediadora: Quina frase més ens ha cridat l'atenció del llibre? Enzo, tu has dit la frase que has dit del cor... El que diu que només es veu bé amb el cor... amb el *corazón*.

Enzo: Sí.

Mediadora: I per què? Per què Enzo?

Enzo: No sé.

Mediadora: Per què t'ha semblat interessant?

Enzo: Sí.

Mediadora: Però per què? Algú creu... Algú pot ajudar l'Enzo a dir per què és interessant aquesta frase? Per què és interessant la frase de "només s'hi veu bé amb el cor"?

Greta: Perquè… Perquè la guineu ha dit que només es veu bé amb el cor, perquè... Perquè són amics. I només es veu perquè són amics.

Mediadora: *Vale*. Perquè només es veu bé amb el cor… Sent amics? Perquè són amics?

Greta: Sí.

Mediadora: Perquè només pot passar això si són amics. Perfecte. Creieu que... O sigui... *Bueno* no, mira. Com us sentiu vosaltres quan heu de dir adeu, us heu d'acomiadar d'una persona que estimeu? Perquè ens en recordem que la guineu i el petit príncep s'han de dir adeu perquè el petit príncep torna al seu planeta a buscar la Rosa, no?

Mestra: I us va passar això l'any passat.

Mediadora: Ah, us va passar?

Mestra: A tots. Amb dos, amb dues companyes. Amb la Jana sobretot.

Tom: I amb el Guim.

Milo: I amb el Guim igual, que se'n va anar a Dinamarca.

Mediadora: Doncs llavors aquí tindreu moltes coses per dir aquí. Espero que tots diguem algo aquí… Com us vau sentir quan vau haver de dir adeu a una persona important que estimàveu? Greta.

Greta: Malament, perquè marxaria una persona que estimàvem molt i no volíem que marxés.

Mediadora: Lorenzo, Lorenzo, seu. Tom.

Tom: Tristos.

Mediadora: Tristos? Per què?

Tom: Perquè marxava.

Mediadora: I què passa si marxa?

Tom: Que el trobava a faltar.

Mediadora: Us vau sentir tristos perquè era molt amic teu i el trobaries a faltar. Què més? Beth?

Beth: Doncs ens sentiríem tristos perquè ploraríem, perquè jo vaig plorar perquè era la meva millor amiga.

Mediadora: Perfecte. Què més? Com ens sentim quan hem de dir adeu a una persona important que estimem molt? Digues, Mariam?

Mariam: Tristos.

Mediadora: Per què?

Mariam: Perquè l'estimo molt.

Mediadora: Rai.

Rai: Molt bé.

Mestra: Et vas sentir molt bé?

Mediadora: Per què?

Rai: Sí.

Mediadora: Per què?

Rai: No ho sé.

Mediadora: Està bé, eh, o sigui… Només vull saber el perquè.

Mestra: O sigui quan va marxar la Jana tu et vas sentir molt bé?

Rai: No sé.

Mediadora: Intenta dir-nos a veure perquè.

Rai: Està molt bé que marxi.

Mediadora: Perquè vas anar a un lloc millor i estaves bé perquè et senties content per ella?

Rai: Sí.

Mediadora: Sí, això? Volies dir això? Val.

Mestra: Jo la trobo a faltar…

Mediadora: I una pregunta, oi que el petit príncep i la guineu es fan amics hem vist? Creieu que una persona gran, els adults, poden entendre aquesta amistat entre un animal i una persona? Creieu que ho poden entendre o que ho entenen millor els nens i nenes com vosaltres?

Beth: Ho entenen millor els nens i nenes.

Mediadora: Per què ho entenen millor els nens i nenes?

Beth: Perquè són més joves.

Mediadora: I què passa que siguin més joves?

Luar: Que són més intel·ligents.

Mestra: Ah, són més intel·ligents els nens que els adults?

Infants: Sí

Mestra: Sí?

Mediadora: Per què?

Beth: Perquè jo abans que nasqués, la meva mare es va anar a fer com una mena de… De…

Mestra: Retir?

Beth: No. Es va anar a fer com un massatge, com una mena de massatge per dir-lis si la seva filla naixerà amb energia o sense energia… Va anar i li va dir que naixeria amb molta energia.

Mestra: No es va equivocar, no.

Mediadora: Té molta energia la seva filla!

Beth: No, jo! Soc jo!

Mediadora: Ja, ja. Llavors, tuu l'entens millor perquè tens més energia que una persona gran?

Beth: Sí.

Mediadora: Vamos, que no tenim energia, no?

Beth: Sí que en teniu…

Mediadora: Però menys, no?

Beth: Sí, menys!

Mediadora: Què més? Alguna cosa més? Lorenzo, tu què creus? Ho entenen millor les persones grans o els nens i nenes?

Lorenzo: Els nens i nenes.

Mediadora: Per què? Per què ho entenen millor els nens i nenes?

Lorenzo: Perquè pensen molt…

Luar: Però els adults més encara.

Mediadora: Digues, Liam.

Liam: Els adults pensen més els nens i nenes.

Mediadora: Llavors tu què creus? Que ho entenen millor l'amistat del petit príncep i la guineu els adults o els nens i nenes?

Liam: Els adults.

Mediadora: Per què?

Nil: Perquè han passat més emocions.

Mediadora: Els adults perquè han passat més emocions i ja ho sabien. Molt bé… Genial. I, una pregunta, alguna vegada vosaltres us heu sentit especials per alguna persona o per un animal?

Luar: Jo crec que soc especial perquè tinc un gos perquè li faig massatges. El meu gos és com el meu germà petit.

Beth: La meva mare tenia molts gossos quan era petita…

Greta: Jo li faig de germana al meu gos.

Mediadora: Val, Greta, has dit que ets especial per al teu gos perquè li fas de joguina?

Greta: No! De germana.

Mediadora: Ah! De germana. Què més? Per qui sou especials? Segur que per algú… Beth.

Beth: Jo crec que soc especial per molta gent… Per la meva mare, per al meu pare, er al meu…

Mediadora: Però per què creus que ets especial? Com et sents?

Beth: Jo em sento… Feliç!

Mediadora: Per què et sents feliç?

Beth: Perquè hi ha gent que… Que no li passa això.

Mediadora: *Vale*.

Mestra: O sigui que et sents afortunada, no?

Beth: Sí.

Mediadora: Què més? Luar, digues.

Luar: Per al meu pare, la meva mare, per al meu germà petit i per la meva germana petita.

Mediadora: Et sents especial per ells?

Luar: Sí.

Mediadora: I per què? Com et sents?

Luar: Perquè m'estimen molt.

Mediadora: Perquè t'estimen molt?

Luar: Sí.

Milo: I jo em sento especial per al meu pare i per la meva mare.

Mediadora: Per què?

Milo: Perquè vaig ser el primer fill.

Beth: S'ha tirat un pet!

Mediadora: No passa res…

Infants: S'ha tirat un pet! S'ha tirat un pet?

Mediadora: Digues, Rai.

Rai: Per als meus iaios, per la meva mare…

Mediadora: I per què ets especial per ells?

Rai: Perquè em sento molt bé i perquè m'estimen molt.

[Soroll de cadires i Infants parlant alhora]

Mediadora: Val, genial. Per què creieu que la guineu li diu al petit príncep que és especial per ella, però no per l'altra gent? Perquè la guineu és especial? Digues, Rai.

Tom: Rai?

Mediadora: Ai, Tom. Perdó.

Tom: Perquè només hi ha una guineu com ella.

Mediadora: Per què?

Tom: Perquè només hi ha una guineu com aquella?

Mediadora: Què més?

Greta: Perquè no tenia ningú.

Mediadora: Què?

Greta: Perquè no tenia més amics.

Mediadora: Perquè no tenia més amics. Què més? Què fa el petit príncep amb la guineu? Digues, Rai.

Rai: Que… Perquè l'estimava molt.

Mediadora: Què més? Què fa eL petit príncep amb la guineu quan diu que "creen lligams"?

Beth: S'estimen.

Mediadora: Val, sí, s'estimen. Però… Digues.

Luar: La domestica.

Mediadora: Molt bé. La guineu perquè creieu que és especial per a petit príncep i no per a una altra persona?

Beth: *Pues* perquè l'ha domesticat.

Mediadora: Molt bé.

Luar: Ho he dit jo…

Mediadora: I què vol dir "domesticar"?

Beth: Doncs… Domesticar vol dir… Domesticar vol dir, doncs que abans no eren amics i es comencen a fer amics.

Mediadora: Val, que abans no eren amics i ara es comencen a fer amics. Greta.

Greta: Doncs que el petit príncep cuida tan a la guineu que al final es comencen a fer amics perquè l'ha domesticat.

Mediadora: Genial. Val i tornem a la frase que diu que l'essencial és invisible als ulls, hi ha alguna cosa que sigui de veritat, però que no la puguem veure? Hi ha alguna cosa que existeixi, però que no la veiem? Ui, q uantes mans ara, molt bé! A veure, Tom.

Tom: El fil invisible.

Mediadora: El fil invisible!

Milo: Ha sigut idea meva…

Mediadora: I a què et refereixes amb el fil invisible, Tom? Què fa el fil invisible?

Tom: Connectar les persones.

Mediadora: Què més? Digues, Tom.

Tom: Els pets.

Nil: Els pets! Clar, te'ls tires, però no es poden veure…

Greta: El gas. De l'aigua amb gas.

Mediadora: Rai.

Rai: El cor.

Mediadora: No el podem veure?

Beth: Els núvols. Nosaltres els veiem… O sigui, el cel… Nosaltres el veiem, però no el podem tocar.

Mediadora: Clar, però estem dient coses que no es veuen, però existeixen. També poden ser sentiments. A veure, Milo.

Milo: Les cèl·lules.

Mediadora: Les cèl·lules. Però les cèl·lules es veuen… Clar, el cor, en veritat, també es veu. El cor a què et referies quan has dit "el cor"? A estimar, per exemple? Que estimem amb el cor.

Enzo: Estimem amb el cor.

Mediadora: Digues, Liam.

Liam: Nada.

Mediadora: Tom.

Tom: El CO_2.

Mediadora: Val. Shanti.

Shanti: Els planetes.

Mediadora: Els planetes els podem veure.

Shanti: Ah, clar…

Lorenzo: *No se puede ver el agua.*

Mediadora: L'aigua no la podem veure?

Infants: Sí!

Tom: Allò dels planetes, que giren…

Mediadora: Les òrbites? Vols dir això?

Tom: Sí.

Enzo: I també existeixen *los perros más grandes.*

Mediadora: Però això ho podem veure… Nil, alguna idea? Que estàs molt callat… Alguna cosa que no puguem veure, però que sí que existeix?

Yazid: Els *espíritus*!

Mediadora: Els esperits, molt bé!

Yazid: I també, i també virus!

Mediadora: Els virus. Molt bé!

Tom: I les bactèries.

Mediadora: Greta.

Greta: La tristesa.

Mediadora: La tristesa. Molt bé. Que interessant! Quines coses més interessants estan sortint ara! Què més?

Luar: L'emoció.

Mediadora: L'emoció. Què bé!

Beth: La vergonya.

Mediadora: Molt bé. Què més? Greta.

Greta: Ah, ja sé! L'enveja i l'ansietat.

Yazid: O *el avión más* gran del món!

Mediadora: Però això sí que ho podem veure…

Yazid: *¡El más grande de todo el mundo!*

Mediadora: Però es pot veure… Val, i una pregunta…

Beth: Vull dir una cosa!

Mediadora: Digues.

Beth: Les altures, per exemple, nerviós…

Mediadora: Ah, els nervis?

Beth: Sí, els nervis.

Mediadora: Perfecte. També podria ser, per exemple, la màgia no la veiem, però existeix… Les pessigolles tampoc les veiem, però existeixen!

Infants: Sí!

Mediadora: Però ara us faig una pregunta… Escoltem. Una pregunta, què vol dir per a vosaltres "veure-hi amb el cor"? Perquè el cor no té ulls… Com hi podem veure amb el cor? Què pot voler dir?

Luar: Sentir… Sentir sentiments?

Mediadora: *Vale*! Molt bé! Qui ha dir això?

Infants: El Luar.

Mediadora: Molt bé, que interessant! Què més pot voler dir "veure-hi amb el cor"? Tom.

Tom: Que amb els ulls veus sentiments… Amb els ulls del sentiment.

Mediadora: Amb els ulls del sentiment… Què més? Rai per tu què vol dir "veure-hi amb el cor"? Perquè el cor no té ulls…

Rai: Mmm… No ho sé.

Mediadora: Pensa-ho. Shanti, seu bé. Beth, per tu què vol dir.

Tom: L'electricitat.

Mediadora: Vols dir que podem sentir l'electricitat amb el cor?

Tom: No, de les coses que no es poden veure… L'electricitat.

Mediadora: Ah, val, d'acord. Però ara estem amb lo del cor… Què vol dir? Digues, Beth.

Beth: Veure coses amb el cor que no són veritat.

Mediadora: Que no són veritat? O que són veritat? Què vols dir, per exemple, com detectar mentides?

Beth: No. Com per exemple, els unicorns no existeixen, doncs tu amb el teu cor pots veure'ls, pots creure-hi.

Mediadora: Ah, molt bé!

Luar: Està en veritat relacionat amb la imaginació, amb el cervell…

Mediadora: Val, crec que ja és la hora, així que, què em après avui? Què hem descobert?

Luar: Quan li diu el secret.

Mediadora: Val, el secret que li diu la guineu al petit príncep. Què més? Yazid.

Yazid: *No podemos ver los virus.*

Mediadora: No podem veure els virus. Què més? Beth, digues.

Beth: Hem entès coses que no sabíem el que volien dir.

Mediadora: Com quines?

Beth: Com… Com la…

Luar: Que el petit príncep fa un nou amic.

Mediadora: El petit príncep fa un nou amic. Molt bé. Tom, tu quina paraula has après que no sabies?

Tom: Ja ho he dit.

Mediadora: Quina era?

Tom: La de.. La d'"essencial".

Mediadora: Què més? Rai, tu què has après avui? Què has descobert? Una cosa. Pensa, va, que ets l'últim! A veure si et surt alguna cosa interessant, que segur que sí!

Rai: Que domesticar vol dir fer amics?

Mediadora: Perfecte, ens fem amics quan domestiquem algú.

Infants: Sí!

Saif: *Cuento hasta veinte. Mira: uno, dos, tres…*

Mediadora: Val, algú té alguna altra idea o ho deixem aquí?

Rai: Ho deixem aquí!

Mediadora: Doncs moltes gràcies a tots i a totes! Espero que us hagi agradat el llibre.

Nil: Ja has acabat la carrera ara?

Mediadora: No, al juny. Com vosaltres, quan acabeu el curs.

Annex XVII

Bibliografia consultada

Colomer, T. (1991). La didáctica de la literatura: temas y líneas de investigación e innovación. *Cuadernos de Pedagogía*, (188), 10-14. https://www.cervantesvirtual.com/obra-visor/la-didactica-de-la-literatura-temas-y-lineas-de-investigacion-e-innovacion/html/926cb127-44d0-45c4-aaca-09dbc8abea01_2.html

Flecha, R., & Álvarez, P. (2016). Fomentando el aprendizaje y la solidaridad entre el alumnado a través de la lectura de clásicos de la literatura universal: El caso de las tertulias literarias dialógicas. *Educación, Lenguaje y Sociedad, 13*(13), 1–19. https://dialnet.unirioja.es/descarga/articulo/6432811.pdf

Iser, W. (1972). The Reading Process: A Phenomenological Approach. *New Literary History*, *3*(2), 279-299.

Jiang, J. (2023). An Analysis of Translations of the Little Prince from the Perspective of Reception Aesthetics. *Lecture Notes on Language and Literature*. https://doi.org/10.23977/langl.2023.061701.

Magirius, M., Scherf, D., & Steinmetz, M. (2023). Instructive Dialogues on Literary Texts: A Framework for Dialogic Teaching promoting High-level Comprehension in the Literature Classroom. *L1-Educational Studies in Language and Literature*, *23*(2), 1–27. https://doi.org/10.21248/l1esll.2023.23.2.584